

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
БРОЈ
1005
13. X 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

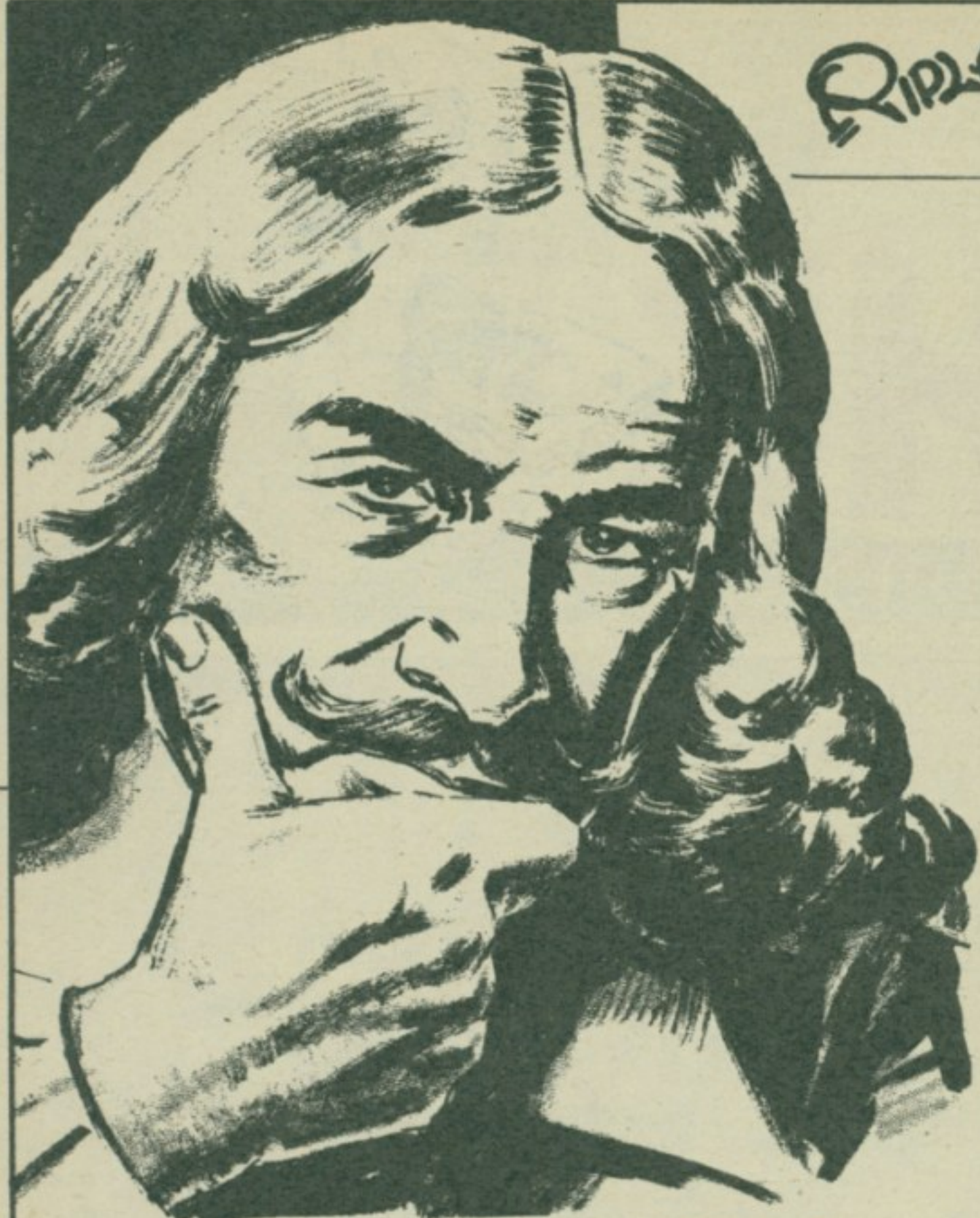

ВОЈНЕ КАПЕ И ШЛЕМОВИ

СТРАНЕ
8-9

Ripley

Веровати или не!

ГЕОРГ ТАЛЕР

ИЗ ГНАДЕНВАЛДА, У АУСТРИЈИ, ПРЕДСКАЗАО ЈЕ 1643. ДА ЋЕ УМРЕТИ 5 ГОДИНА КАСНИЈЕ, 4. СЕПТЕМБРА 1648. У 4 ЧАСА УЈУТРУ. ТАЛЕР ЈЕ УМРО ПРИРОДНОМ СМРКУ 4. СЕПТЕМБРА 1648. У 4 ЧАСА УЈУТРУ - ТАКО ЈЕ БАР БИЛО УКЛЕСАНО НА ЊЕГОВОМ НАДГРОБНОМ СПОМЕНИКУ.

СВЕ ПЧЕЛЕ

У АМЕРИЦИ ПОТОМЦИ СУ

ПЧЕЛА-ДОСЕЉЕНИЦА.

ПРВЕ ПЧЕЛЕ ДОНЕТЕ СУ У АМЕРИКУ ИЗ НЕМАЧКЕ 1638. А ЗАТИМ ЈЕ ДРУГА ПАРТИЈА ДОПРЕМЉЕНА ИЗ ИТАЛИЈЕ 1855. ГОДИНЕ.

НАЈСТАРИЈИ ЗАСВОЂЕН УЛАЗ НА СВЕТУ

НАЛАЗИО СЕ НА ЈЕДНОМ ХРАМУ У СТАРОМ ХАЛДЕЈСКОМ ГРАДУ УРУ. ХРАМ СУ САГРАДИЛЕ КЕРКЕ ХАЛДЕЈСКОГ КРАЉА НАВОНИДУСА ПРЕ 2500 ГОДИНА.

НИКАД ДОВОЉНО

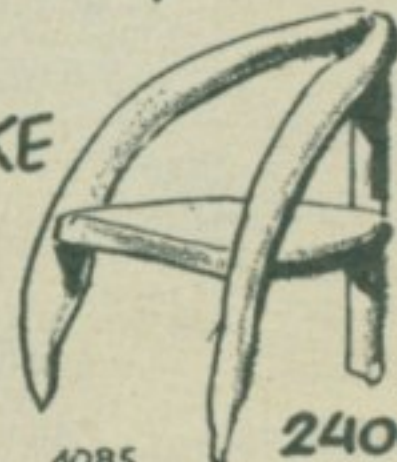
АЛЕКСАНДЕР АГВАДО, ФРАНЦУСКИ БАНКАР КОЈИ ЈЕ УМРО 1824. ГОДИНЕ, ОСТАВИО ЈЕ ИЗА СЕБЕ БОГАТСТВО КОЈЕ БИ У ДАНАШЊЕМ НОВЦУ ИЗНОСИЛО 240 МИЛИЈАРА СТАРИХ ДИНАРА. ОН СЕ ИПАК У СВОМ ТЕСТАМЕНТУ ИЗВИЊАВАО НАСЛЕДНИЦИМА ШТО МУ ЈЕ ИМОВИНА МРШАВА.

АУСТРАЛИЈСКЕ ТРЕШЊЕ

ИМАЈУ КОШТИЦЕ НА СПОЉАШЊОЈ СТРАНИ ПЛОДА.

ОВА СТОЛИЦА ЗА ЛУТКУ

НАПРАВЉЕНА ЈЕ У ГРЧКОЈ ОД ПУШЧИ-ЈЕ ГРУДНЕ КОСТИ ПРЕ 2400 ГОДИНА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● на великој светској изложби у Паризу 1889. године била је изложена и једна чипкана хаљина с кринолином коју је седам година радило 40 жена из града Алансона.

● енергијом коју једна домаћица у четворочлавној породици утроши за уобичајене послове у току једног дана могло би се сто пута подићи сто килограма на висину од сто метара.

● заједно с телевизијским торњем на свом врху Ајфелова кула је висока 321 метар и тешка нешто мање од 7000 тона. Када дува јак ветар на њеном врху се може осетити непријатно љуљање: одступање од вертикале износи тада 13 сантиметара.

● површина савршено углачане билијарске лопте мање је глатка од површине Земље. Кад би се, наиме, једна билијарска лопта могла увећати до величине Земље, на њој би се нашла испупчења и удубљења већа но што су планине и долине на нашој планети.

● извор „Ваколда Спрингс“ у Америци налази се око 1000 километара далеко од океана а ипак је вода у њему слана као морска. И то није све: у извору се вода подиже и спушта у ритму океанске плиме и осеке.

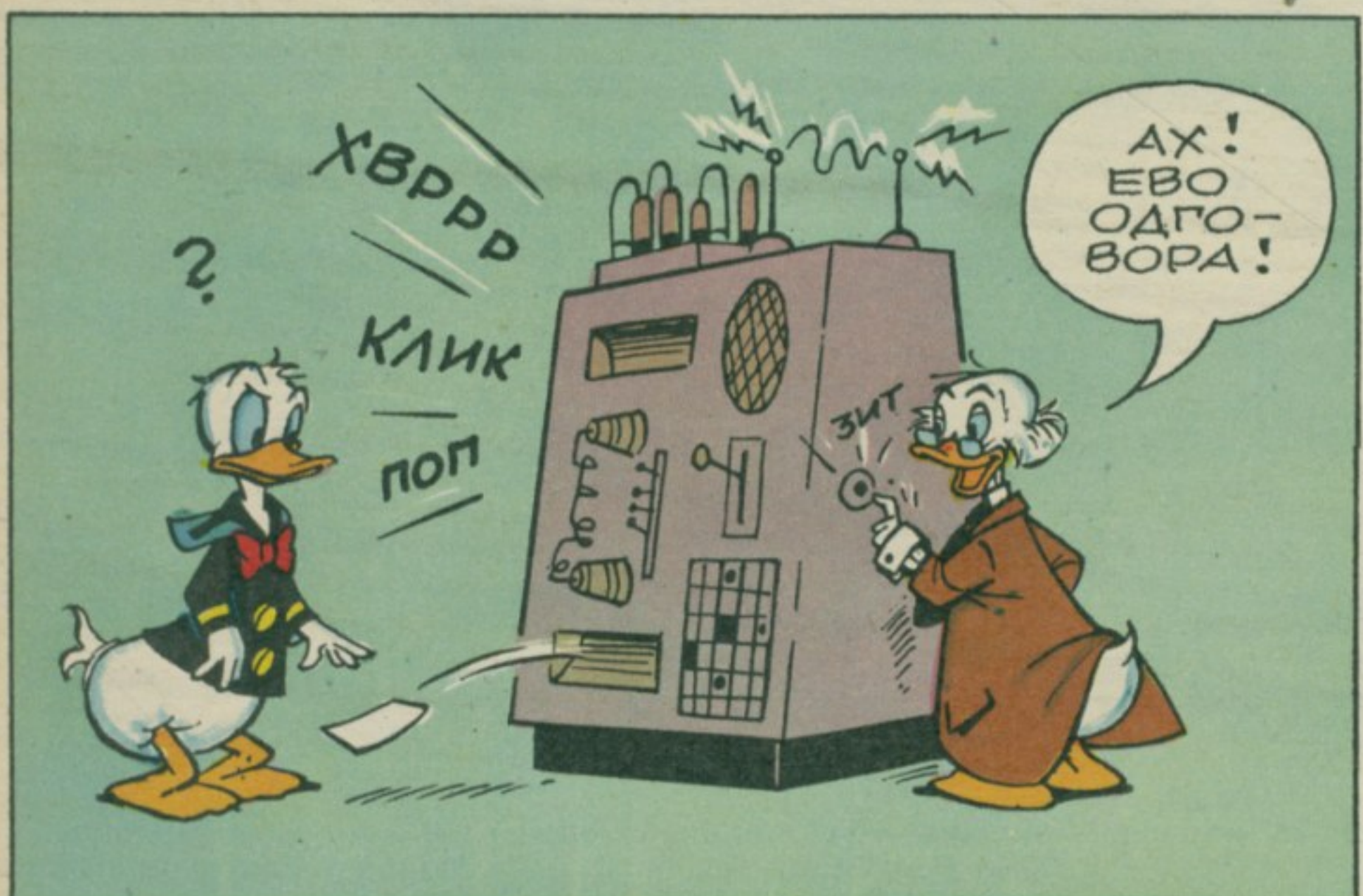
● у Африци расте једно дрво које може да се окреће око своје осе. Урагани, који остало дрвеће чупају из корена, њему не могу ништа јер се оно под налетима ветра само окреће.

● у афричком племену Банда Пуроја обичај је да невеста пред само венчање додирне на трен младожењин образ упаљеном буктињом. Ако он макар мало зајечи, од свадбе нема ништа: значи да још није зрео за брак.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

Рано јутро марта 1591. са зидина тврђаве Клис могло се видети како кроз градску капију излеће Татарин на коњу. По лепршању огртача и прашина која се дизала испод копита било је јасно да не штеди коња. Не смањујући брзину, замакао је друмом према северу.

Био је то гласник кога је заповедник Клиса слао босанском Хасан-паши у Бањалуку. Није ни чудо што је журио: Турцима који су држали Клис преко је била потребна помоћ.

НЕ МОЖЕ ИМ НИКО НИШТА

Већ увече истог дана, пре валивши системом штафете готово триста километара, гласници су предали писмо Хасан-паши. Док је он пушио дугачак чибук, млади писар започео је да чита. Почетак је био искићен разним комплиментима, по обичајима тог времена, па му паша нестрпљивим покретом даде знак да први део прескочи.

Укратко, писмо је јављало да је десет лаких бродова са двеста ускока провалило у околину Скрадина и Шибеника. Нападаци су одвели двадесетак Турака и запленили на стотине грла крупне и ситније стоке. „Молим те, свемоћни пашо, завршавало се писмо, да заштитиш султанове поданике од неверника јер се ово више не може трпети“.

Чувши ове вести Хасан-паша се двоструко наљутио: на ускоке и, можда још више, на Венецију. Откако је Клис 1527. пао у руке Турцима и ускоци морали да се пресеље у Сењ, ова шака људи жељних освете није им никако давала мира, непрестано нападајући и с копна и на мору. Турци су за то свађивали кривицу на Млечане.

Венеција је, истина, покушавала да спречи ускоке у њиховим нападима, па је 1557. чак блокирала Сењ, али тиме није постигла ништа него да и њој ускоци постану опасни непријатељи спремни да се боре до смрти. Од Пирана на северу до Котора на југу ускоцима, изгледа, нико ништа није могао. Појаљивали су се изненада у својим лаким бродовима на весла, нападали и нестајали. Велике млетачке галије које су тешко могле да маневришу уз разуђену обалу, у пливинама између гренаца и међуострвским теснацама, биле су немоћне. Преко далматинског копна ускоци су одлазили у походе крајевима који су се налазили под турском влашћу и пленили. Али, никад као сад — према обали су гонили на хиљаде грла стоке.

УЋУТКАН ГЛАСНИК

Љут због толике штете и сталних немира, Хасан-па-

ша одлучио је да овог пута ником не остане тужан.

Почетком маја исте године у Венецију је приспела брза султанова галија. Док се она мирно љуљала на таласима у луци јер је, због бојазни од куге и великих богиња морала издржати карантин од месец дана, у самом граду нико више није имао мира: шта хоће галија моћне царевине са којом је најбоље избегавати и сусрети а камоли сукобе? Знало се само да је галијом стигао специјални султанов гласник и ништа више. Чекање се толико одужило да је кад је, најзад, по изласку из карантина гласник кренуо према згради Сената, Млечанима лакнуло. Нека буде шта буде, само да престану неизвесности и нагађање.

Гласнику је приређен до-

чек предвиђен за највише госте.

Стигавши до средине двора, Турчин се обратио испкупљеним сенаторима доста оштрим тоном замерајући Венецији да не штити довољно њихове бродове и робу.

— Мој светли господар упутио ме је да вам саопштим његову одлуку: он тражи да се накнаде сви губици који су настали због тог вашег пропуса. Ако Република нема снаге ни начина да укроти ускоке, ту ће бригу преузети Порта која ће послати у Јадран своје бродове!

Гласник још није ни завршио говор кад се врата Сената отворише и уђе поворка од десет људи у китњастој одећи носећи дарове. Најстарији сенатор обрати се гласнику:

— Молимо те да свога гос-

подара известиш да су нашој Републици тешки налетели и штете које чине ускоци и да она троши велика средства и приноси велике жртве да томе стане на крај. За ту услугу што ћеш обавестити султана, прими од нас овај скромни поклон. — И он даде знак службеницима Сената да приђу.

У ствари, дарови су били далеко од скромних: гласник је добио скупоцено одело од броката и његова пратња ножеве украшене дијамантима. На крају је гласнику уручен и један ковчежић са кључем. Кад га је увече, наставши се сам у одећи која му је додељена, отворио, заблеснуло га је злато: унутра је лежало равно три стотина млетачких дуката!

Венецијанци су, очигледно, знали најбољи начин како да гласник понесе извеш

тај који њима најбоље одговара у овој замршеној ситуацији.

За целу ову гужву били су, наравно, „криви“ ускоци. Они су децембра 1590. кренули у праву експедицију на турску територију. Поход су започели нападом у којем су запаљене неке куле у околини Скрадина. Турке је захватила паника.

Гонећи пред собом циновско стадо какво до тада ови крајеви никад нису видели, ускоци су се упутили према Шибенику где су запленили још стоке и отели десетак бродова. Задовољни пребогатим пленом који ће најзад, пошто се месо осуши, за дужи период спасти њихове породице глади, ускоци су запловили према Сењу.

Нису ни слутили да их на путу чека заседа.

ОПЕРАЦИЈА СИ

ПРОВО МЕСО

и уће послуга носећи одабрана јела и пића: разна печења, паштету од гушчије јетре, рибу, колаче, воће.

— За сутрашњу победу — наздрави генерал и подиже чашу чувеног далматинског вина.

У КЛОПЦИ

Петог јануара две флоте кренуле су право једна на другу. Али, Млечани су планови по добро разрађеном плану а ускоци не слутећи шта их чека, кад су угледали венецијанске бродове, било је већ касно. Пут према Сењу био је затворен. Напред се није имало куд!

Збуна у ускочким редовима трајала је неколико часака док један од вођа не повика:

— Веслај према обали! Брзо! Брзо!

За његовим бродом кренуше и осталих дванаест. Ускоци замакоше у једну узану увалу пре но што је и један хитац испушен са млетачких бродова. Увала је била толико уска да венецијанске галије нису могле ни да помисле да крену за њима.

Одмах се искрцаше и од камења са обале подигоше оgradu да их заштити од мушкета уколико Млечани одлуче да са галије спусте чамце с војницима. Али генералу се није журило: знао је да немају куда побећи.

Уто је пао мрак. Ускоке је чекала бесана ноћ. Воће су се окупиле да виде има ли излаза из ове клопке. Дуго су седели крај распаљених ватри и безуспешно тражили решење. Изгледало је да им нема спаса сем да оставе бродове и сволико ме-

Када се генерал Габријели искрцао на обалу, уледао је небуђен њризор: меџри и меџри земље били су њокрибени великим комадима мяса, а од неџрија-џеља и бродова ни џраја!

со и беже главом без обзира. Али, зар да напусте бродове без којих им нема живота и да им породице гладују сву зиму? То нису могли, макар сви изгинули. На једном, негде пред поноћ, кад је очајање већ почело да их хвата, јавио се један млад ускок са невероватним предлогом:

— Људи, знате шта, хајде да ми ово месо и коже од стоке истоваримо и наслажемо одавде до друге увале, па да по месу презучемо наше бродове, а после, лако ћемо.

Предлог је одмах прихваћен јер другог излаза није било.

Одлучили су да десет заплених бродова оставе јер неће имати довољно снаге ни времена да их превуку. Само два ускока остављена су да се брину о њима а ни они нису седели скрштених руку. Натакли су неколико ускочких капа са ждраловим перјем на грање и ставили их иза оgrade бродова да сутра ујутру заварују Млечане кад крену у напад. Остали су се дали на тежак посао.

Уз светлост ватре и звук гусала, што је такође требало да заvara непријатеља, почели су да ваде месо и слажу га како би преко њега превукли бродове. По моћу балвана које су на брзину посекали почели су да извлаче један по један брод на разапете коже и месо.

— Па ово иде као по лоју! — обрадовали су се кад је први брод стигао у уседну увалу и био спуштен у море.

ПУЦАЊ У ПРАЗНО

Већ су се јављали први зраци хладне зимске зоре кад је и последњи од десет ускочких бродова неопажено превучен у другу увалу. Тада ускоци потоварише што су могли више мяса и по високим таласима храбра флота искраде се према северу и своме Сењу.

Били су већ добро одмакли, кад се генерал Габријели пробудио. Пошто је доручковао, нешто брже него иначе, наредио је да се искр-

ца шест стотина мускетара. Са развијеним заставама и уз силно ударање бубњева кренули су Млечани на јуриш. Срце им се стезало при помисли да ће се ускоро сукобити са ускоцима чије су се перјанице већ назирале. На пушкомет од зида зачула се команда:

— Пали! — С оне стране тајац. Још један пластун а кад им ни тада нико не одговори, Млечани посумњаху да нешто није у реду и опрезно кренуше према обали. Ту их је чекао невиђен призор: велики комади мяса наслагани од једне до друге увале! Нису могли очима да поверују. Искрцао се и генерал. Замало да није почео да чупа косе кад је схватио да је намагарчен и да је пуцао у празно.

Није му преостало ништа друго него да нареди да се месо покупи. И, флота генерала Габријелија, без победе, крену према Задру.

Сутрадан је на задарској пијаци продавано најјефтиније месо у историји, будући да је само да се не поквари. То је била једина „корист“ коју су Млечани имали од ове акције, ако се не рачуна гнев Гурака који их је тек чекао.

РАЧУН ЗА ГЕНЕРАЛА

У Сењу су ускоке дочекали с великим весељем: породице су им се обрадовале што их виде живе и здраве после толиког избивања од дома, а уз то су још стигли и са најдрагоценијим пленом пред дугу и хладну зиму каква се та 1591. показала.

Али ускоци не би били ускоци да су остали да седе с миром. Само што су искрцали месо, извезли су се на море да сређују старе рачуне с Млечанима. Код Осора сачекали су у заседи фрегату и на њој запленили четрдесет хиљада дуката! Пошто су узели новац, рекоше заповеднику фрегате:

— Врати се у Задар и реци генералу Габријелију да је овим дукатима платио оно наше месо. А сад збогом и моли бога да се више никад не сретнемо.

М. Т. 5

У задарској луци већ данима стајала је укотвљена млетачка ескадра од четири ратне галије и шест наоружаних брзих бродова. Трупама је командовао венецијански генерал Габријели.

ЗА ПОБЕДУ!

Две вечери пре Божића, јануара 1591, у капетанској кабини највеће галије, при светлости два месингана фењера, одржан је ратно веће.

— Господо! — обратио се генерал Габријели окупљеним официрима. — Обавештењем сам да је група од две стотине ускока пошла у плачку у турске крајеве. Наш је задатак да их при повратку пресретнемо и уништиме како би се избегао сукоб између Венецијанске

републике и Порте. Желим да чујем и ваше мишљење пре напада.

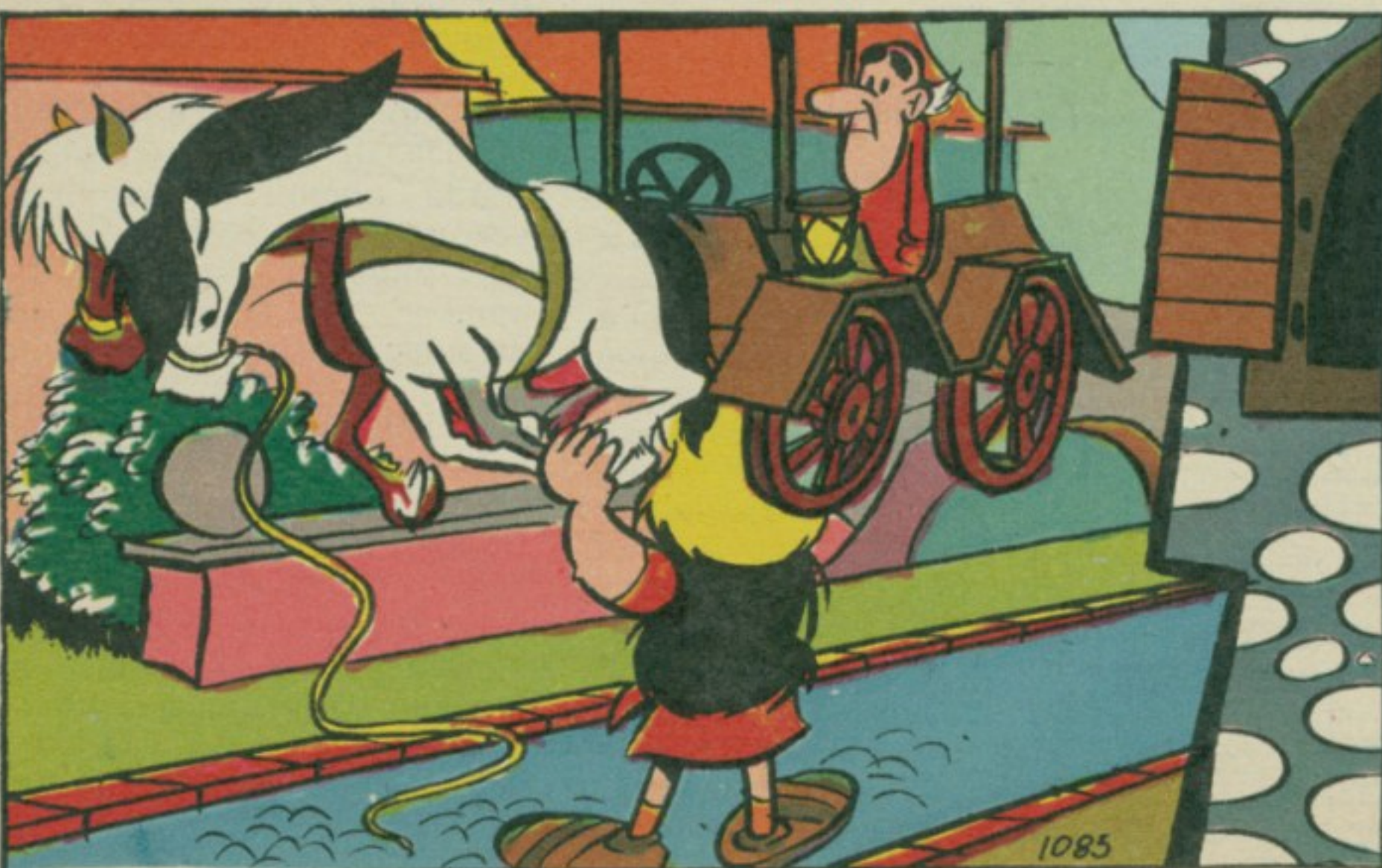
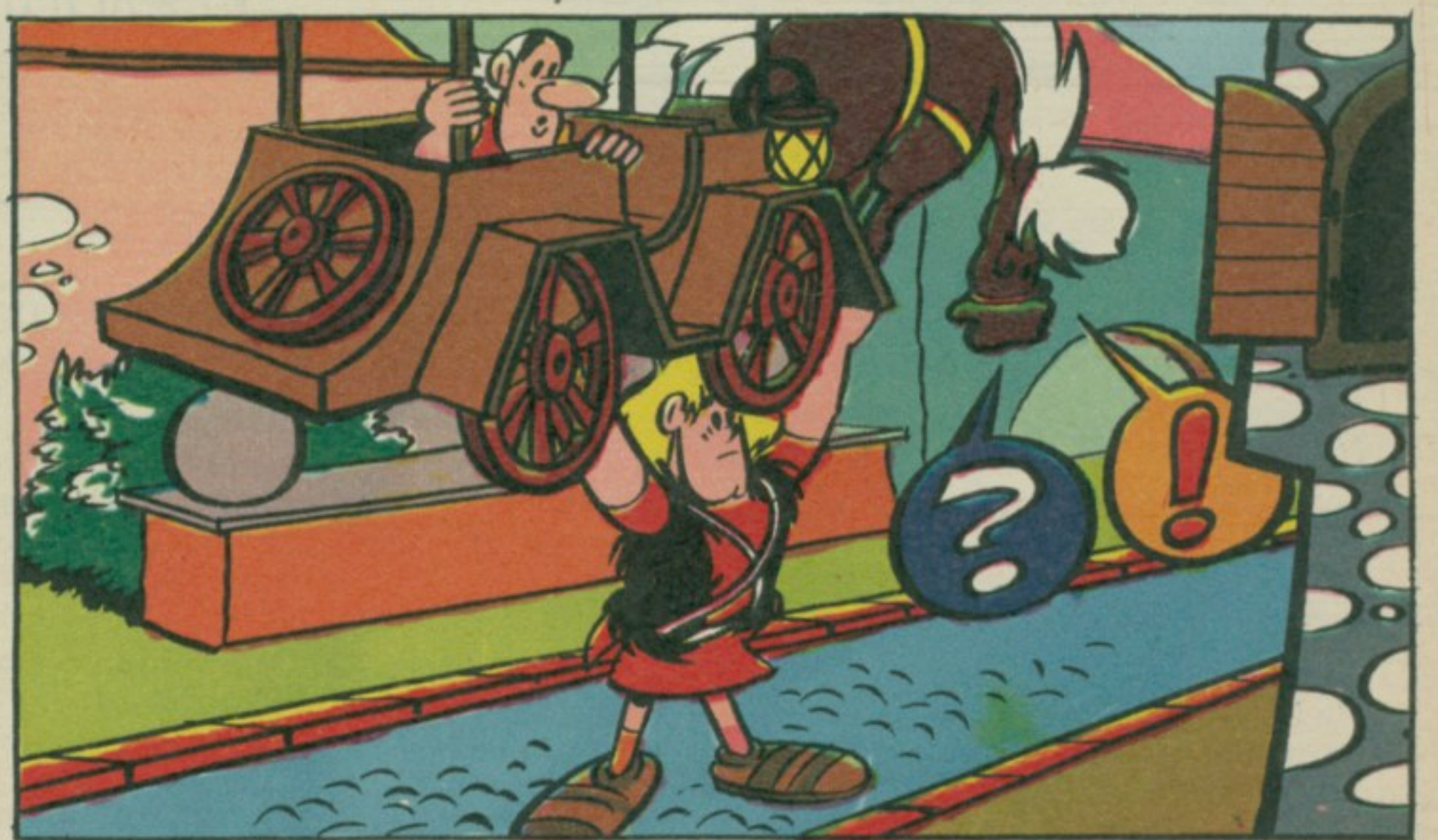
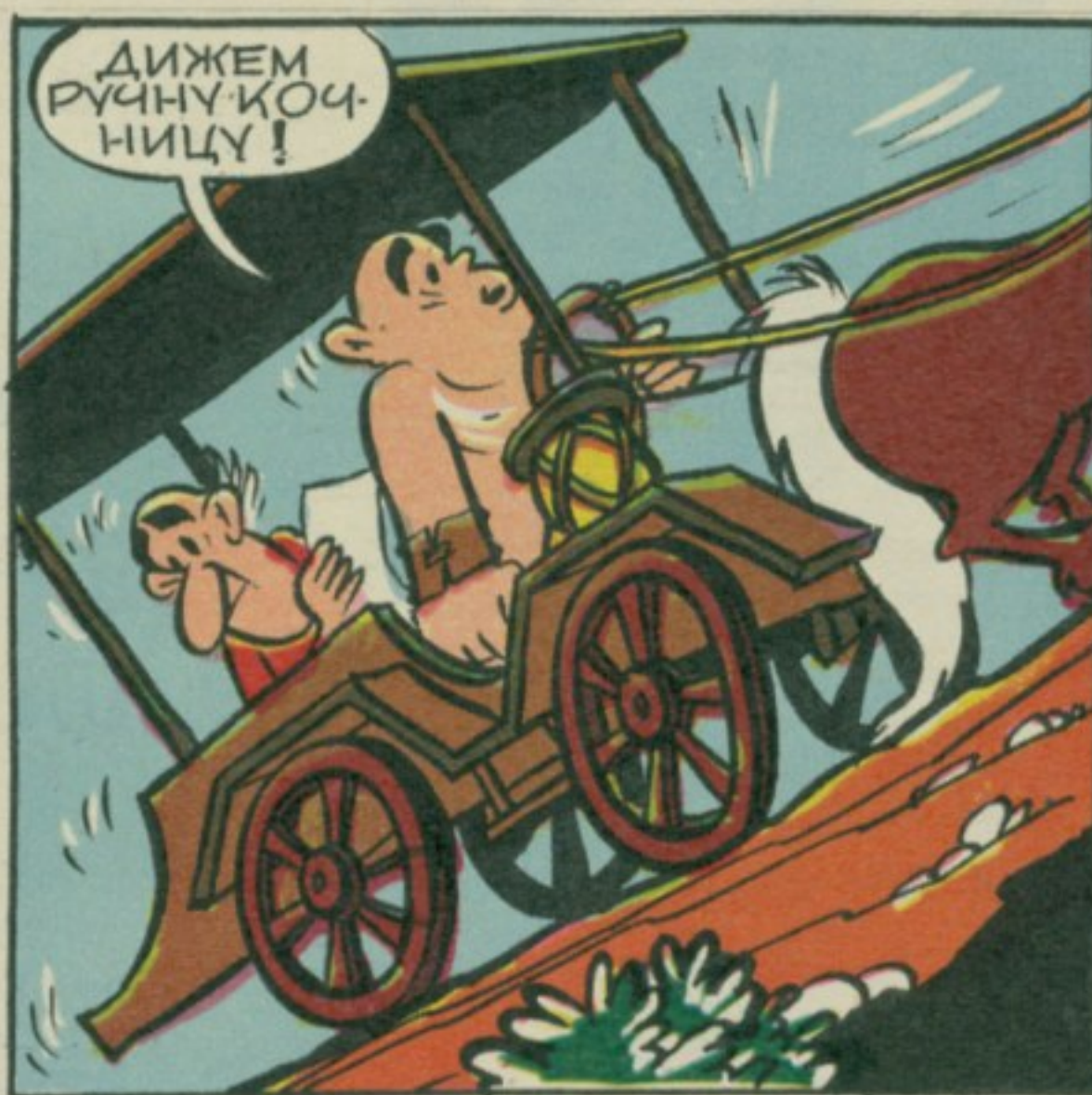
— А кад мислите да ће се појавити у овим водама? — упита један од официра.

— Према обавештењима која сам добио требало би да буду сутра око подне — одговори му генерал.

— Ја мислим да ће бити најбоље да сутра у зору наша цела ескадра у развијеном фронту крене према југозападу у сусрет ускочким бродовима — предложи један старији официр.

— И ја сам тако мислио — сложи се генерал Габријели. — Али, пазите! Морамо их опколити и не пусти ниједног да умакне. Ако то успемо, уништићемо петину свих ускочких снага које нам задају толико мучка и главобоље. А сад, господо, изволите на вечеру. — Он удари дланом о длан

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

Опште је мишљење да су математичари, нарочито професори математике, строги намргођени и сумњиви људи и то само зато што се баве једном тако „незгодном“ науком. Ништа није даље од истине, а доказ о духовитости, оштроумности и веселој нарави ових „баука“ су безбројне истините анегдоте које се о њима бележе и памте од најстаријих времена.

Значајно йравило

Чувени Архимед из Сиракузе на Сицилији, један од највећих математичких генија старог века, био је веома духовит човек, брз на одговору. Једном је неки Фокион хтео да му се наруга у препуној крчми, па му је добацио:

— Учитељу, ваш закон да свако тело потопљено у течност привидно губи од своје тежине онолико колико је тешка њиме истиснута течност свакако је важан, али је правило које сам ја недавно открио још значајније!

— Које, Фокионе? Кажми га! — упита доброћудно Архимед увек спреман да чује научне новине.

— Свако тело потопљено у воду излази из ње — оку пано! — одговори смејући се Фокион убеђен да је добро намагарчио славног Архимеда.

— Да — рече на то Архимед — осим твог!

Фокион, који је био познати прљавац, толико се постидео да месец дана није смео да привири у кафану.

Песницом у браду

Грчки математичар Диофант који је живео у III веку творац је једначина са више непознатих величина и много решења. Каква је корист од ових једначина, чудили су се његови савременици! Огромна, објашњавао је Диофант, али ако се вешто подесе вредности.

Једном приликом је неки познаник дошао код Диофанта да му врати дуг. Али, уместо двадесет сребрњака, колико је био дужан, пружио му је само два.

— А где су осталих осамнаест, Филеасе? — згрануто ће Диофант.

— Па, мудри Диофанте — осмехну се Филеас невинно — подеси коефицијенте, како ти то већ умеш, и све ће бити у реду!

— Наравно! — рече Диофант и тресну Филеаса песницом у браду.

— Зашто си ме ударио? — промуца Филеас када је дошао свести.

— Тако ми Зевса, нисам те ударио, само сам покушао да подесим вредности! Надам се да ћеш уз помоћ оваквих коефицијената брже намирити остатак дуга!

ОСИМ СЛАБИХ ОЦЕНА И МНОГО СТРАХА МАТЕМАТИЧАРИ СУ ПОКЛОНИЛИ ЉУДИМА И БЕЗБРОЈ ШАЛА И АНЕГДОТА

У Немачкој постоји изрека: „Добар рачун потиче од Адама!“ При том се не мисли на првог човека, мужа прамајке Еве, већ на Адама Ризеа, математичара из Бамберга у Немачкој који је живео у XVI веку.

Неки познаник који је желео да се са њим нашали за- дао му је „проблем“ који се

обично даје деци у основној школи.

Пеџ меџара йриге

— Професоре, колико износи збир од 20 килограма

јабука и 25 метара штофа?

— Под обичним условима овај проблем је нерешив, но у нарочитим околностима и пак му се може доскочити!

— одговорио је Ризе.

— Како!?

— Од 20 килограма јабука и 25 метара штофа добићете 40 тепсија јабука у шлафроку и још ће

вам преостати 5 метара штофа!

Пронашао најбољи йуџ

Испитивао једном Давид Хилберт, чувени математичар с краја прошлог и прве половине овог века, неког студента из геометријске логике. Студент је засукао рукаве и бацио се на писање свих могућих формула и симбола све док није иша- рао читаву таблу.

— Колега, да ли бисте све ово могли да ми представи- те помоћу цртежа? — замо- ли га Хилберт.

Кандидат, ослепљен про- фесоровом љубазношћу, климну главом и поче да црта. Али, и цртеж је испао некако запетљан, а глав- на конструкција нашла се изван табле. Како је зид био премазан тамном масном бо- јом, професор му рече да слободно настави. Мало-по- мало, цртајући из све сна- ге, студент наиђе на непре- мостиву препреку — бела врата на којима линије бе- лом кредом нису могле да се виде. Збуњен, он погледа у професора. Овај му при- ће, отвори врата и пружа- јући му индекс рече:

— Изврсно, колега! Сами сте пронашли најбољи пут. Дођите ми поново у следе- ћем испитном року!

Није им јасно

Да математичари умеју да се нашале и на сопствени рачун сведочи ова истинита анегдота коју је свом при- јатељу професору Јеленку Михајловићу причао наш познати математичар Михај- ло Петровић чувенији као Мика Алас.

— Пре неки дан састадох се ја са доктором Владими- ром Варињаком из Хрват- ске, ти га, Јеленко, знаш, и слатко се изразговарасмо, али, нити је он разумео мене, нити ја њега!

Професор Јеленко Михај- ловић се поглади по бради па упита:

— Побогу, Мико, на ко- јим сте то језицима разго- варали?

— Па, на нашем, на ком би другом!

— Откуда се онда нисте разумели?

— Лепо! Ја сам му причао о мојим функцијама — ма- тематичкој феноменологији, а он, човек, клима главом, но ја добро видим да му није јасно.

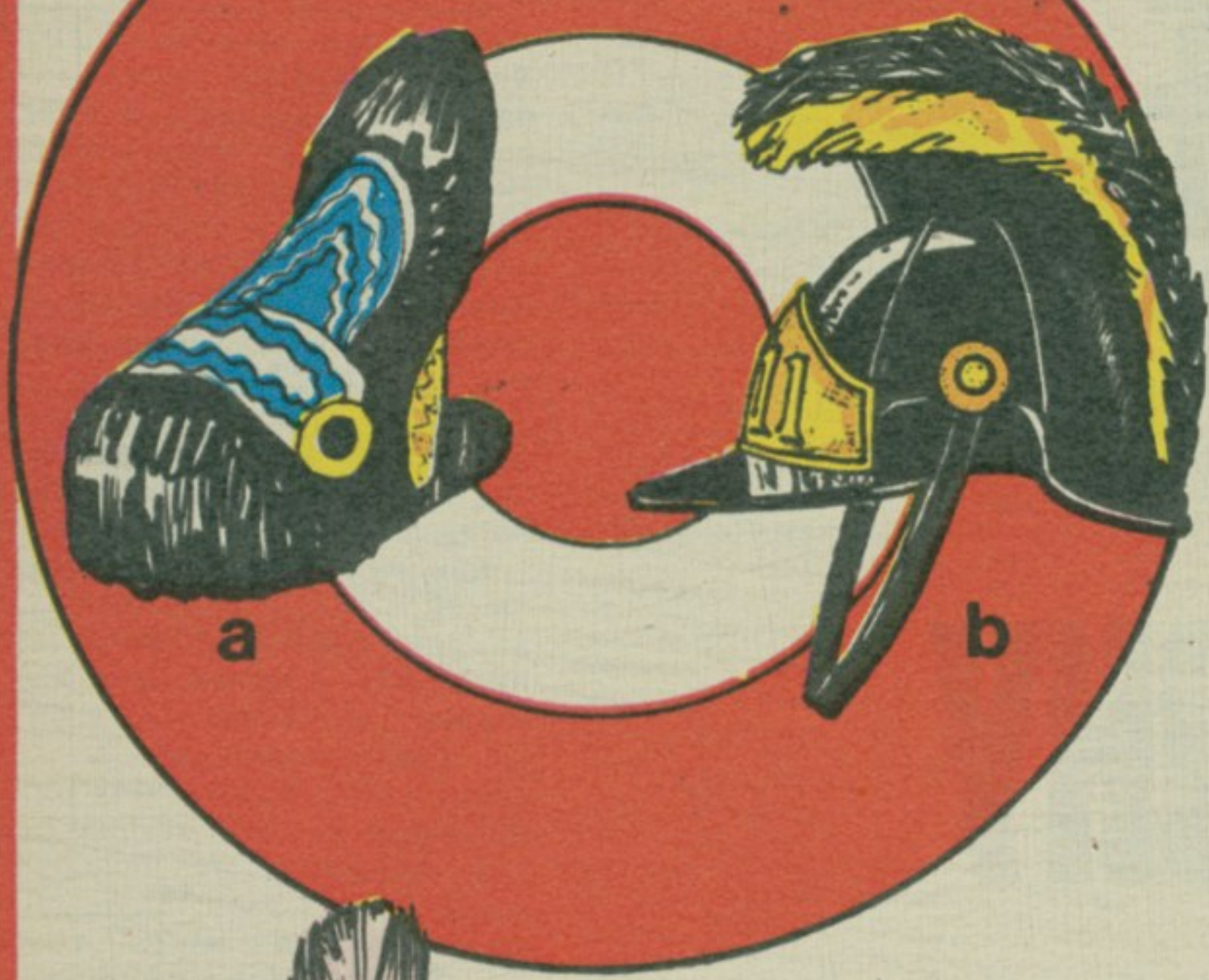
— А после, када је он теби стао да прича?

— Ништа боље! Развезао човек о неевклидској гео- метрији, о општој и специ- јалној теорији релативно- сти, а ја само повлађујем. Али, да ме убијеш ако пој- ма имам шта ми је испри- чао!

— Е, мој Мико! — хук- ну Јеленко. — Ова твоја зго- да боље објашњава колика је провалија математика не- го да си о томе написао мо- нографију!

Д.Е. 7

ВОЈНЕ КАПЕ И ШЛЕМОВИ

1

1. Аустро-угарска армија: а) необичне шубаре гренадирских јединица, б) драгонски шлем пресвучен црном кожом.

2

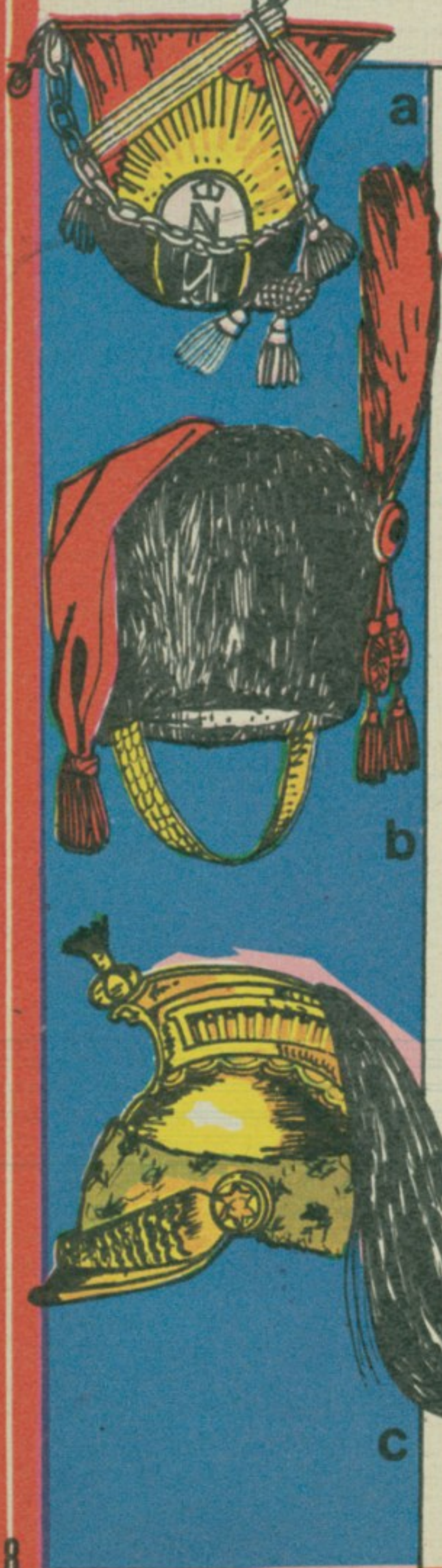
2. Шпански хусарски официр са шапком.

3

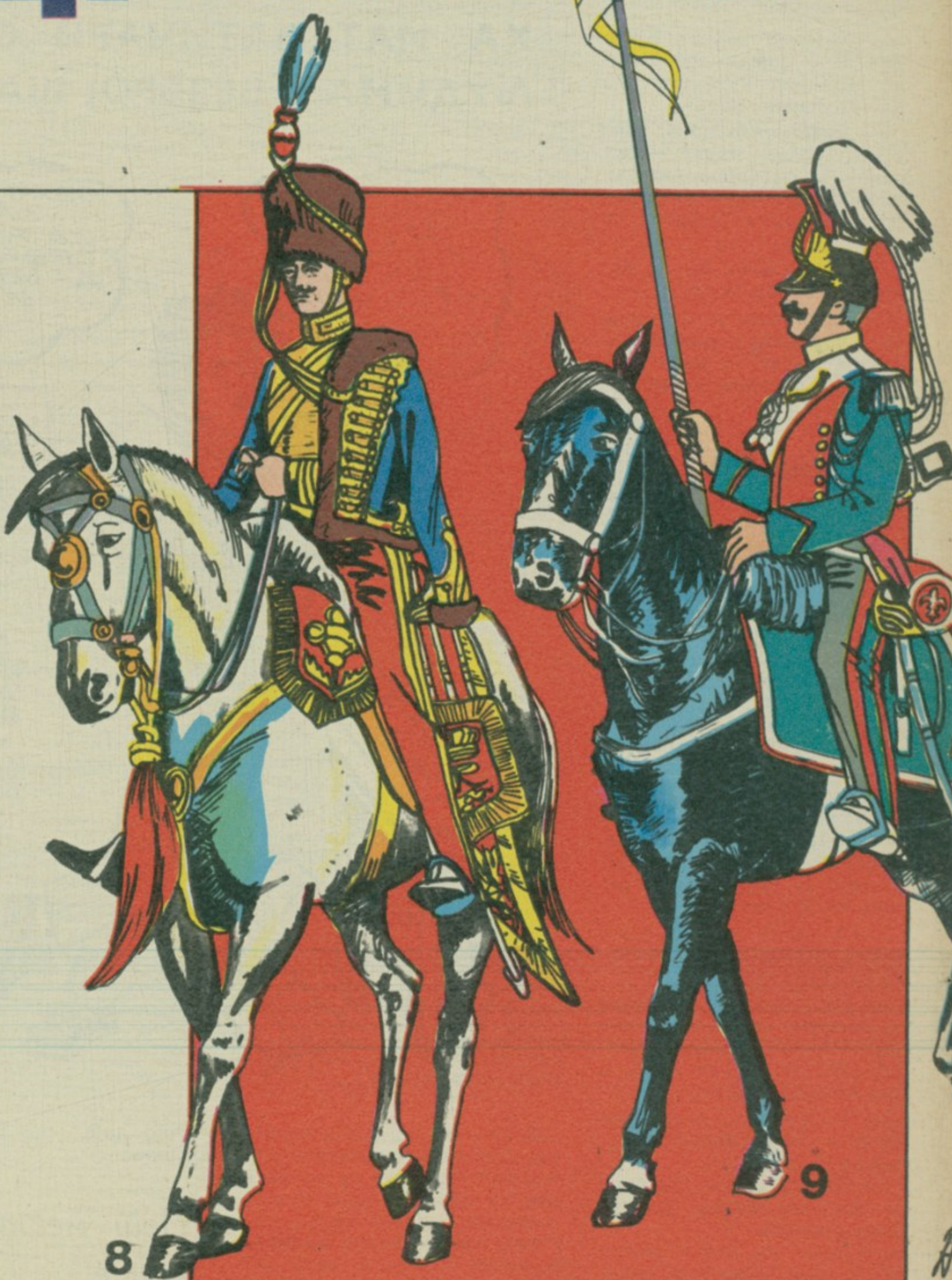
3 У турским јединицама сви су носили фес, и војници и официри

ЦРВЕНЕ ПЕР

7

7. Француске војне капе су најмодерније у Европи XIX века: а) шапка, карактеристична квадратна капа Пољака у Наполеоновој армији, б) лака коњица је носила шубаре од крзна и црвених кићанки, ц) позлаћени шлем са коњским репом који је штитио врат од ударца, носили су га драгони царске гарде, д) драгонски шлем са црвеном перјаницом

8

9

8. Енглески лаки драгон; 9. Француски копљаник краљевске гарде

4. Раскошни шлем музичара пруске царске гарде

5. Руски хусар

6. Аргентински коњаник

ЈАНИЦЕ

У Европи XIX века носе се најразличитије капе и шлемови. Ту су све боје, сви могући облици. Ипак, нема армије чији војници не носе бар једну од четири војне капе тога доба: шубару од медвеђег крзна, шапку, шлем или двороги шешир.

b

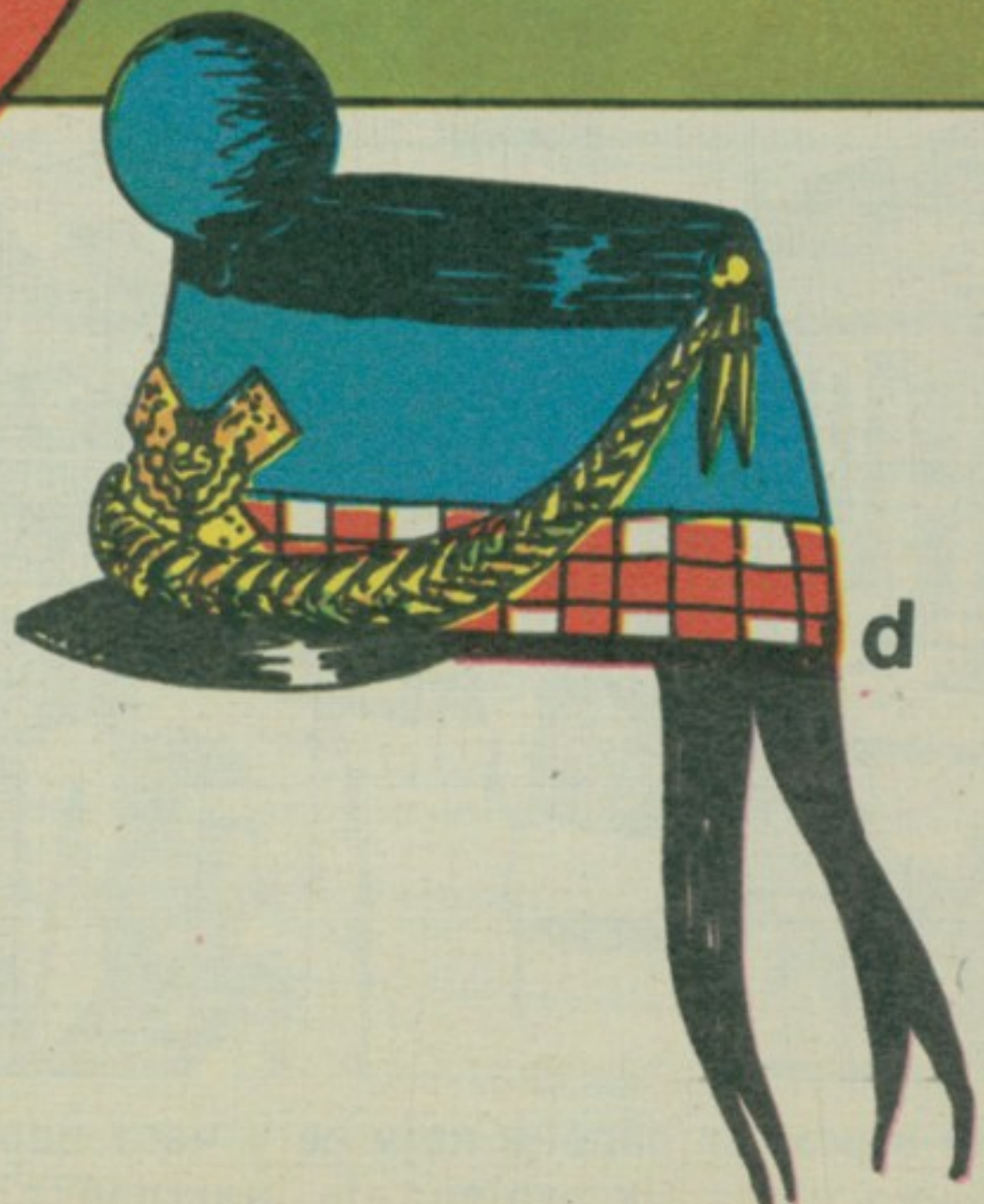
10

a

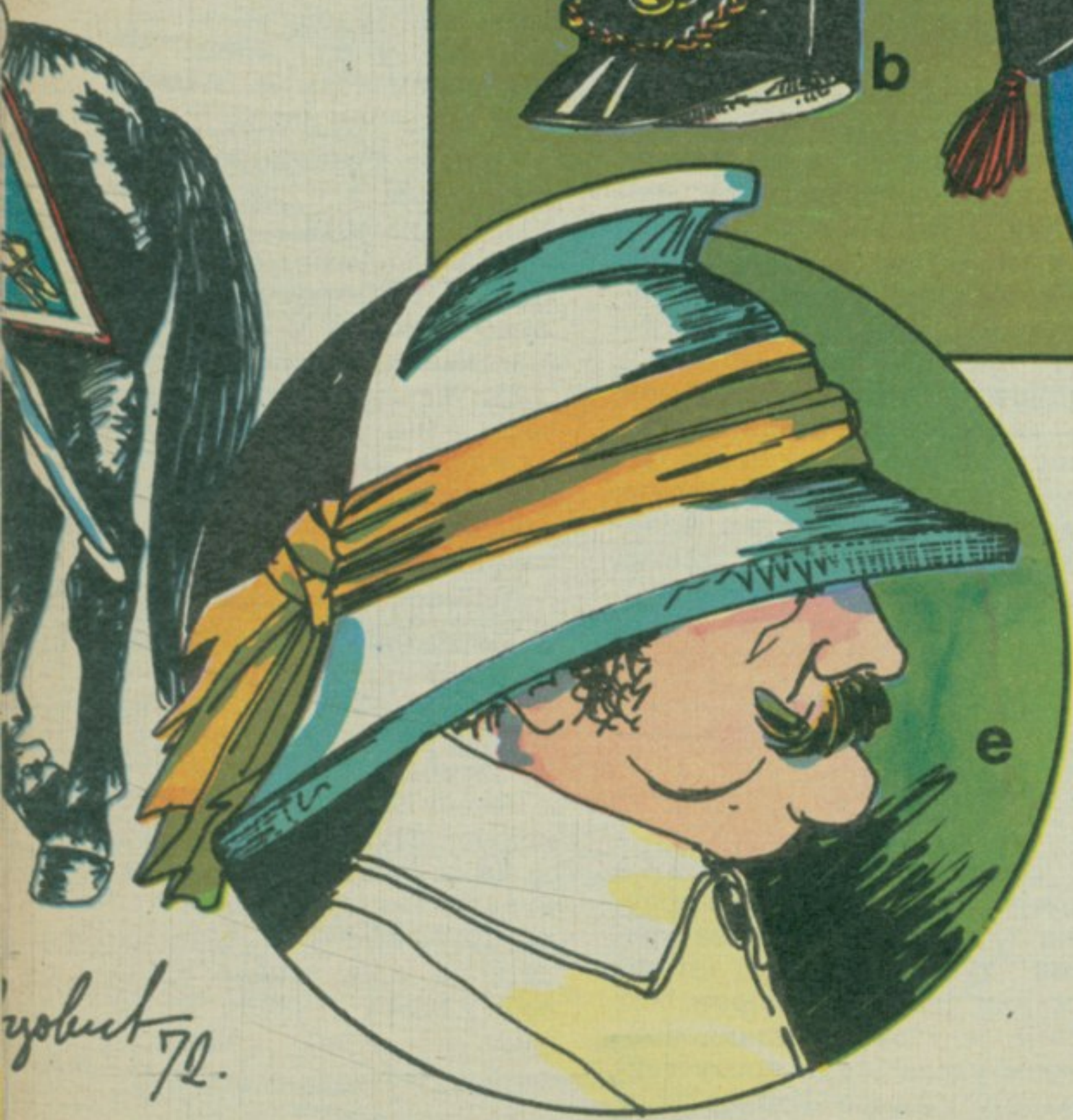

c

d

10. Британска армија и данас у свечаним приликама носи скоро све типове војних капа из прошлог века: а) двороги шешир енглеских драгона, б) „белгијска капа“, ц) крзнена капа индијских „сепоја“, д) капа шкотских јединица, е) тропски шлем који су прве употребиле трупе „Индијске компаније“ убрзо је освојио све армије.

e

Robert 72.

НАПОЛЕОНОВ АНЂЕО

На дан венчања императора Наполеона Бонапарте са Маријом-Лујзом Хабзбуршком 24 јуна 1810. на Марсовом пољу у Паризу приређена је раскошна свечаност. На искљученим трибинама између спомених стубова војне школе седели су цар и нова царица. Читав Париз слегао се да их поздрави, полиција је с муком одржавала ред. Нестрпљиво се очекивала најзбудљивија тачка програма — тренутак када ће се у небо винути огроман балон с људском посадом.

Балон се већ налазио испред трибине, са свих страна причвршћен конопцима. На знак: „Сеците ужад!“ аеростат је ослобођен веза и лагано се дигао у ваздух. У његовој корпи стајала је Софија Бланшар и махала француском заставом док јој је народ клицао. Тако је Софија Бланшар постала „званичан Наполеонов летач“ заменивши чувеног Андре Гарнерена кога су сматрали најбољим пилотом балона на свету.

Необично венчање

Софија Бланшар почела је да лети сасвим случајно, уз мужа Франсоа Бланша-

АНЂЕО

Софија Бланшар изазвала је сензацију када је пре 150 година искочила из балона везана за „чудотворни кишобран“

Чувена петачица
Софија Бланшар

ра кога историја ваздухопловства памти по томе што је први на свету у балону прелетео Ламанш. Бланшар је имао 30 година када му је изненада, на путовању дилижансом између Ла Роше-ле и Рошфора, позлило. Био је принуђен да сместа прекине путовање на станици Три топа где је смештен у гостионицу код госпође Арман. Сирота госпођа Арман, која је недавно изгубила мужа, а била је у другом стању, прихватила је болесника и неговала га с толико преданости и пажње да он, када је оздравио, просто није знао како да јој захвали.

— Мадам Арман, само вама дугујем живот! — рекао

јој је када су се опраштали, а онда додао: — Ако родите ћерку, доћи ћу кроз шеснаест година да је узмем за жену!

Шеснаест година је прошло, Бланшар није заборавио обећање, дошао је у Три топа и оженио се Софијом Арман. Упркос велике разлике у годинама брак Франсоа и Софије Бланшар био је срећан, само нису имали деце. Софија се одмах заинтересовала за балоне: чикаво чудо — у њеној кући летење је било главна тема свих разговора.

Први пут је полетела, у друштву свога мужа, 27. децембра 1804. године у Марсеју. Овај лет представљао је прекретницу у њеном животу. Када се поново спустила на чврсто тло, чинило јој се као да долази из неког другог, фантастичног света снова. Ускоро је поново пратила мужа изнад Монпелјеа. Сада је већ била сигурна да ће посветити живот балонима и небу.

— Научила сам како се управља балоном, гледала сам како ти то радиш! — одушевљено је рекла мужу. — Следећи пут пробаћу сама!

Шака сребрњака

Сама се први пут винула у небо 18. августа 1805. из Тулузе. Али, како није било ветра, балон се сасвим мало попео и остао да мирно лебди над градом не добијајући висину. У страху да не удари у неку кућу Софија је одлучила да се ослободи баласта. Када је избацила сав песак, почела је да баца опрему, намирнице, воду. Овако олакшан балон попео се на 4.000 метара.

За време лета Софија је одлучила да се спусти у Монпелје где су је познавали. Но, како није имала баласт, успела је да атериу у село Лукс, око 35 километара од места узлетања. Житељи Лукса нису били у току догађаја савремене

не технике, нису знали за балоне и храбре летаче, па су, уместо да Софији помогну, прискочили наоружани вилама, мотикама и камењем. Да би доказала да је људско биће, а не вештица, Софија се досетила да им баца шаку сребрњака и тако се спасе.

После овог „ваздушног крштења“ Софија је летела још много пута и убрзо постала славна у читавој Европи која се просто отимала око ње. Називали су је „Наполеонов анђео“. Разуме се да није сваки лет био лак и без проблема, Софији је више пута висео живот о коњу. Једном, у Франкфурту на Мајни, приметила је још пре полетања да балон испушта гас, али није хтела да одустане да не би разочарала гледаоце који су плзали да је виде. Да би олакшала балон, једноставно је скинула корпу за летача, села на обруч за који се причвршћује мрежа и мирно полетела праћена овацијама.

Једном је полетела из Милана у девет сати увече и високо на небу упала у такву олују да је два часа касније морала да се спусти. Била је убеђена да се вратила у Милано, а налазила се, међутим, у Бенови, око 120 километара од места полетања. Други пут кренула је предвече из Париза и, пошто је летела читаву ноћ, у зору се спустила у равницу којом је вијугала велика река, чврсто уверена да је на обали Рајне. А налазила се на свега десетак километара од — Париза!

Ваздушна Венера

Временом летење је за Софију постало права играчка тако да је често, за време дугих ноћних летова, мирно спавала у корпи. Касније је у свој летачки програм увела једну праву сензацију: Андре Гарнерен је специјално за њу, према нацртима њеног мужа, конструисао падобран и Софи-

ја је, пре него што би се балон спустио на земљу, исклакала из корпе везана за „чудотворни кишобран“ пред очима згрануте и уплашене гомиле.

Када је остала удовица, Софија Бланшар морала је још чешће да лети како би зарадила за живот и исплатила мужевљеве дугове. Тада је добила и прву конкуренткињу, Гарнерову нећакну, која је кретала стопама свога стрица. Почело је узамјамно такмичење у храбрости и вештини, али „Ваздушна Венера“, како су прозвали госпођицу Гарнерен, никад није успела да превазиђе своју старију колегиницу.

Претерана храброст дошла је Софији главе једног јулског дана 1819. године за време свечаности у париском парку Тиволи. За ту прилику Софија Бланшар је испод корпе свога балона причврстила огроман зенац из кога ће, кад се аеростат дигне у ваздух, гледаоце за сути „ватрена киша“. Парижани су лудовали за ватрометом, у оно време сасвим новим изумом, а Софија је то добро знала.

Хиљаде разнобојних ватрених звезда и цветова сипало је из њеног балона и обасјавало небо, Софија је високо горе чула одушевљено клицање и сасвим заборавила на опрезност. Неспрећа се догодила за тили час: једна варница пала је на црево кроз које је истицао гас, што Софија није запазила, и ватра је зачас захватила читав балон.

Публика на земљи видела је да је балон обавијен димом, али је, уверена да тако треба да буде, још одушевљеније клицала. Софија није изгубила присуство духа и мирно се спремила за што мекше спуштање надајући се да се балон неће брзо издувати. Но, судбина је хтела другачије. Балон је пао на кров једне зграде, а снажан ударац избацио је Софију из корпе право на плочник! Издахнула је одмах. Био је то њен седамде сет седми лет.

Д. Б.

У корпи огромног балона који се у част цара и царице виноу у ваздух стајала је најхрабрија жена на свету и махала заставом

10 x 10

НАУЧИ ДА БРОЈИШ ДО 10 НА 10 ЈЕЗИКА —
(МАЂАРСКИ, ФИНСКИ, РУСКИ, ФРАНЦУСКИ,
КМЕРСКИ, ГРЧКИ, СВАХИЛИ, МОНГОЛСКИ,
ШПАНСКИ, И КУРСКИ)

ДВЕ ЗВЕЗДЕ СУ ПАЛЕ

Док су
његове колеге
и даље снимале,
Хауард се
на своју руку
умешао
у ратне догађаје.
Ни Глен Милер
није хтео
да остане
по страни

Тако се обрео у Шпанији и Португалији. Ове земље биле су неутралне и вреле су од ситних шпијуна који су били спремни да за боцу шампањца продају ма шта и ма кога. Не зна се да ли се и Хауард тамо упустио у шпијунажу, али су Немци без сумње били у то уверени: глумац и његов менаџер Алфред Ченхелс, човек који је запањујуће личио на Винстона Черчила, били су под сталном призором нациста.

Амањерска ірешка

Тако је поуздао утарђено да се Хауарду у Лисабону придружила жена чије се име данас из непознатих разлога чува у тајности, а коју је читав град познавао као немачког агента. Била је прави тип међународне пустиловке. Тврдило се да у њој тече мађарска и аргентинска крв и да се удала за једног немачког грофа да би добила држављанство ове земље. Када је завладао нацизам, умешала се међу водеће политичке личности, а ове нису окледале на њену привлачност употребе у државне сврхе.

Да је све ово знао, Лесли Хауард би се према својој познаници односио са више опрезности. Овако, био је толико отворен да је начинио грешку која се не би поткрала ни најнеспособнијем шпијуну: саопштио јој је да ће 1. јуна кренути са лисабонског аеродрома за Енглеску!

Ипак, можда му ништа не би вредело и да је био опрезнији. Довољно је било прошетати лисабонским аеродромом па схватити да се овде ниједан лет не може одржати у тајности. У аеродромској згради налазиле су се канцеларије свих могућих компанија. Према томе, ако је службеник немачке Луфтханзе желео да добије неке податке требало је само — да подигне слушалицу!

У авиону је, осим Хауарда, било и других путника који су могли занимати Немце: за индустријалца Тајлера Шервингтона већ се нагађало да је шпијун, Бертолд Израел био је иза сланик палестинске организације за удружење Јевреја, а трећи, Гордон Меклин, радио је у Фррин офису, британском Министарству иностраних послова.

Не треба, свакако, заборавити ни Алфреда Ченхелса. Он не само да је запањујуће личио на Черчила већ се свим силама трудио да ту сличност појача. Пушио је исту врсту цигара, одело је поручивао код истог кројача, а шешире код истог шеширџије. Као резултат, био је толико сличан „оригиналу“ да је лако могао обманути и Немце. Британски премијер био је толико хировита и непредвидљива личност да се од њега могло очекивати све — па и да лети без заштите. Чер-

Осам немачких „јункерса“ оборило је 1. јуна 1943. над Бискајским заливом један путнички авион који је летео из Португала за Енглеску. Када је влада затражила објашњење овог кукавичког напада, немачки министар пропаганде Гебелс мирно је одговорио:

— Међу путницима се налазио и енглески шпијун Лесли Хауард. Авион је, према томе, био од војног значаја!

Британски званични извори одлучно су побиле ово тврђење: не, Лесли Хауард никада није радио за обавештајну службу!

Учинићу све!

Овај велики глумац, незаборавни Ашли Вилкс из филма „Прохујало са вихором“, почео је своју каријеру у другој деценији нашег века на даскама лондонских позоришта. Али, тамо није дуго остао. Пошто се глас о његовом уметничком дару прочуо и ван земље, нашао се 1920. године на Бродвеју, а нешто касније и у Холивуду. Филмови су се низали и ускоро је читава Америка упознала и заволела немарни, лењи шарм овог тиличног Енглеца. Неколико пута одлазио је у домовину да би снимао за лондонски студио Пајнвуд, али се увек враћао у Холивуд. За овим „градом снова“ жу-

Да ли је незаборавни Ашли из филма „Прохујало са вихором“ био британски обавештајац?

дели су у то време сви глумци света.

Међутим, када је 1939. избио рат, Хауард је сместа изјавио да ће се вратити у Енглеску.

— Снимаћу филмове који ће приказивати зла нацизма и дизати борбени морал на-

рода — рекао је. — Учинићу све што се од мене буде захтевало!

У Енглеској, која се у то време припремала за инвазију Немаца, није се много мислило на кинематографију. Ипак, Британски савет је омогућио Хауарду да сними

филмове „Пимпернел Смит“ и „Први од њих неколико“, који је говорио о конструктору „спитфајера“ Р.Д. Мичелу. Следећи глумчев задатак био је да са овим и још неколико пропагандних филмова путује по земљама и држи предавања против нацизма.

У „Причи о Глен Милеру“ Џејмс Стјуарт је играо чувеног тромбонисту

чил је, до душе, у то време био на састанку у Алжиру, али то Немци нису морали знати.

Призор их је ужаснуо

Дошао је и 1. јун. Тачно у 9.35 часова упалили су се мотори авиона ДЦ-3 холандске компаније КЛМ, популарно названог „дакота“, и он је кроз тмурно, кишно небо полетео у правцу Енглеске. Кад се нашао у близини Бискајског залива, у одељењу за путнике зачуо се глас капетана Квиринаса Тепаса:

— Моле се путници да по временом погледају кроз прозоре и пријаве сваки авион који виде.

Овакво упутство се очекивало. У Бискајском заливу лежале су немачке подморнице, и зато су над њим летеле честе патроле Луфтвафеа. Ипак, могућност напада била је, по многим, само теоретска.

Међутим, овога пута је било друкчије. У 12 часова и 54 минута, капетан је са своје леве стране приметио један немачки авион. Вежиста Корнелијус ван Бриге одмах је послао поруку аеродромима у Лисабону и Енглеској, али се за то време око путничког авиона већ било сјатило осам „јункерса“ опремљених митраљ

немилош митраљезима. Меци су прорешетали резервоаре за гориво, из мотора је сукнуо пламен и авион је почео да пропада. Оно што се затим десило ужаснуло је и саме немачке пилоте.

— Резервоари су експлодирани — причали су касније — задња врата су се отворила и кроз њих су, као катапултном избачена, излетела четири тела. Падала су попут каменова. Једно од њих било је захваћено пламеном и претворило се у праву буктињу...

Навалише на Париз!

Лешеве несрећних путника никада нису пронађени. Са њима је нестао и Лесли Хауард, велики глумац кога су Немци сматрали шпијуном. Био он то или не, чињеница је да је погинуо у служби отаџбине, док су многе његове британске колеге и даље уживале у безбедности Холивуда.

Још један чувени уметник нестао је на тајанствен начин за време другог светског рата. Био је то Глен Милер, амерички тромбониста и диригент који је својим „новим звуком“ у цезу освајао читав свет. О њему се зна само голико да је једнога дана 1944. кренуо малим једномоторним авионом у Француску — и да није стигао.

Овај високи, мршави музичар, веома налик на Џејмса Стјуарта који ће касније тумачити његов лик на филму, имао је веома оштећен вид, а био је и иначе превише стар за ратовање. Зато је одлучио да борби допринесе тако што ће отићи у Енглеску и тамо организовати концерте и радио-емисије за савезничке снаге. Када је, са личним допуште-

њем генерала Ајзенхауера, стигао у Лондон, добио је велики оркестар од 60 инструменалиста чију су тренину чинили виолинисти. Ова за цез необична мешавина била је прави изазов за тајентованог музичара. Глен Милер му се са радошћу одазвао и за врло кратко време створио још један „нови звук“.

Када је отпочело искрцавање у Нормандији, Милер је, на своје велико жаљење, морао да остане у Енглеској. Немајући бољег решења, поручивао је преко радија војницима у Француској:

— Момци, навалите на Париз! Када истерате Немце, доћи ћу да вам свирам.

Најзад је дошао тај дан. Париз је ослобођен 23. августа 1944. и Милеру је допуштено да оде на шест недеља. Лет је, због веома лошег времена, заказан тек за суботу 14. децембра. За Милера, узаврелог од нестрпљења, ово је представљало велико разочарење. Неко време је чекао, а онда више није издржао него је одлучио да сам крене пре оркестра. Једног свог пријатеља, америчког пуковника, замолио је да му пронађе авион. Овај не само што се одазвао његовој жељи, већ је одлучио и да крене с њим.

Једног недељног јутра, кад се због непрозирне магле нико није усуђивао да лети, са аеродрома у Бедфорду, северно од Лондона, дишао се мали једномоторни авион и са пилотом и двојицом путника несгао у белини.

Поинуо збој сјида

Оркестар је отпутовао тек у уторак, 17. децембра.

Када се велики авион спустио на париски аеродром Орли, музичари су погледали кроз прозоре не би ли негде опазили високу прилику у мајорској униформи. Ње није било. Помислили су да њихов диригент свакако има неки неодложан састанак, али су се ипак чудили што није послао никакву поруку.

Право изненађење чекало их је тек када су стигли у Париз.

— Зар он није дошао с вама? — зачудили су се у команди савезничких снага.

Одмах је почело трагање. Испитани су сви аеродроми и места погодна за слепање у околини Париза. А кад ово није уродило плодом, над Ламаншом су почели да крстаре патролни авиони.

За то време, енглески ББЦ, који је требало да преноси музички догађај из Париза, пуштао је снимке са старих концерата. Веровало се да ће се Милер ипак сваког часа појавити. Ова добронамерна обмана по свој прилици је допринела да се касније распали машта љубитеља цез музике. Једни су тврдили да је Милер полудео, други да је приликом авионске несреће остао унакажен, па је морао да се повуче из јавности. Нико није веровао у његову смрт, осим лондонског импресарија Џека Хилтона, који је са Милером разговарао непосредно пред судбоносни лет.

— Пред опроштај — прича он — Глен ми је признао да се стиди што у овом рату није опалио ни један једини метак. Рекао је да ће све учинити да бар једну битку погледа изблиза.

Хилтон верује да је Милеров авион оборен над Белгијом или Холандијом, где су се тада водиле жестоке битке. Да ли је то истина, по свој прилици никада нећемо знати.

П. С.

На своју жалост Глен Милер није могао да учествује у искрцавању Американаца на француску обалу

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

Шеф Интелигенс сервиса у Лондону Тревор Мајлс нервозно је копчао по свом кабинету. Очекивао је извесног Ахмеда Абдулаха, бившег авганистанског коњичког капетана, који је са службом Интелигенс сервиса сарађивао као експерт за Азију.

— Позвали смо вас због једног поверљивог задатка — почео је Мајлс чим је секретарица, која је Ахмеда увела у кабинет, затворила за собом врата. — Прећи ћу одмах на ствар! Ради се о Индији која се, како вам је познато, све више и све организованije диже против енглеске колонијалне власти. — Шеф Интелигенс пажљиво је бирао речи. — Са њеним вођом Махатмом Гандијем полиција би некако изишла на крај, али проблем су нам насилници, анархисти! Прошле недеље извршен је у Калкути атентат на управника тамошњих војних снага Енглеске. Полиција још није успела да уђе у траг атентаторима, зна се само да је у то умешан Балендра Кумар. Овде имате — ту Мајлс пружи свом госту спремљене папире — све податке о њему. Полиција га није пронашла нити има доказе о његовој кривци. Ваш задатак је да га пронађете, што ће, признајем, бити веома тешко у милионској Калкути, и да докажете да је крив. На пут крените што пре а с нама ћете остати у вези као тајни агент „АА“ или „А на квадрат“. И још нешто! За ваш задатак зна само неколико људи овде, зато не рачунајте на помоћ тамошње полиције. Путоваћете као обичан грађанин. Да ли сам био јасан?

— Сасвим! — одговори Ахмед који је пажљиво слушао сваку реч. — Балендра Кумар... Балендра Кумар — мрмљао је замишљено скупљајући очи у танак прорез и напрежући се да се нечег присети. — Илузно ниста! Тако је... Гледао сам неке његове мађионичарске вештине!

Тревор Мајлс је био задовољан.

НЕЋЕМО ГА УБИТИ

Већ сутрадан Ахмед Абдулах је кренуо у Калкуту. Знао је да Кумар живи негде у индуској четврти града званој Калуталх у близини Мачуа базара, али то није било довољно. Тражити не ког у тој густо насељеној сиромашној четврти великог града, испресецаној уским улицама и сокацима било је скоро сасвим безнадежно. Требало је однекуд почети, али одакле! Није ни слутно да његов долазак у Калкуту није остао незапажен.

Балендра Кумар управо је био за ручком кад се његов пријатељ Сваранг вратио из града. Сваранг је био Кумаров политички сарадник, његова десна рука у свим акцијама.

— Сахибе Кумар! — проговорио је озбиљно поклонивши се мађионичару. —

КРИВИЦА НИЈЕ ДОКАЗАНА

МАЋИОНИЧАР БАЛЕНДРА КУМАР ПОКУШАО ЈЕ ДА УБЕДИ ЕНГЛЕСКОГ ТАЈНОГ АГЕНТА ДА СЕ У БОРБИ ПРОТИВ КОЛОНИЈАЛИЗМА НЕ СЛУЖИ НАСИЉЕМ. АЛИ, ПОГРЕШИО ЈЕ

Ахмед је у Калкути, тражи вас! Требало би да га убијемо.

Балендра Кумар је и даље спокојно јео. Сваранг је сео на под и ћутао. Тек кад је завршио обед и сталоженом покретима обрисао руке, Кумар се обрати Сварангу:

— Никог ми нећемо убити! Ахмед је њихов слуга, а за нашу ствар је безначајан. Само бисмо навукли на врат енглеску полицију! Ионако отада је убијен њихов човек, само чекају да учинимо нешто погрешно. Имам бољи план! — проговори одлучније. — Довешћемо га овамо и показати да можемо да га убијемо, а онда га пустити. Тиме докажуемо њему, а преко њега и полицији да нисмо насилници и да се не кријемо, већ смо се склонили од полицијског терора. Морамо код њега разбити сваку сумњу. Доведи га!

НИШТА ПОСЕБНО!

За то време агент „АА“ насумце је лутао индуском четврти Калкуте. Знао је да је Кумар ту негде, али како да га пронађе. Уздао се у срећу.

Већ се било сирачило кад изненада осети нечију руку на рамену и трже се. Поред њега је стајао крупан Индус са белим турбаном на глави.

— Не бојте се, сахибе! — рече тихо. — Пођите са мном.

Индус се окрену и пође а Ахмед у недоумици крену за њим. После неколико корака помисли да га овај намамљује у неку пушионицу опијума и застADE, а Индус, осетивши то, доба ци скоро преко рамена:

— Балендра Кумар вас очекује! Сахиб сигурно жели да га види.

Ахмед Абдулах прегрну. Неко га је, дакле, издао! Размишљајући грозничаво шта да уради, одлучи да прихвати ризик и скоро потрча за Индусом. Прошли су безброј кривудастих сокака и прљавих уличица да би се најзад, после добрих пет наест минута хода, нашли

пред неугледном једноспратном кућом освећеном фењером.

Полумрачна Кумарова соба била је скромно намештена. У очи је одмах падала статуа богиње Кали, смештена у велико удубљење у зиду. Била је висока преко пет метара и Ахмед, оставши сам у соби, приђе ближе и загледа се у њене четири црвено обојене руке. Тада одједном у подножју статуе примети неколико пехара до врха напуњених крвљу и у души га зазебе.

— Допадљиво, зар не? Знате ли шта представља? — био је то Кумар.

— Символише живот, разарање и смрт. — Ахмед се

загледа у домаћина тамне пути, одевеног у црно одело. Ништа посебно, помисли. Али му се од овог сусрета нека nelaгодност увуче у тело.

ПОЖАР

— Знам да сте због мене дошли у Калкуту — започео Кумар. — Желео бих, верујте, да нисам умешан у атентат на енглеског резидента јер, да бисмо отерали Енглезе из Индије, нама није потребно насиље. Ипак — рекао је лукаво показујући вам нешто.

Кумар се брзо изгуби из неких врата и после неколико тренутака врати се у

праћни једног Индуса који је носио сабљу у руци. Пришли су до статуе богиње Кали. Кумар се тада окрете према Ахмеду и значајно га одмери, затим даде знак пратиоцу. Велика сабља севну кроз ваздух и спусти се на Кумарову главу. Одсечена глава се откоцла, а тело се скљока на под. Крв је шикнула на све стране.

Тајни агент „АА“ забезекуто је посматрао призор. Пре него што је успео и глас да пусти, јурну ка вратима, али га Кумаров глас прикова у месту.

— Сахибе, сачекајте! Промашили сте, излаз је овамо!

Кад се Ахмед Абдулах окренуо, Балендра Кумар је стајао ослоњен о кип богиње и припаљивао цигарету. Није било ни оног Индуса ни одсечене главе. Не схватајући ништа, Ахмед на главце истрча наоко и упути се у европску четврт Калкуте.

Кумар је био задовољан. — Не бој се! — рекао је Сварангу. — Овај се више неће вратити.

☆☆☆

Није прошло дуго а у индуској четврти Калуталх у Калкути избио је пожар у Кумаровој кући. У том пожару изгорео је и сам Кумар, овог пута опсена му није помогла. И док је месна полиција покушавала да утврди ко је крив за пожар, тајни агент „АА“, Ахмед Абдулах, био је далеко одатле.

Д. Е.

Кумар је дао знак и сабља је севнула кроз ваздух. Ахмед Абдулах није могао да поверује својим очима!

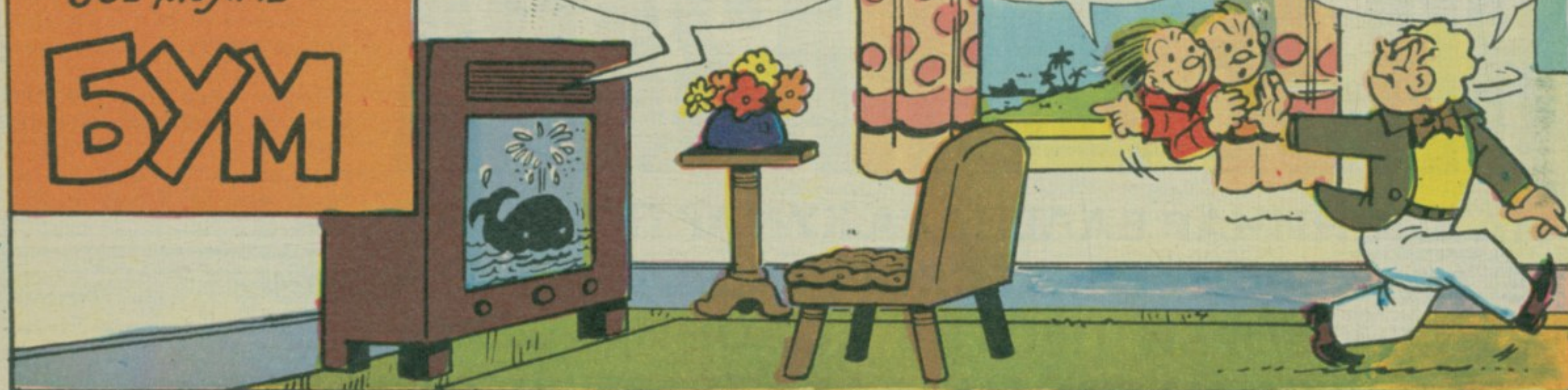
БИМ и БУМ

JOE MUSIAL

...УПРАВО СТЕ ВИДЕЛИ КИТОВЕ И ЧУЛИ ГЛАСОВЕ КОЈИМА СЕ ОНИ СПОРАЗУМЕВАЈУ! ФАНТАСТИЧНО, ЗАР НЕ?

НАМА ТИ ЗВУЦИ ИЗГЛЕДАЈУ КАО КАД ШКРИПЕ НОВЕ ЦИПЕЛЕ!

ТУПО-ГЛАВЦИ! УОПШТЕ НЕ ЦЕНИТЕ НАУЧНА ИСТРАЖИВАЊА!

ТЕДИ ТЕД: ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ПУЦАО ОБЕМА РУКАМА

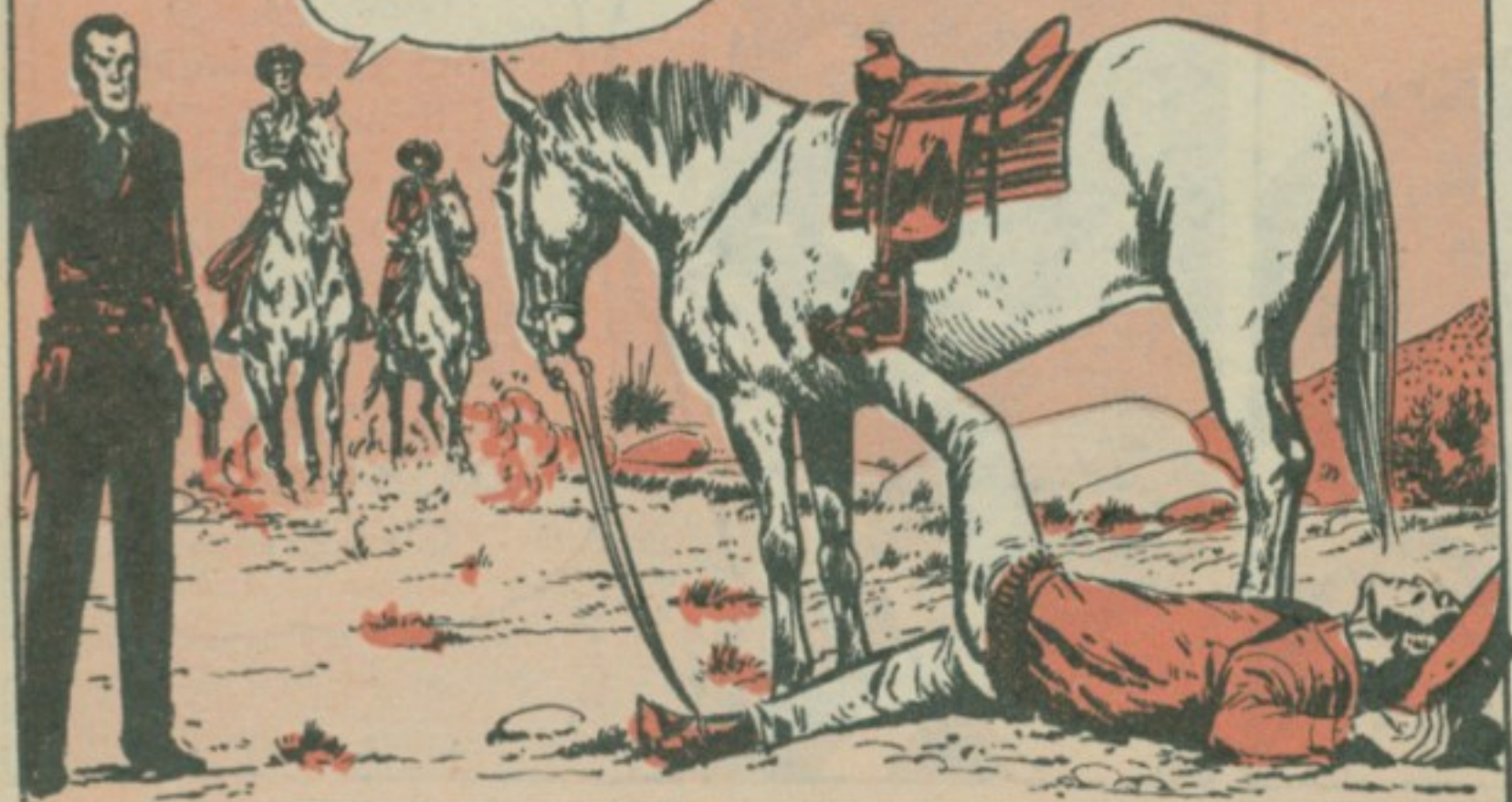
II
ДЕО

"ВУЧЈИ ЗУБ" ЈЕ ВЕЋ БИО НА ЗЕМЉИ
КАД СУ БЕД И ТИМ СТИГЛИ...

КО ЈЕ ТО,
СТОНЕ?

ЧОВЕК КОЈИ
ЈЕ ПОКУШАО
ДА УПРЉА
МОЈЕ ИМЕ!

ДИЈАМАНТИ И РУБИ-
НИ БЛИСТАЛИ СУ НА
СТОНОВОМ ОРУЖЈУ...

ШТА СТЕ
УЧИНИЛИ
С КАУБО-
ЈЕМ?

ОСТАВИЛИ
СМО ГА ТА-
МО... И ОН
ЈЕ
МРТАВ!

КАД СУ СЕ МАЛО КАСНИЈЕ ВРАТИЛИ...

НЕСТАО ЈЕ!
ТРЕБА ГА
СТИЋИ!

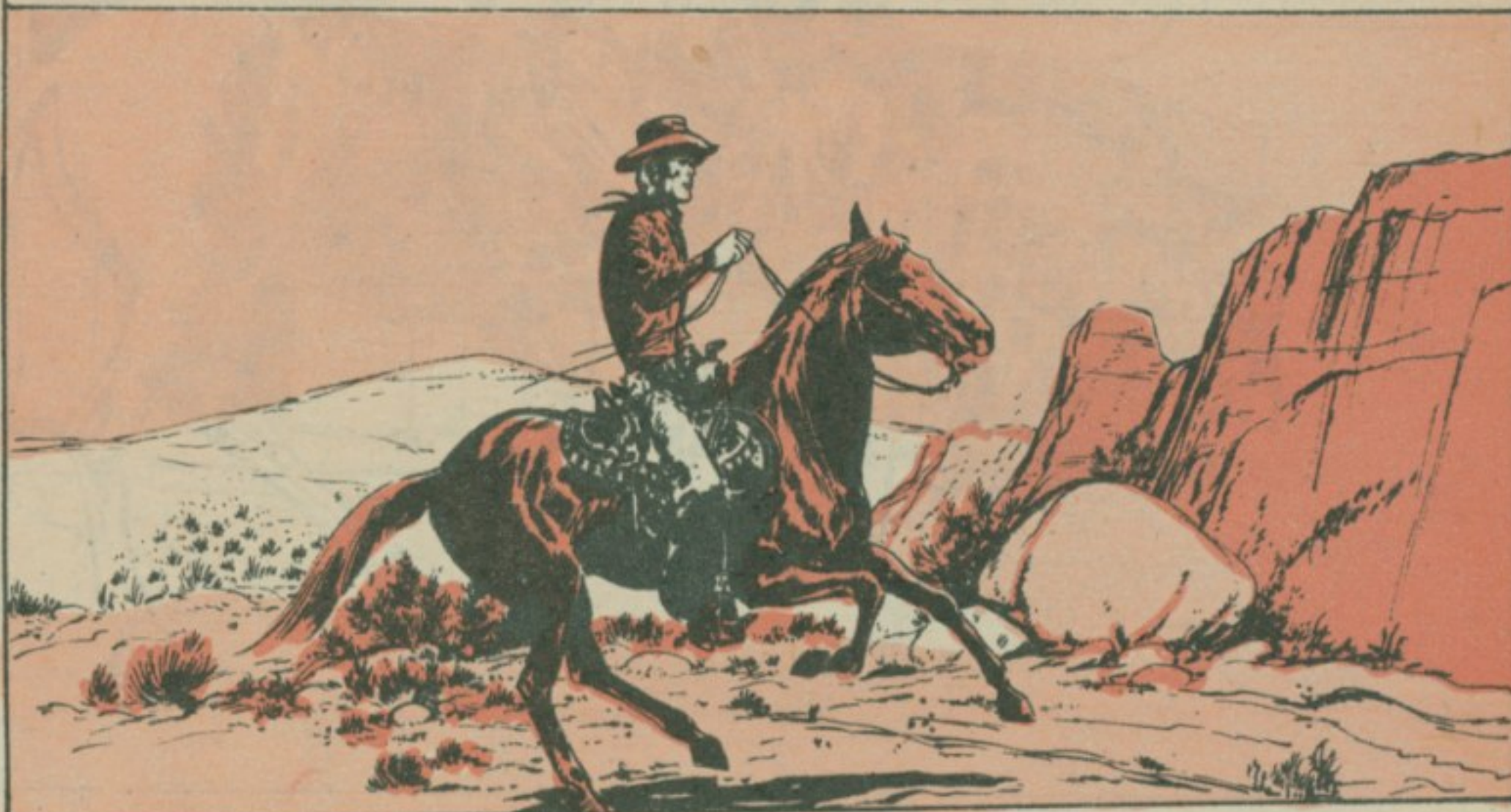

МРТАВ?! ПРА-
ВИ СТЕ КРЕТЕ-
НИ! МЕТАК ГА
ЈЕ САМО ОКР-
ЗНУО!

ЈА САМ УЗЕО
ЊЕГОВОГ КОЊА...
А ОН ЈЕ СИ-
ГУРНО
МОГ!

ГЕДИ ЈЕ ЗАИСТА УЗЕО СТОНОВОГ КОЊА
И ВЕЋ ДАЛЕКО ОДМАКАО...

ЗАШТО ЛИ
ЈЕ ОНАЈ ЧОВЕК
ПУЦАО НА
МЕНЕ? МОЖ-
ДА ЋЕ САНЧО
И ПЕКОС
ЗНАТИ...

ЗА ТО ВРЕМЕ...

НЕ!
ОСТАЊЕМО
ОВДЕ!

КАУБОЈ
ЋЕ СВЕ ИСПРИЧА-
ТИ... ОН ЗНА ЗА НАШЕ
СКЛОНИШТЕ! СТАРИ
ПЕКОС ЋЕ ПОКУПИТИ
ЧИТАВ ТОМБСТОН... ТРЕ-
БА ШТО ПРЕ БЕЖАТИ!

ДА ОСТАНЕМО?
ПОХВАТАЋЕ
НАС К'О
МИШЕВЕ!

СТОН ЏЕФРИ СЕ
ПРЕЗРИВО СМЕШКАО...

ВАС ДВОЈИЦА
ИМАТЕ ЈАКЕ МИШИ-
ЋЕ ДА' МОЗГА
НИ КОЛИКО
ПТИЦА!

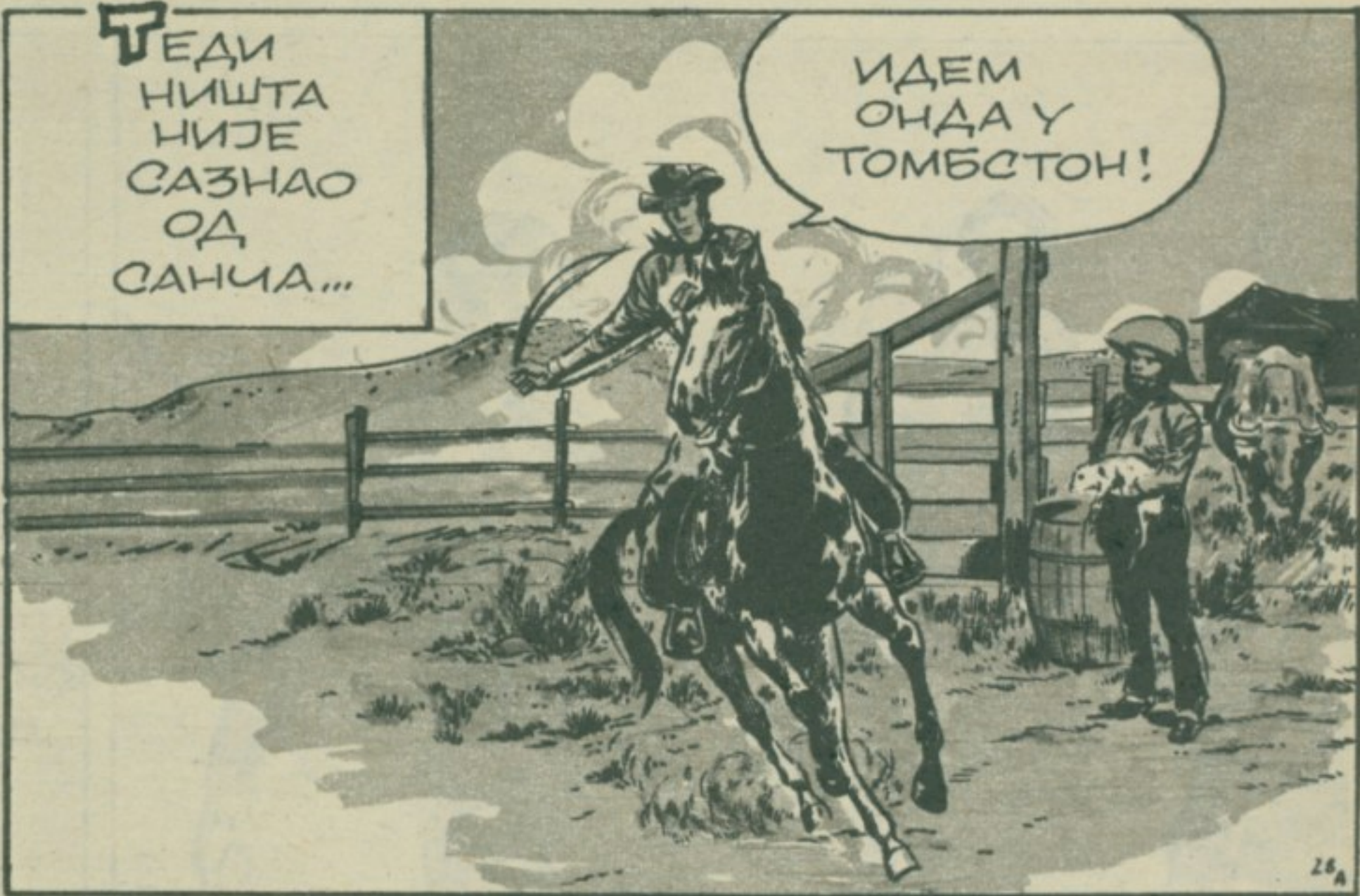

КАУБОЈ
ЋЕ СВАКОМ
ПРИЧАТИ
ДА ЈЕ ОТ-
КРИО НАШЕ
СКЛОНИШТЕ...
АЛИ СВИ ЋЕ
ЗНАТИ ДА
ЈА ЗНАМ ДА
ОН ЗНА...

И СВИ
ЋЕ МИСЛИТИ
ДА ЋЕМО
СЕ ПОТРУДИ-
ТИ ДА ГА
ШТО ПРЕ
НАПУСТИМО!
ЗАТО ЋЕМО
ОВДЕ БИТИ
СИГУР-
НИ!

ТЕДИ
НИШТА
НИЈЕ
САЗНАО
ОД
САМЦА...

ИДЕМ
ОНДА У
ТОМБСТОН!

МАЛО
КАСНИ-
ЈЕ...

ШТА ЛИ СЕ
ТО ДОГО-
ДИЛО?

ПРИШАО ЈЕ...

ПА
ТО ЈЕ
"ВУЧЈИ
ЗУБ"
!

ДА...ТО ЈЕ БЕНИ
ТРАКЕР! АЛИ,
КО ГА ЈЕ
УБИО?

ШЕРИФ ЈЕ ПРИМЕТИО ТЕДИЈА...

КОЊ
ГА ЈЕ ДО-
ВУКАО...МРТ-
ВОГ!

СТОН
ГА ЈЕ
УБИО!

ВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ
"ВУЧЈИ ЗУБ" ХТЕО
ДА СЕ ДО-
ЧЕПА СТОНО-
ВИХ РЕВОЛ-
ВЕРА!

ЧУЈ!
ПОМИ-
СЛИО
САМ...

"ВУЧЈИ ЗУБ" ЈЕ
ХТЕО ДА ТЕ НАТЕ-
РА ДА УМЕСТО
ЊЕГА ПОВАДИШ
КЕСТЕЊЕ ИЗ
ВАТРЕ! МОЖ-
ДА ЈЕ
ОН ОТЕО
БРОНКСИ-
ЈА..."

ОД СТОНОВОГ ДОЛАСКА
У ОВАЈ КРАЈ, "ВУЧЈИ
ЗУБ" СЕ ПОВУКАО У
СВОЈУ ЈАЗБИНУ..."

ГЛАС О ТРАКЕРОВОЈ СМРТИ
ВЕЋ СЕ ПРОШИРИО. ЈАЗБИНА
ЈЕ БИЛА ПРАЗНА...

ЊЕГОВИ ДРУ-
ГАРИ СУ СЕ РАЗ-
БЕЖАЛИ!

ТЕДИ ЈЕ ТРАЖИО НА
ЈЕДНОЈ, ПЕКОС НА ДРУ-
ГОЈ СТРАНИ...

АХ ТУ
СИ... ЖИВ
И ЗДРАВ!

АЛИ...
ПОШТО
ЈЕ
БРОНКСИ
ПРОНАЂЕН...
ТЕДИ
ВИШЕ НЕЋЕ
ХТЕТИ
ДА МИ ПО-
МОГНЕ!

ТАДА ЈЕ СТАРИ ПЕКОС УЧИНИО
НЕШТО ЧЕГА СЕ И САМ СТИДЕО...
ЗАТВОРИО ЈЕ ВРАТА ЖИТНИЦЕ...

НЕМА
ГА! КУДА ЛИ
СУ САМО
ОДВЕЛИ
БРОНКСИ-
СИЈА?

АКО МЕНЕ
ПИТАШ, СИГУРАН
САМ ДА ЈЕ
СТОИ
ИПАК
УМЕШАН
У ОТ-
МИЦУ...

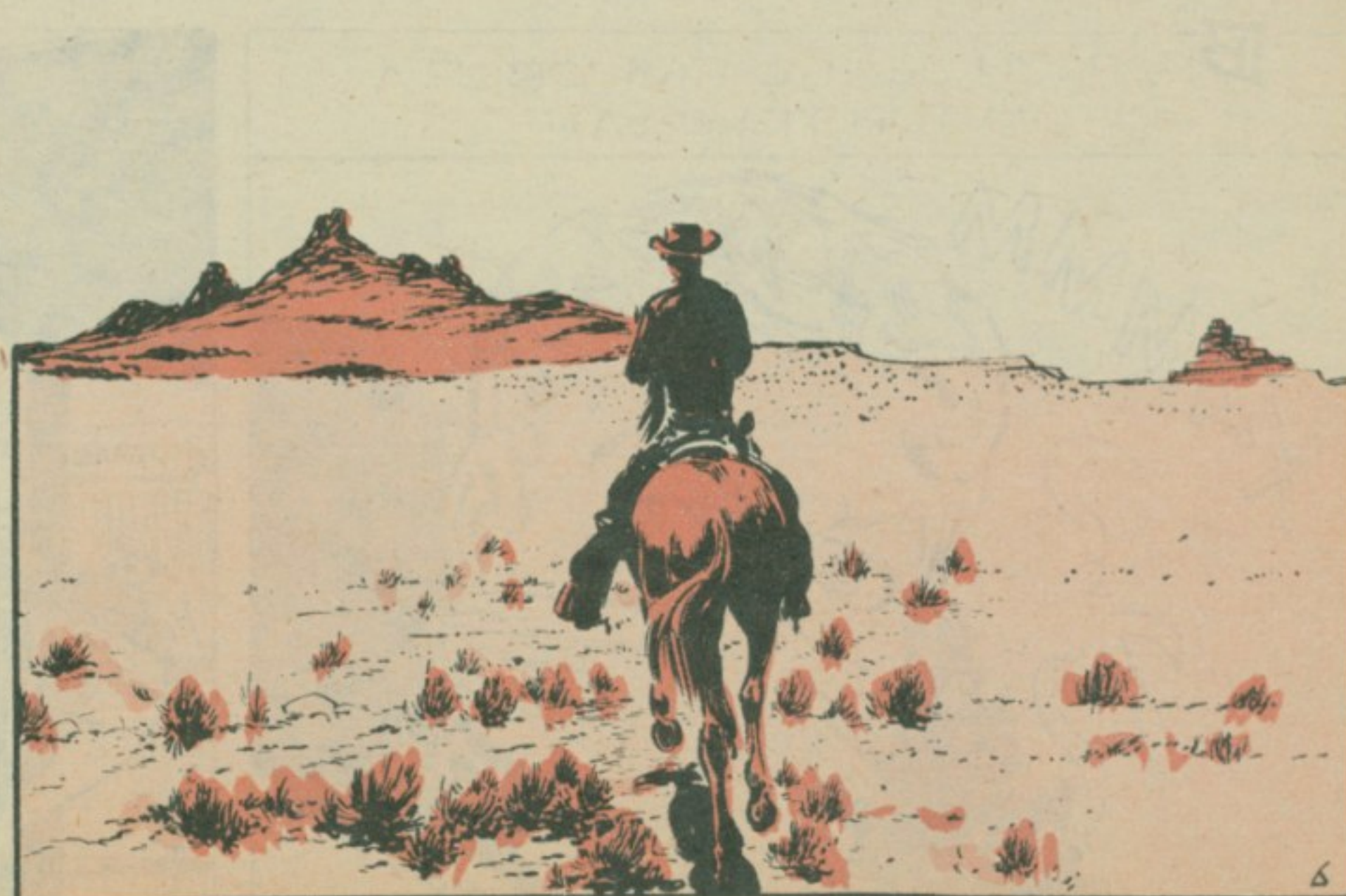

БРОНКСИ ЈЕ ЧУО РАЗГОВОР А
ЗАТИМ ТОПОТ КОЊА...

МОЖДА!
АЛИ, ПРВО
ДА МИ
"ДОК"
ПРЕВИ-
ЈЕ РАНУ!

ТРЕБА ДА
ПОНОВО ПОТ-
РАЖИШ СТО-
НА! ВЕРУ-
ЈЕМ ДА ЛАЖЕ!

Галопирајући према брдима Теди је још једном утврдио колико је луксузно стоново седло...

Прворазредна израда, златна јабука. Један каубој би морао да ради читав живот да би купио такво седло...

Разгледајући га, Теди је открио на седлу један џеп који раније није приметио...

Њему се налазио дневник увезан у црвени сомот. Теди се зауставио...

...и почео је да чита...

"БОГАТСТВО НИШТА НЕ ВРЕДИ АКО НИЈЕ ПРАЋЕНО СЛАВОМ!"

На свакој страници била је понека слична мисао...

"ПОШТО ЈЕ ЖИВОТ САМО ПРЕДСТАВА, БОЉЕ ЈЕ БИТИ НА СЦЕНИ НЕГО У ДВОРАНИ..."

... "ЖИВЕ САМО ЉУДИ У КОЈИМА СЕ ГОВОРИ..."

Када је Теди затворио дневник, знао је много више о стону...

ИСТЕ МИСЛИ, ИСТЕ РЕЧИ НА СВАКОЈ СТРАНИЦИ! СЛАВА... ДА СЕ О ЊЕМУ ПРИЧА... ДА СЕ ЊЕГОВА ДЕЛА ПАМТЕ...

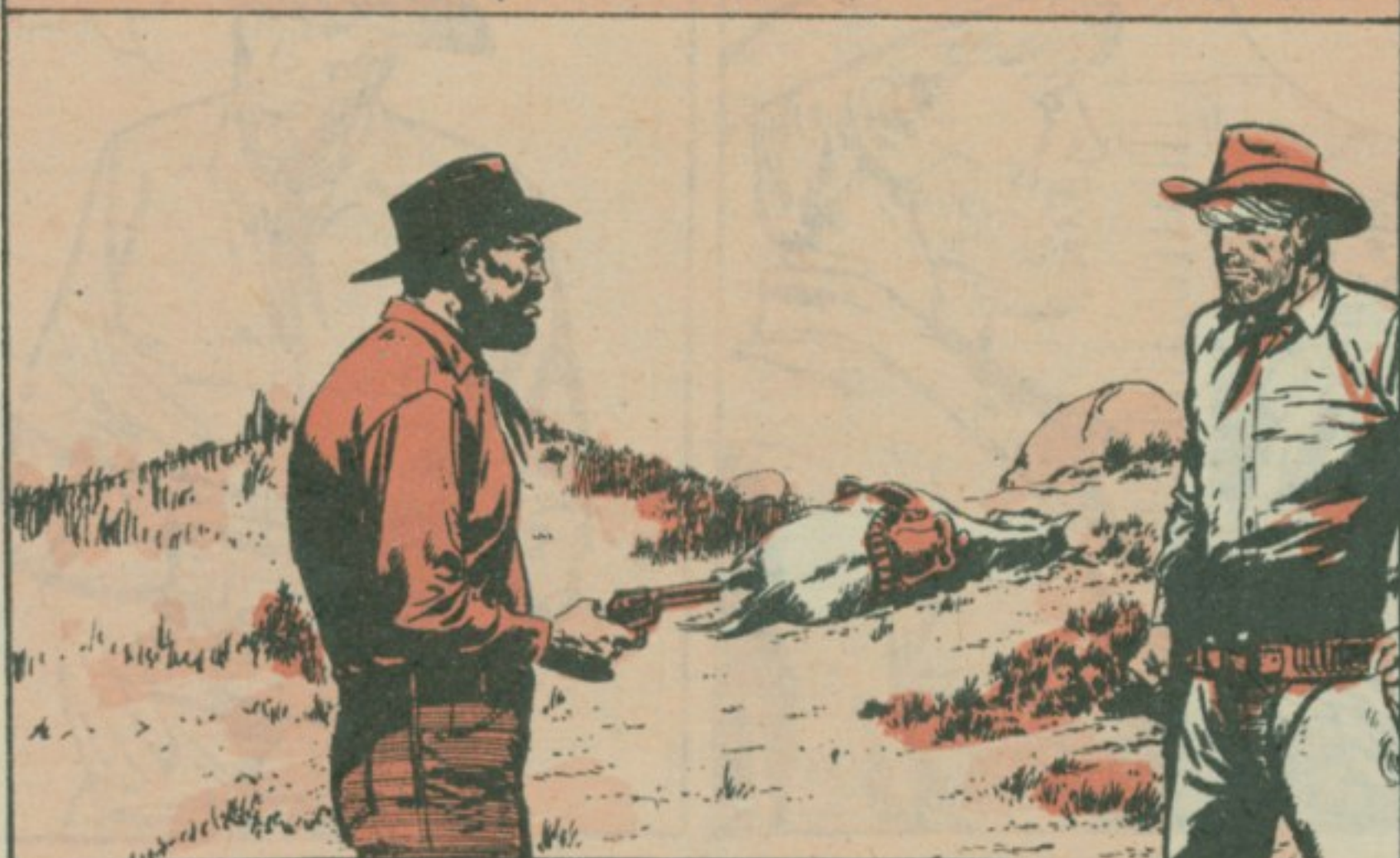

БЕДОВ ПРСТ САМО ШТО
НИЈЕ ПОВУКАО ОБАРАЧ...

ШТА ДА РАДИ? ДА ЛИ ЋЕ ИМАТИ
ВРЕМЕНА ДА ИЗВУЧЕ СВОЈ РЕВОЛ-
ВЕР? ИЛИ ДА СЕ БАЦИ НА ЗЕМЉУ...

ДА ПОКУША СА
УБЕЂИВАЊЕМ...

И БАШ У ТОМ ТРЕНУТКУ
ДОГОДИЛО СЕ ЧУДО. СТОНОВ КОЊ
ЈЕ ЗАЊИШТАО...

БЕД СЕ ИНСТИКТИВНО ОКРЕНУО! ТЕДИЈУ ЈЕ
И ТАЈ ДЕЛИЋ СЕКУНДА БИО ДОВОЉАН...

С ТИМ РАМЕНОМ СИ
ИЗБАЧЕН ИЗ ИГРЕ... МОРАЋЕШ
ДА ПОТРАЖИШ "ДОКА"
ДА ТИ ПРЕВИЈЕ
РАМЕ!

ТЕДИ ЈЕ ПОДИГАО БЕДОВ РЕВОЛВЕР И УЗЕО
ОБА КОЊА...

У СЛУЧАЈУ
ДА ОВО ЗАНИ-
МА
СТОНА...

...МОЖЕТЕ МУ
РЕЋИ ДА ЋУ СУТРА
БИТИ У ПРАТЊИ
ПОШТАНСКИХ
КОЛА!

ЈЕДАН САТ КАСНИЈЕ, ТЕДИ ЈЕ ПУРНО
ВРАТА ШЕРИФОВЕ КАНЦЕЛАРИЈЕ...

ОХ!
БРОН-
КСИ!

ТЕДИ ЈЕ ИМАО СТО ИЗГОВОРА
АЛИ ЈЕ ИЗНЕО НАЈЈЕДНОСТАВ-
НИЈИ...

МОРАМ!
МОЈ КОЊ
ЈЕ
ОСТАО
КОД
СТОНА!

БРОНКСИ И САНЧО
ЗНАЛИ СУ ДА ТЕДИЈА, КАД
ЈЕ ВЕЋ ОДЛУЧИО, НИШ-
ТА НЕ МОЖЕ ЗАДР-
ЖАТИ...

СУТРАДАН, У РАНУ
ЗОРУ...

УТОВАРЕНИ СУ САНДУЦИ СА
500.000 ДОЛАРА...

ХВАЛА ТИ, ТЕДИ!
ЗНАШ ЛИ ДА СМО

УДВОС-
РУЧИЛИ
НАГРАДУ?

ЕВО И
ОСТАЛИХ
ПРАТИ-
ЛАЦА...

ТЕДИ ЈЕ ПОСКО-
ЧИО...

А ВИ,
ПЕКО-
СЕ?

ЈА? ЈА ЋУ
ПОКУШАТИ
ДА ПРЕСРЕТ-
НЕМ СТОНА
НА ОБРОНЦИ-
МА ЦРНИХ
БРДА...

БИЛА ЈЕ ТО НЕСПРЕТНА И НАИВНА
ЛАЖ...

НИ
ГОВОРА, ПЕ-
КОСЕ! ИЊИ
ЋЕТЕ
С НАМА!

УТО СЕ ЗАЧУО ГЛАС...

НЕМА
ВРДАЊА,
ШЕРИФЕ!
ИДЕТЕ С
НАМА...
ШТЕТА ЈЕ
ПРОПУС-
ТИТИ
ТАКВУ
ЗАБА-
ВУ!

ТЕДИ ПОЗНАЈЕ СТОНА! ПОСЛУШАЈТЕ ГА!

ТЕДИЈЕВ ПРЕДЛОГ ОДУШЕВИО ЈЕ СТАРОП ПЕКОСА...

И ПРОТИВ ВОЈЕ ЛУДИ СУ ОДЛОЖИЛИ ОРУЖЈЕ...

СТОН ЊЕ ВАТРУ
УСМЕРИТИ
САМО НА
МЕНЕ...

ЈЕДАН САТ КАСНИЈЕ КОЧИЈА ЈЕ НАИШЛА НА СТАБЛО ИСПРЕЧЕНО НА ДРУМУ...

У ИСТОМ ТРЕНУ ПОЈАВИО СЕ СТОН...

ДА СЕ НИСТЕ
ПОМАК-
ЛИ...

УСТУКНУО ЈЕ
КАД ЈЕ ВИДЕО НЕ-
НАОРУЖАНУ ПРАТ-
ЊУ...

КАКВА
ЈЕ ТО КО-
МЕДИЈА?
ГДЕ ВАМ
ЈЕ
ОРУЖ-
ЈЕ?

ШИЈЕ МОГАО ДА ВИДИ ТЕДИ-
ЈА КОЈИ СЕ НАЛАЗИО ТРИДЕСЕ-
ТАК КОРАКА ДАЉЕ ИЗА ЈЕДНЕ
СТЕНЕ...

ИЗНЕНАДА, КОЧИЈАШ ЈЕ ИЗВУКАО ВИН-
ЧЕСТЕРКУ СКРИВЕНУ ИСПОД СЕДИШТА...

НАШЕ ОРУЖЈЕ?
ЕВО ГА!

ААААХ!

ПАНГ

ИСТОВРЕ-
МЕНО СУ
ОДЈЕКНУЛА
ДВА
ПУЦЊА...

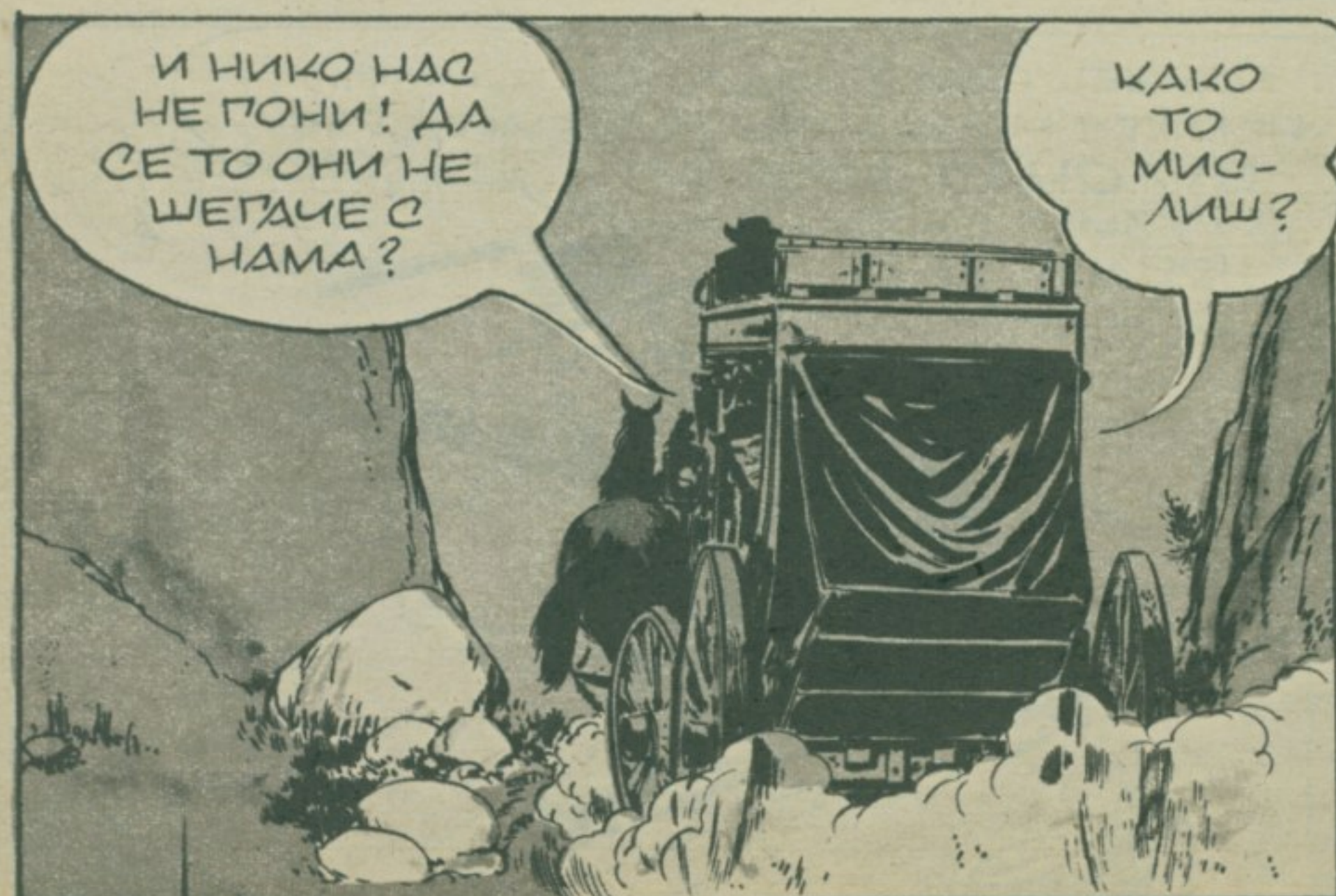
ЗАУЗМИ
ЊЕГОВО МЕ-
СТО
БЕДЕ!
А ВИ ОСЛОБОДИТЕ
ПУТ!

СТОН ЈЕ ЗГРАБИО СТАРОГ ПЕКОСА И СТАВИО
ГА ИСПРЕД СЕБЕ, КАО ШТИТ...

ОВАЈ ТРИК С
НЕНАОРУЖА-
НОМ ПРАТЊОМ
ЈЕ ОБИЧНА
ПОДЛОСТ!
ДА НЕ ПОСТО-
ЈИ И ДРУГИ
ДЕО
ПРАТЊЕ?

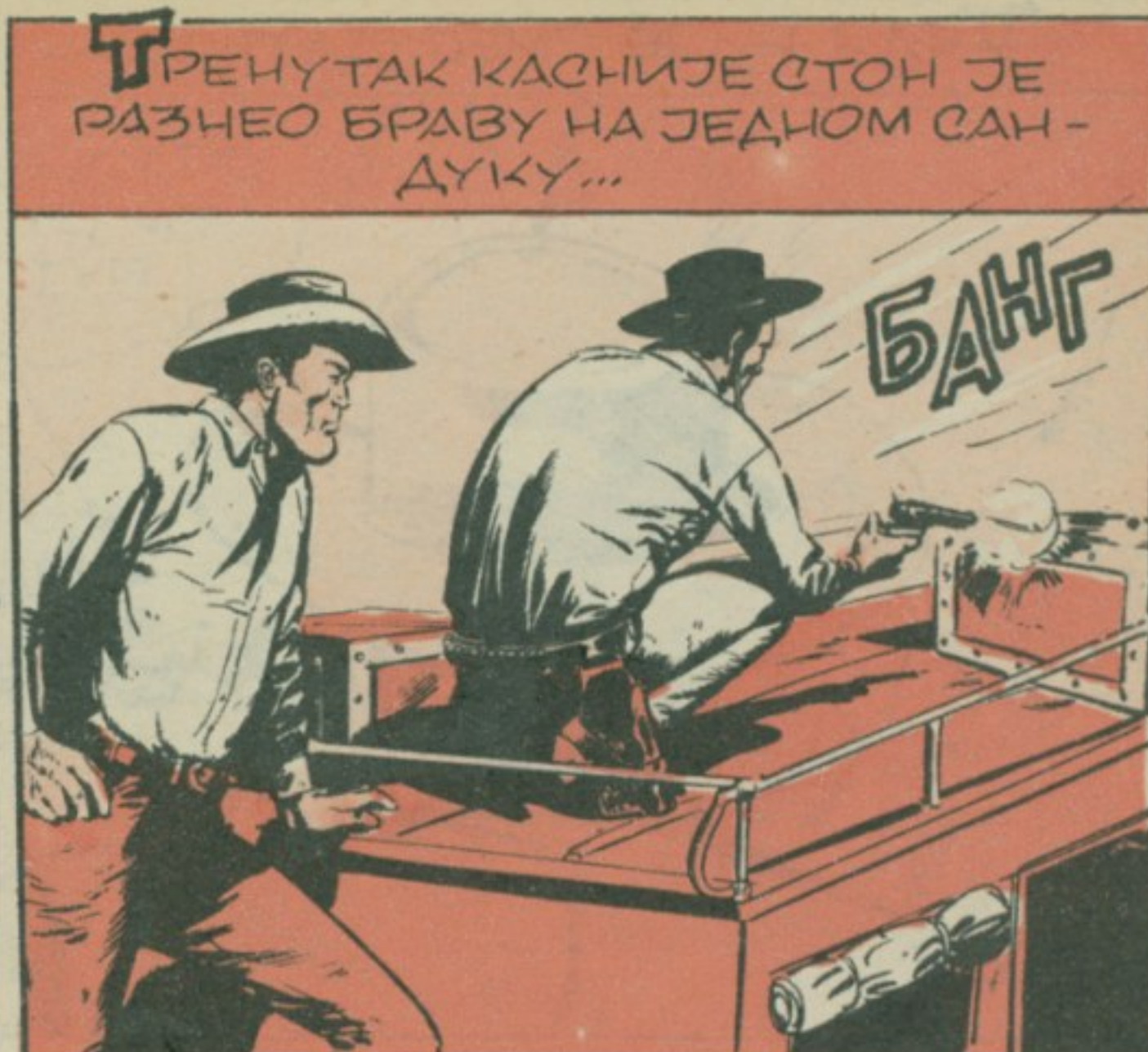

ТО БИ СВЕ
ОБЈАСНИЛО...
НИСУ НИ ИМАЛИ
РАЗЛОГА ДА БРАНЕ
ПРАЗНЕ
САНДУКЕ!

**ЗАУСТАВИ,
БЕДЕ!**
ЗАУСТАВИ!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ СТОН ЈЕ
РАЗНЕО БРАВУ НА ЈЕДНОМ САН-
ДУКУ...

ПРЕВАРИО
САМ СЕ...
НОВАЦ ЈЕ
ТУ...
НЕ РАЗУ-
МЕМ...

НЕ
ТРАЖИ
ОБЈАШЊЕ-
ЊЕ,
СТОНЕ!
ДОСТА СИ
НАПРЕЗАО
СВОЈ МОЗАК
ЛУДАКА...

БЕД И ТИМ СТАЈАЛИ СУ НА НЕКОЛИКО
КОРАКА ОД КОЛА С РЕВОЛВЕРИМА
У РУКАМА...

ГДЕ... ГДЕ СТЕ
НАШЛИ ТО
ОРУЖЈЕ?

САД ЈЕ СВЕМУ
КРАЈ, СТОНЕ!
ДОСТА НАМ
ЈЕ ПЉАЧКИ...
**ЗБОГ
СЛАВЕ!**

У КОЛИМА
СТОНЕ! БИ-
ЛО ТИ ЈЕ
ПОД НОГА-
МА! ХА! ХА!
ХА!

ДОСАД СМО СЛУШАЛИ ТВОЈА ИДИОТ-
СКА НАРЕЂЕЊА И ЗАДОВОЉАВАЛИ
СЕ МРВИЦАМА... АЛИ ТО НАМ ВИШЕ
НИЈЕ ДОВОЉНО!
ХОЋЕМО ОВИХ
500.000
ДОЛАРА!

ОДУВЕК САМ ТВРДИО ДА ВИ УОПШТЕ
НЕМАТЕ МОЗГА! МИСЛИТЕ ЛИ ДА ЋЕ
ВАМ **ОНАЈ** ДОЗВОЛИТИ
ДА УЗМЕТЕ
НОВАЦ!

СТОМ ЈЕ ПОКАЗАО НА КОЊАНИКА
КОЈИ ЈЕ ДОЛАЗИО У ГАЛОПУ. БИО
ЈЕ ТО ТЕДИ ТЕД ...

ОПАЛИЛИ СУ НА СВОЈ ГАЗДУ, АЛИ СЕ ОН БАЦИО
ИЗ САДУКА ...

А ЗАТИМ СУ ОБА ЊЕГОВА РЕВОЛВЕРА
ПЛАНУЛА ...

НИЈЕ НИ ПОГЛЕДАО ДА СЕ УВЕРИ ДА ЛИ ЈЕ ПОГО-
ДИО. ЗНАО ЈЕ ДА НИКАД НЕ ПРОМАШУЈЕ ...

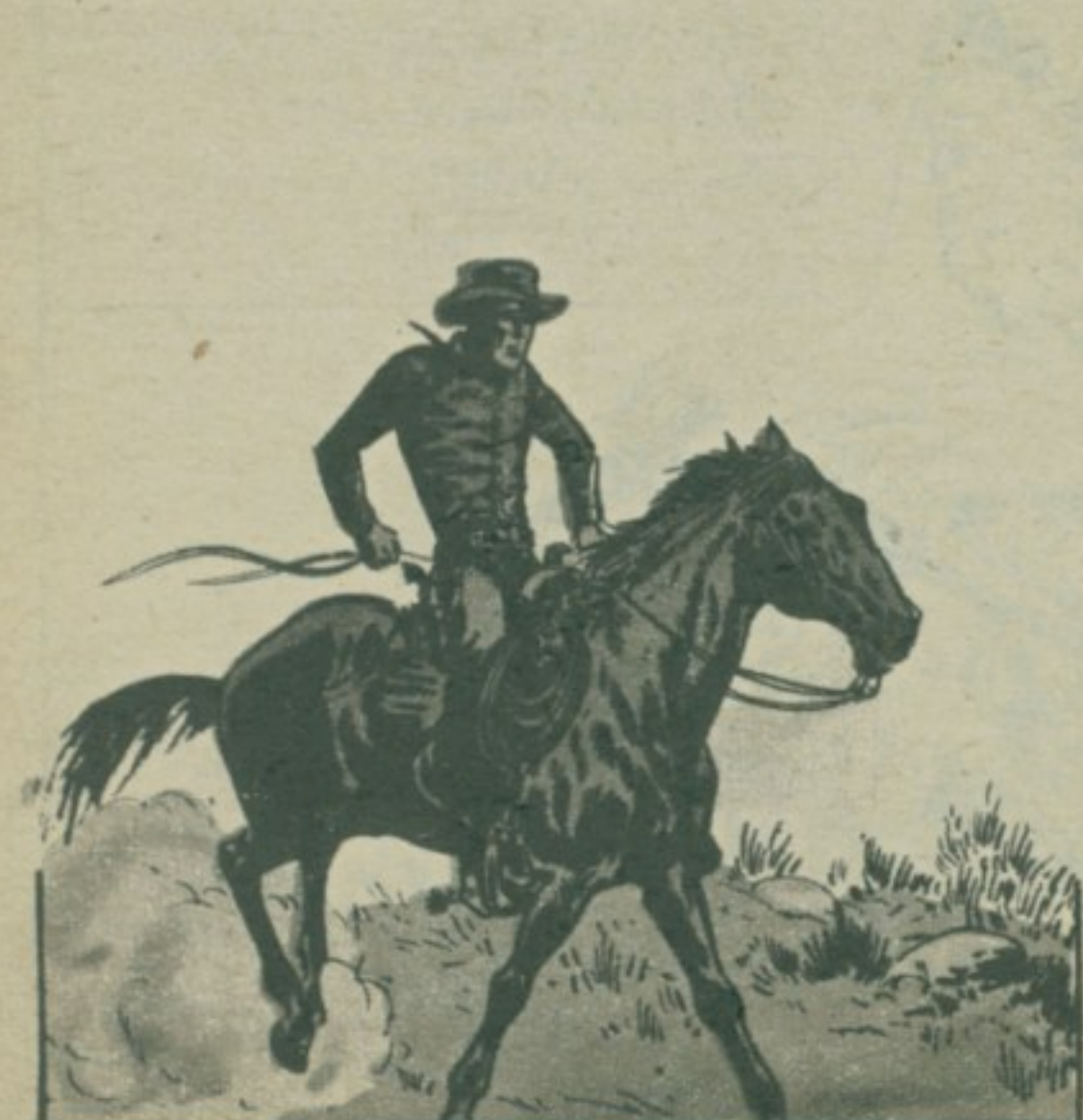
СКОЧИО ЈЕ НА КОЧИЈАШЕВО МЕСТО И
ПОТЕРАО КОЊЕ ...

ТЕДИ ЈЕ ИЗ ДАЛЕКА СВЕ ВИДЕО ... НИЈЕ СЕ НИ
ЗАУСТАВИО КРАЈ БЕДА И ТИМА. ЗНАО ЈЕ ДА
СУ МРТВИ ...

ЈУРИО ЈЕ ЗА СТОНОМ ...

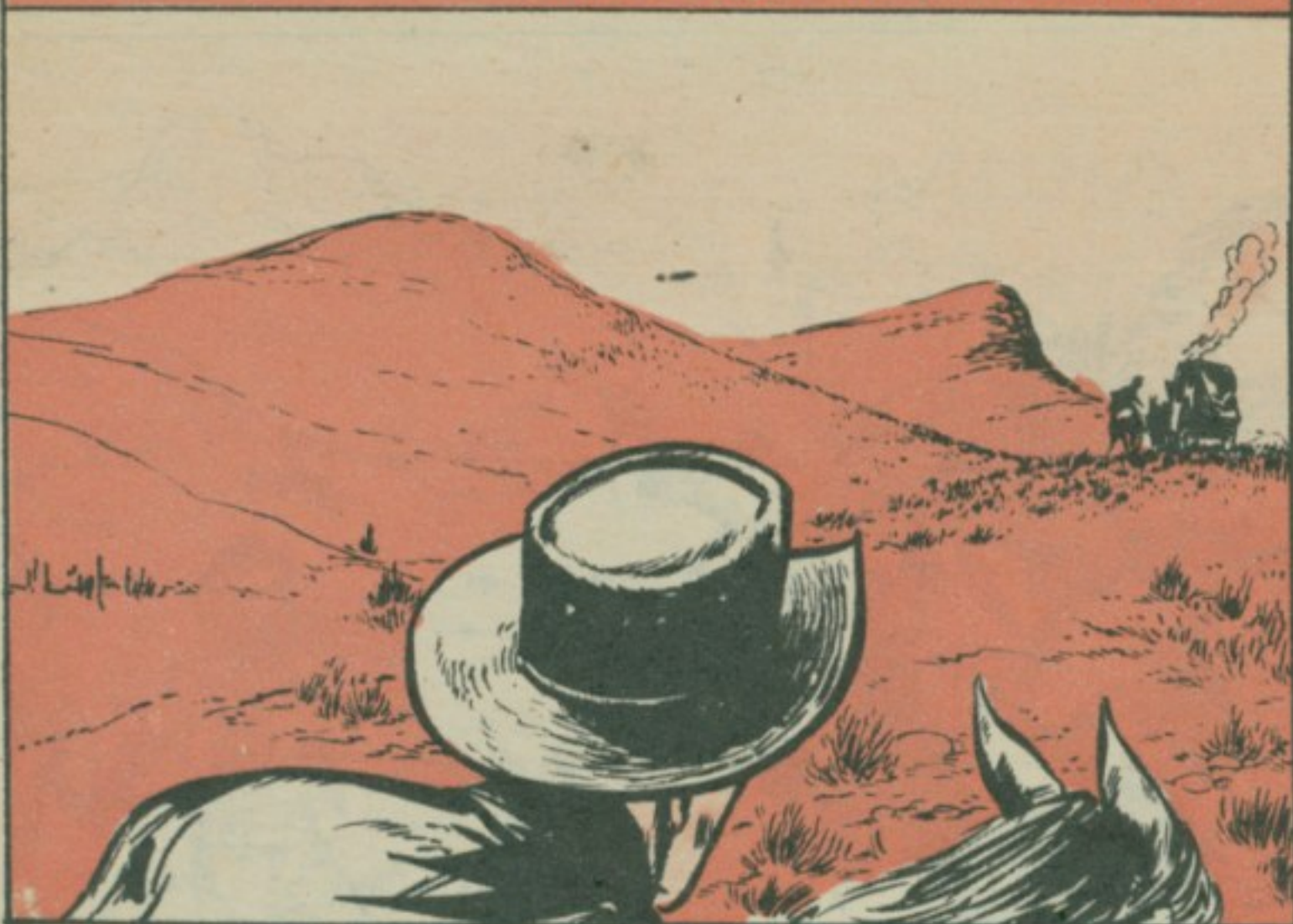

А ИЛИЖАНСА
ЈЕ ГРАБИЛА
НАПРЕД
ПРИБЛИЖАВА-
ЈУЋИ СЕ
РЕЦИ ...

КАУБОЈ ЈЕ У ТОМ ТРЕ-
НУТКУ СХВАТИО ШТА
СТОМ НАМЕРАВА ДА
УЧИНИ С ПЛЕНОМ ...

СТОН ЈЕ ИСПРЕПАО ЈЕДНОГ КОЊА...
ОДМАХ ЗАТИМ КОЧИЈА ЈЕ ПЛАНУЛА...

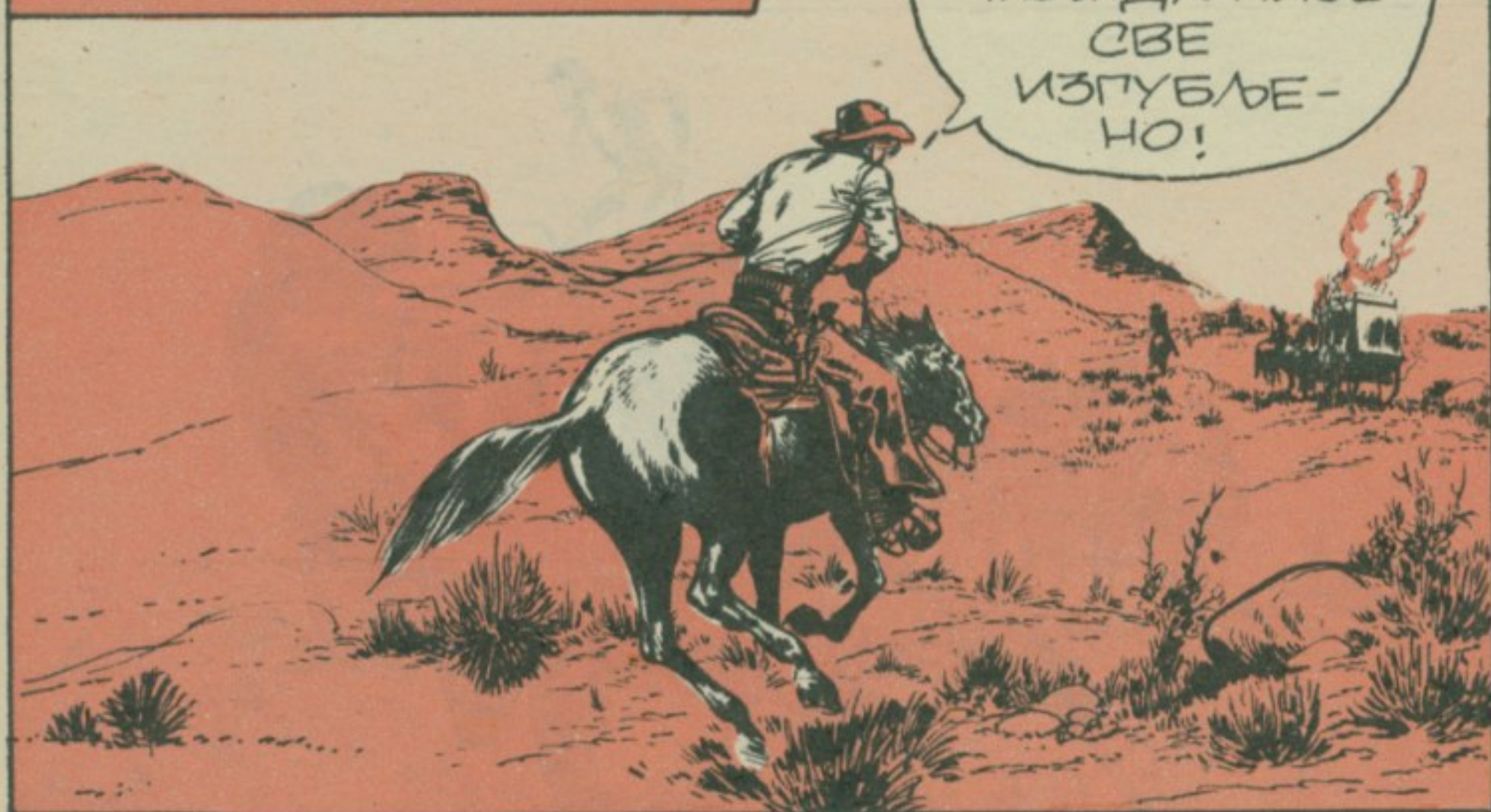
НЕВЕРОВАТНО!
ПА ОН ЋЕ
СПАЛИТИ
500.000 ДОЛАРА!

ТО ЈЕ „ПОДВИГ“ О
КОЈЕМ ЈЕ САЊАО!
НАЈЗАД ЋЕ СТОН
УПОЗНАТИ
СЛАВУ...

ТЕДИ ЈЕ МАМУЗНУО
КОЊА...

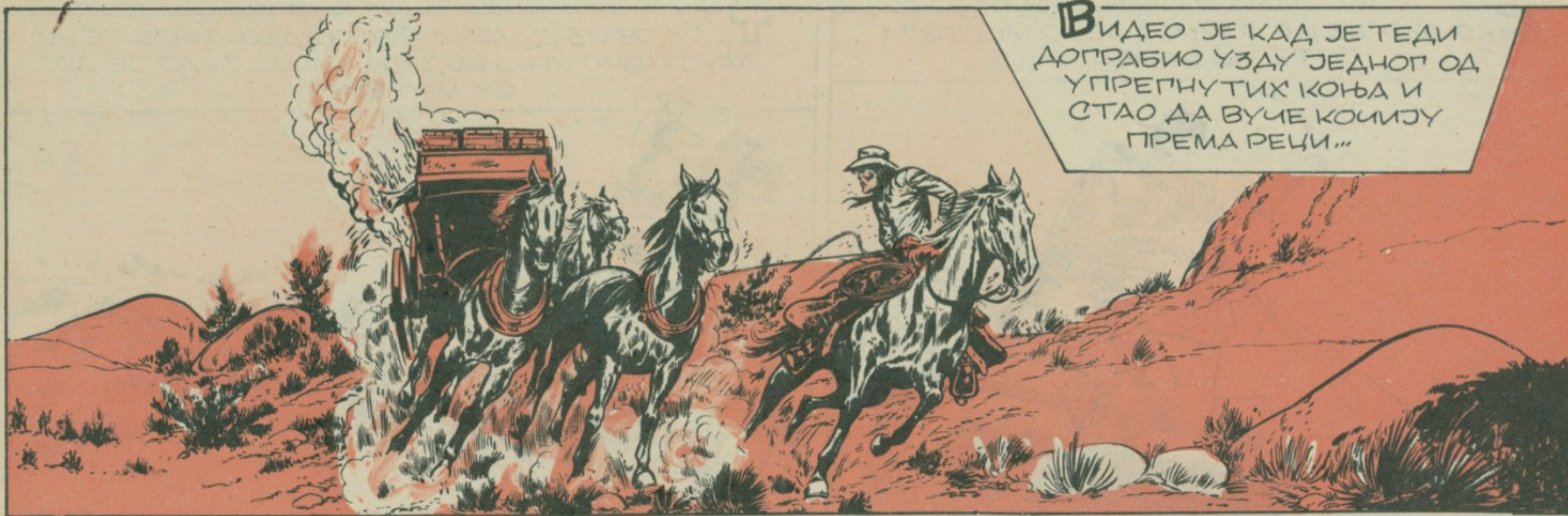

РЕКА...
МОЖДА НИЈЕ
СВЕ
ИЗГУБЉЕ-
НО!

СТОН ЋЕФРИ
ЗАУСТАВИО
СЕ СТОТИНАК
МЕТАРА
ДА ЋЕ
И ПОСМАТРАО
КЛУБОЈА...

ВИДЕО ЈЕ КАД ЈЕ ТЕДИ
ДОПРАБИО УЗДУ ЈЕДНОГ ОД
УПРЕГНУТИХ КОЊА И
СТАО ДА ВУЧЕ КОЧИЈУ
ПРЕМА РЕЦИ...

НОВЧАНИЦЕ ЋЕ СЕ
ПОКВАСИТИ... АЛИ
ЋЕ И ТАКВЕ МОЋИ
ДА СЕ ЗАМЕ-
НЕ...

КОЧИЈА СЕ, МЕЂУ-
ТИМ, ЗАГЛАВИЛА...
САНДУЦИ СУ
САМО ДОПОЛА У
ВОДИ...

ТЕДИ ЈЕ ВИДЕО КАКО СЕ СТОН ВРАЋА У ГАЛОПУ...

ХТЕО САМ ДА ТЕ ПОШТЕДИМ, КАУБОЈУ, АЛИ НЕ МОГУ! НЕДЕЉАМА САМ САЊАО О ОВОЈ ЛОМАЧИ...

...АКО ТЕ ОСТАВИМ У ЖИВОТУ ТИ ЋЕШ СПАСТИ ОВЕ САНДУКЕ И СВИ ЋЕ ПРИЧАТИ ДА СТОН НИЈЕ УСПЕО!

АЛИ, АКО ТЕБЕ НЕ БУДЕ БУЈИЦА ЋЕ ПО-НЕТИ И КОЛА И НОВАЦ... И НИКАД ГА НИКО ВИШЕ НЕЋЕ ВИДЕТИ!

И СВИ ЋЕ ЗНАТИ ДА ЈЕ СТОН ЋЕФРИ ИЗВРШИО НАЈВЕЋУ ПЛАНИКУ У ИСТОРИЈИ!

ТИ СИ ЛУД, СТОНЕ! ПРОЧИТАО САМ ТВОЈ ДНЕВНИК... ЗНАМ КАКАВ СИ... ТАКВА ТВОЈА ЖЕЉА ЗА СЛАВОМ ПОТПУНО ЈЕ БЕЗУМНА!

МОГАО СИ ДА ЈЕ СТЕКНЕШ НА ХИЉАДУ ДРУГИХ НАЧИНА!

ХА! ХА! ХА! НЕ ГОВОРИ ГЛУПОСТИ, КАУБОЈУ!

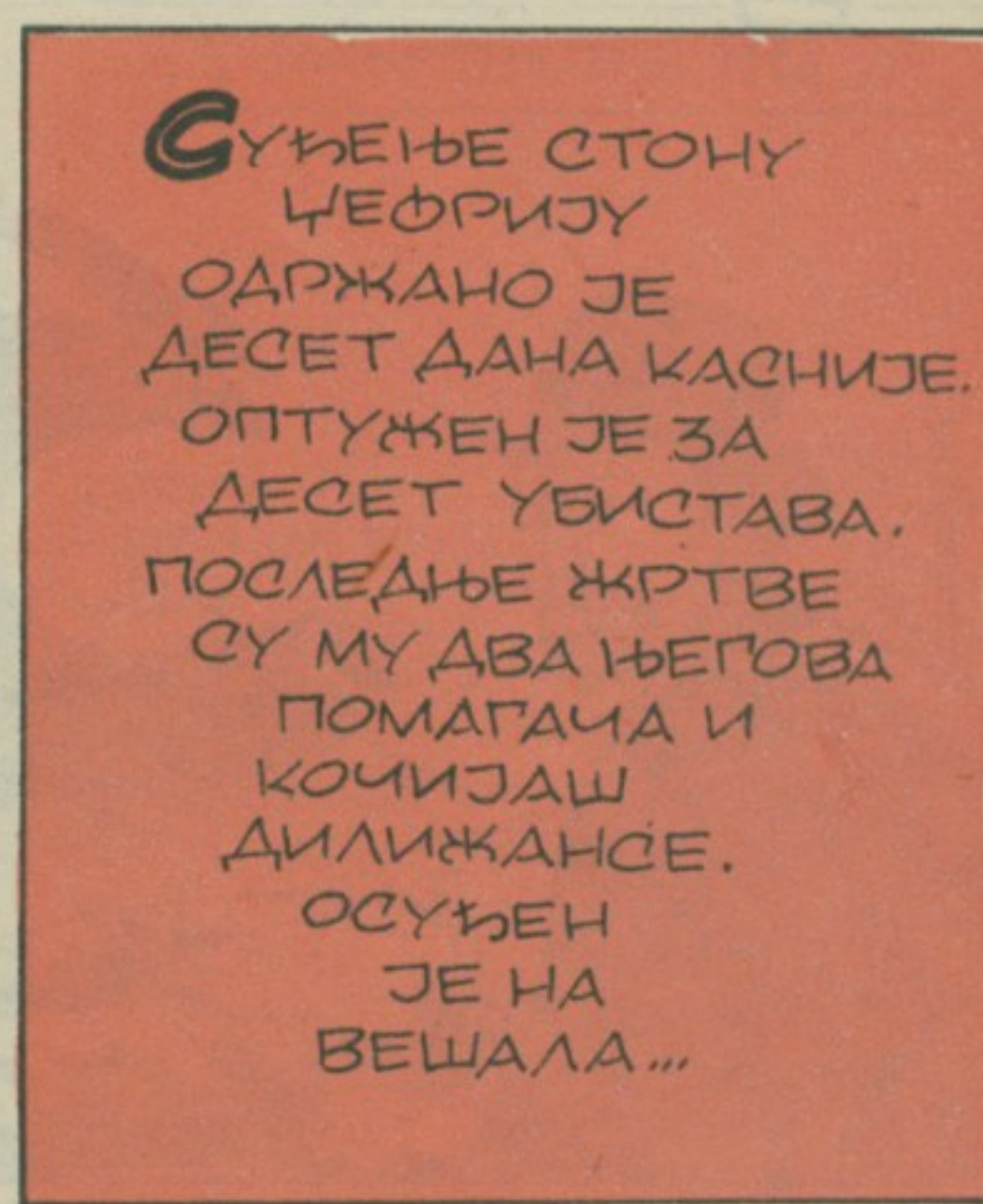
ЉУДИ БРЗО ЗАБОРАВЉАЈУ ОНЕ КОЈИ СУ НА СТРАНИ ДОБРА И ПРАВДЕ... АЛИ НЕ ЗАБОРАВЉАЈУ ОНЕ ДРУГЕ... А ЈА НЕ ЖЕЛИМ ДА СТОН ЋЕФРИ БУДЕ ЗАБОРАВЉЕН...

СА ТАКВИМ ЛУДАКОМ НИЈЕ ВРЕДЕЛО РАЗГОВАРАТИ ИЛИ ГА У НЕШТО УБЕЂИВАТИ...

НЕКИ СУ У ТИМ ОЧИМА ВИДЕЛИ РАДОСТ
КАО ДА ЈЕ СТОН БИО ЗАДОВОЉАН ТАКВИМ
СВОЈИМ КРАЈЕМ. ГОМИЛА ЛУДИ ДОШЛА ЈЕ
ДА ЊЕГА ВИДИ... СЕЊАЊЕ ГА СЕ...

ИПАК, НИСУ СВИ СТА-
НОВНИЦИ ТОМБСТОНА
ПРИСУСТВОВАЛИ ВЕШАЊУ.
КРИМАР, НА ПРИМЕР...

...ЈЕР ЈЕ СЛУЖИО
ВЕРНОМ ГОСТА...

АКО НАСТАВИТЕ,
НЕЋЕТЕ СТИЊИ
ДА СЕ ОПРОСТИ-
ТЕ ОД
ТЕДИ-
ЈА...

Ш...ШТА?! ТЕДИ... ХИК!
ВЕЋ ОДЛАЗИ...
БРЗО... ПОСЛЕД-
ЊУ ЧАШУ...
ЖУРИМ...

ДОКТОРОВЕ
ДВОКОЛИЦЕ
СТИГЛЕ СУ НА
РАНИ КАД ЈЕ
ТЕДИ ВЕЋ
ОДЛАЗИО...

АЛИ...
КУДА
ЋЕ?

ШТА ЋЕТЕ, ДОКТО-
РЕ! БИО ЈЕ ОВДЕ
ДЕСЕТ ДАНА...
ЗА ЊЕГА ЈЕ ТО
СУВИШЕ!

ВЕЛИКА ЈЕ
ДОБРИЧИНА
ТАЈ НАШ ТЕДИ!
АЛИ, ИМА
ЧУДНУ БОЛЕСТ...

БОЛЕСТ?!
КАКВУ
БОЛЕСТ,
ДОКТО-
РЕ?

ТА БОЛЕСТ СЕ
ЗОВЕ
ЧЕЖЊА ЗА СЛОБОД-
НОМ ПРЕРИ-
ЈОМ!

КРАЈ

СКАНДАЛ на ТЕЛЕВИЗИЈИ

ВЕСНА ЈЕ ЗАМЕНИЛА НАТВ МАРУ(МЕРИ) ШОКИ И ОСВОЈИЛА ВЕЛИКЕ СИМПАТИЈЕ ГЛЕДАЛАЦА. РЕЖИСЕР СЕ УПЛАШИО ВЕСНИНИХ ИМПРОВИЗАЦИЈА ПА ЈЕ СКИНУО ЕМИСИЈУ. УРЕДНИИ ПРОГРАМА ЈЕ ПОБЕСНЕО

КАД ЈЕ МАМА РОКИЊ НА ЕКРАНИ УГЛЕДАЛА ОРЕСКЕ, ЗНАЛА ЈЕ ДА СЕ НЕШТО ДОГАЂА. ОА МИШОМ ЈЕ ПОЈУРИЛА УТВ.

ДОБРО!

БИЋЕ ТАКО!

УХ!

ОК!

ДОШЛА ЈЕ У ПРАВИ ЧАС ДА ЗАШТИТИ БЕРКУ. КАМЕРЕ СВЕ СНИМАЈУ. ОКРАБРЕНА, ВЕСНА ЈЕ ПОЧЕЛА НАЈАВУ...

ЈА?

НЕ!

ТИ СИ ЗАБРАЛА!

ОВО ШТО САДА ВИДИТЕ СУ МОЈА МАМА И МАМА МОЈЕ СУПАРНИЦЕ. А МОЈ ТАТА ЈЕ У АПСУ.

ГЛЕДАОЦИ СУ ОДУШЕВЉЕНИ. ПРЕКО САТЕЛИТА ЕМИСИЈУ ЈЕ ПРАТИО И ПРОДУЦЕНТ АМЕРИЧКЕ ТВ ИЗ МАЈАМИ БИЧА. ОДМАХ ЈЕ ТЕЛЕФОНИРАО У РТВ ДА КУПУЈЕ ЦЕО ПРОГРАМ.

РЕЖИСЕР, ДО КРАЈА УТУЧЕН, ПУШТА ДА СЕ СТВАРИ ОДВИЈАЈУ СВОЈИМ ТОКОМ...

ДОСТА, НЕ МОГУ ВИШЕ... ДОБИЉУ СРЧАНИ УДАР!

ШОКИРА ЈЕ ПУРИЛА БЕРКУ ПРЕД КАМЕРА И МЕРИ ЕВО НАЈАВЉУЈЕ...

СЛУЖЕТЕ МЛАДЕ ИНТЕРПРЕТАТОРЕ...

ХА!ХА! ХТЕЛА ЈЕ ДА КАЖЕ ИНТЕРПРЕТАТОРЕ! СВИХ 20 ИМАЈУ УКУПНО 80 ГОДИНА...

ХА!ХА! ХТЕЛА ЈЕ ДА КАЖЕ СВИХ 8 ИМАЈУ ПО 20 ГОДИНА. ЕВО И ПРВОГ ИНТЕРКРЕПАТОРА...

ХА!ХА! ИНТЕРКРЕПАТОРИ И ИНТЕРКРЕПАТОРЕ. КА!ХА!

ЦЕЛА ЕМИСИЈА ИЗВЕДЕНА ЈЕ УТОМ ОРИГИНАЛНОМ СТИЛУ. КАД СЕ ЗАВРШИЛА, СВИ СУ ОДАХНУЛИ...

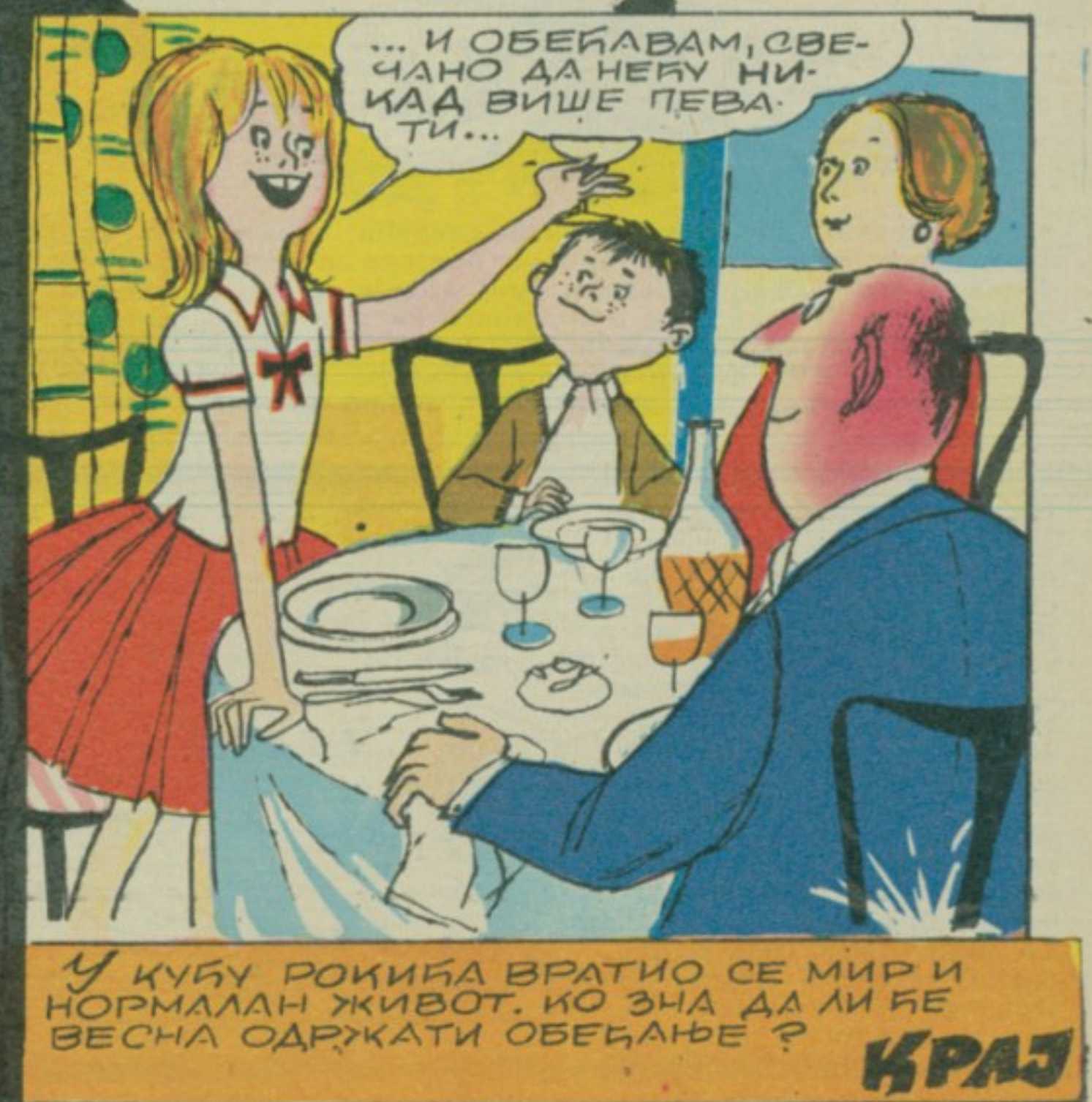
ТЕХНИЧАРИ СУ НА КРАЈУ ВЕСНУ И МАРУ(МЕРИ) ИЗНЕЛИ НА РУКАМА...

ТАТА РОКИЊ ЈЕ ЦЕЛО ВРЕМЕ ПРЕЧУЧАО У АПСУ.

РТВ МУ ЈЕ О СВОМ ТРОШКУ У БЕЛИЈУ ИНСТАЛИРАЛА ТЕЛЕВИЗОР

ПОСЛЕ ТРИ ДАНА, КАД ЈЕ ПЛАТИО ПОПРИЛИЧНУ ПЛОВУ ПУСТИЛИ СУ ГА. МОРАО ЈЕ ДА СЕ ИЗВИНИ НЕМЦИМА.

... И ОБЕЉАВАМ, СВЕЧАНО ДА НЕЋУ НИКАД ВИШЕ ПЕВАТИ...

У КУЉУ РОКИЊА ВРАТИО СЕ МИР И НОРМАЛАН ЖИВОТ. КО ЗНА ДА ЛИ ЋЕ ВЕСНА ОДРЖАТИ ОБЕЉАЊЕ?

КРАЈ

ХОКУС • ПОКУС

ТРИКОВИ С КОЦКОМ

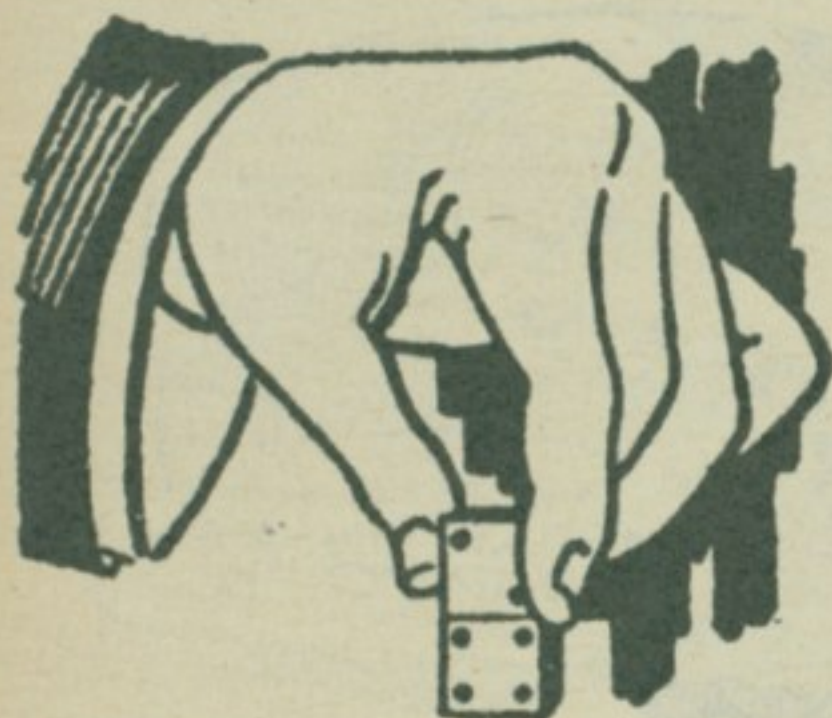
Могу се изводити само са исправним коцкама код којих збир супротних страна увек износи седам!

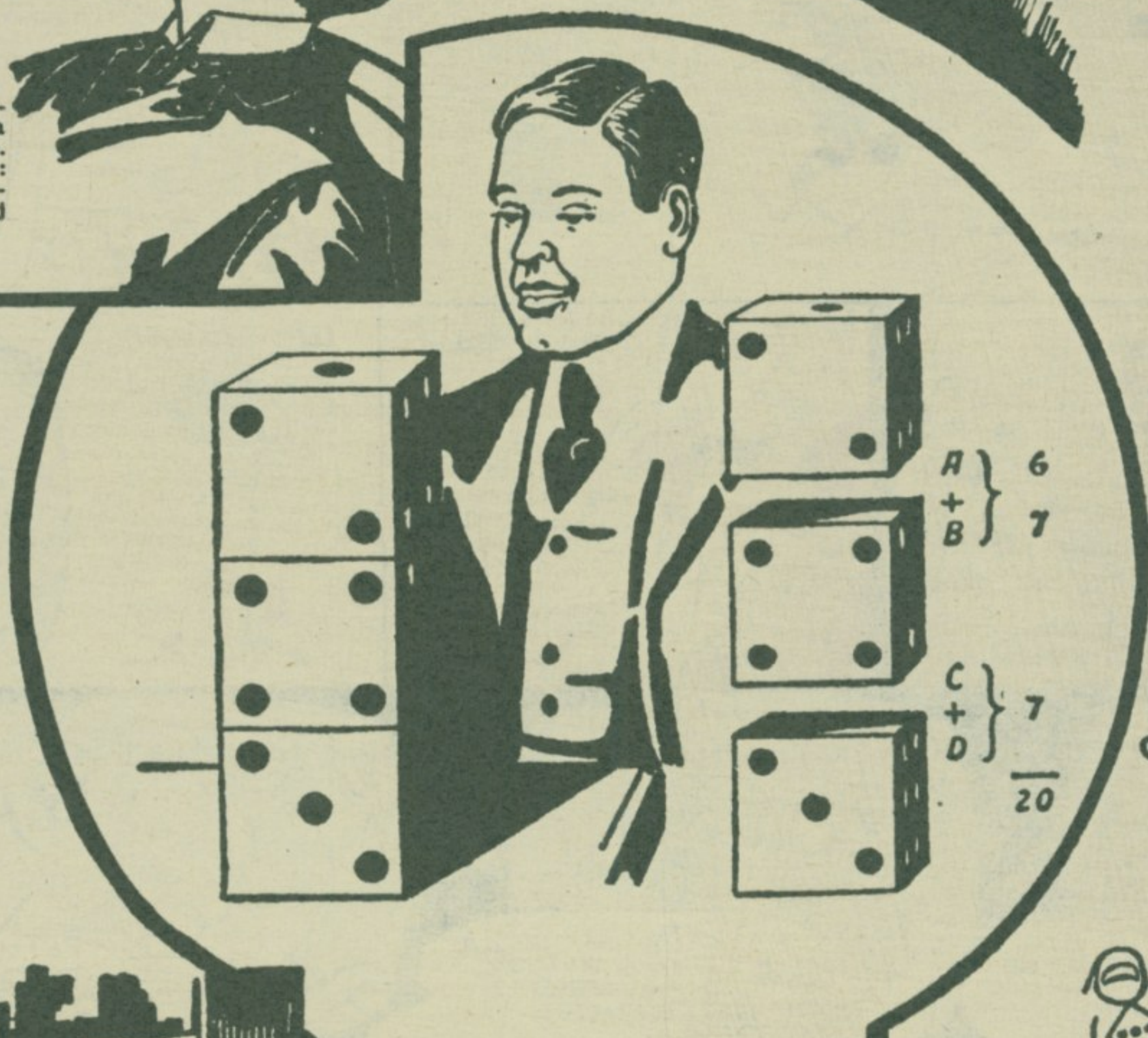
Бацај три коцке на стаклени послужавник, а затим затражи од друга да сабере тачкице које види одоздо. Ти ћеш овај збир лако погодити: треба само да сабереш оне на горњим површинама и добијени број одузмеш од 21!

Затражи од свог друга да из положаја као на слици лево једну по једну убаца коцке у чашу. За прву треба само да тргне руку навише. Али, код друге коцке ће се помучити, јер ће му прва стално искапати из чаше. Кад видиш да не успева, ти му покажи: испусти чашу, брзо је поново ухвати и њоме дочекај коцку у паду.

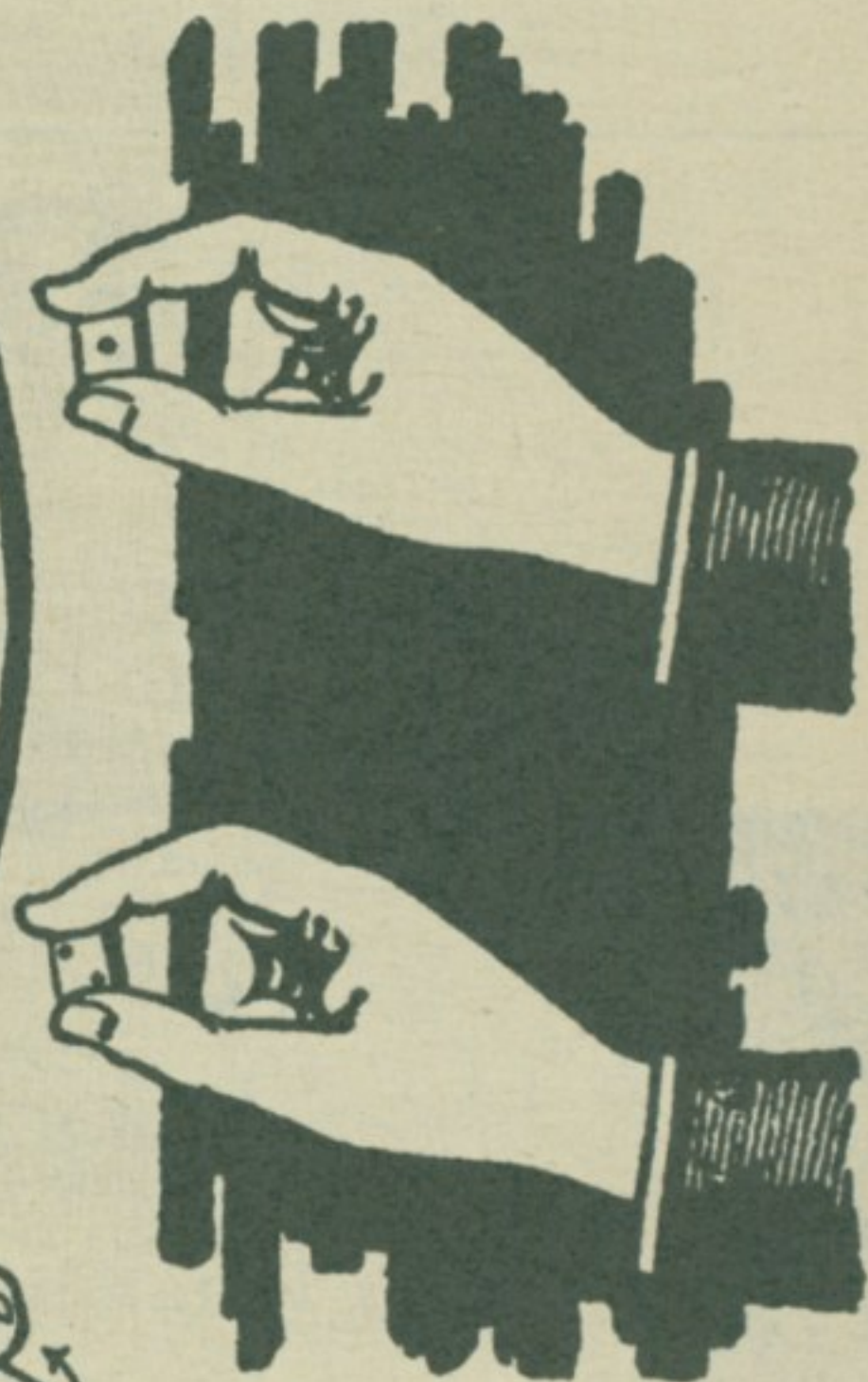
Да ли је овде посреди магнетизам? Не, само је горња коцка овлажена, тако да се „лени“ на доњу кад се на њу притисне.

$$\begin{matrix} A \\ + B \end{matrix} \left. \vphantom{\begin{matrix} A \\ + B \end{matrix}} \right\} \begin{matrix} 6 \\ 7 \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} C \\ + D \end{matrix} \left. \vphantom{\begin{matrix} C \\ + D \end{matrix}} \right\} \begin{matrix} 7 \\ 7 \end{matrix}$$

$$\hline 20$$

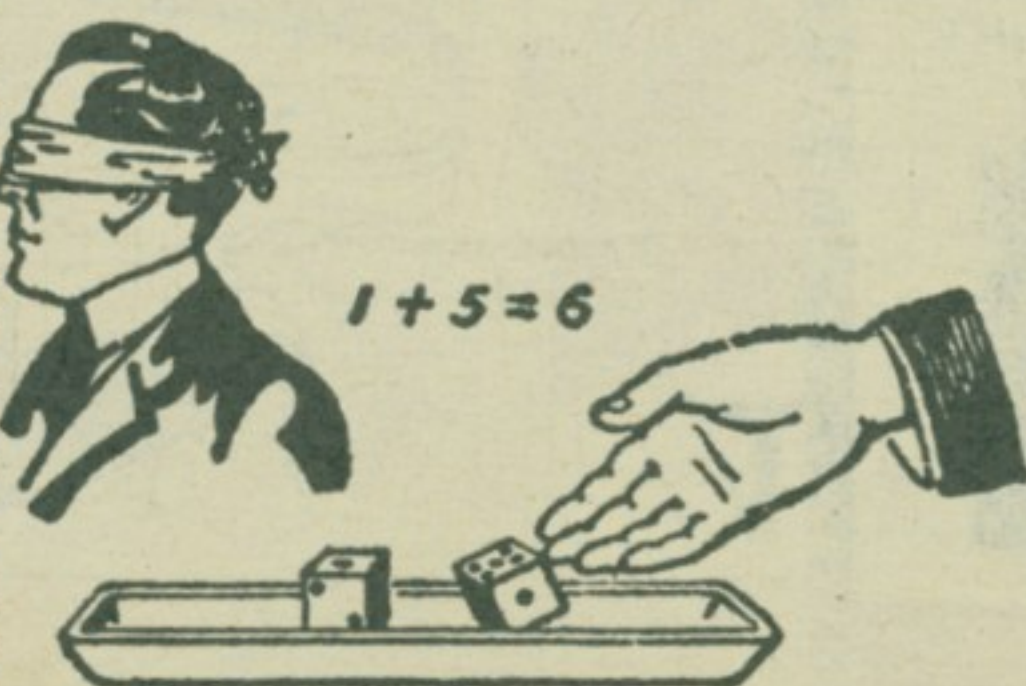

Са коцкицама се може играти следећа игра: ти и твој противник наизменично бирате бројеве и показујете их један другом. Сваки следећи број додаје се на претходни, а победник је онај који први достигне или пређе збир 50. Тајна је у овоме: пожељни збирови у току игре су 1, 8, 15, 22, 29, 36 и 43. Сваки од ових збирова омогућује ти да добијеш следећи, а кад дођеш до 43, победа је твоја!

Летимичан поглед на овако поређане коцке довољан ти је да сазнаш збир тачкица на њиховим скривеним странама. Твоји другови ће се зачудити, али је ствар проста: пошто тачкице на две супротне површине увек имају збир 7, треба само да од броја 21 одузмеш број тачкица на горњој, видљивој површини. У овом случају, тражени број је 20.

Узми коцкицу између палца и кажипрста и махни руком. На чуђење твојих другова, број тачкица на њеној видљивој страни ће се променити. Ово ћеш постићи тако што ћеш при замаху неprimетно окренути коцку за четвртину круга. Покрет треба добро да увежбаш пре него што прикажеш трик.

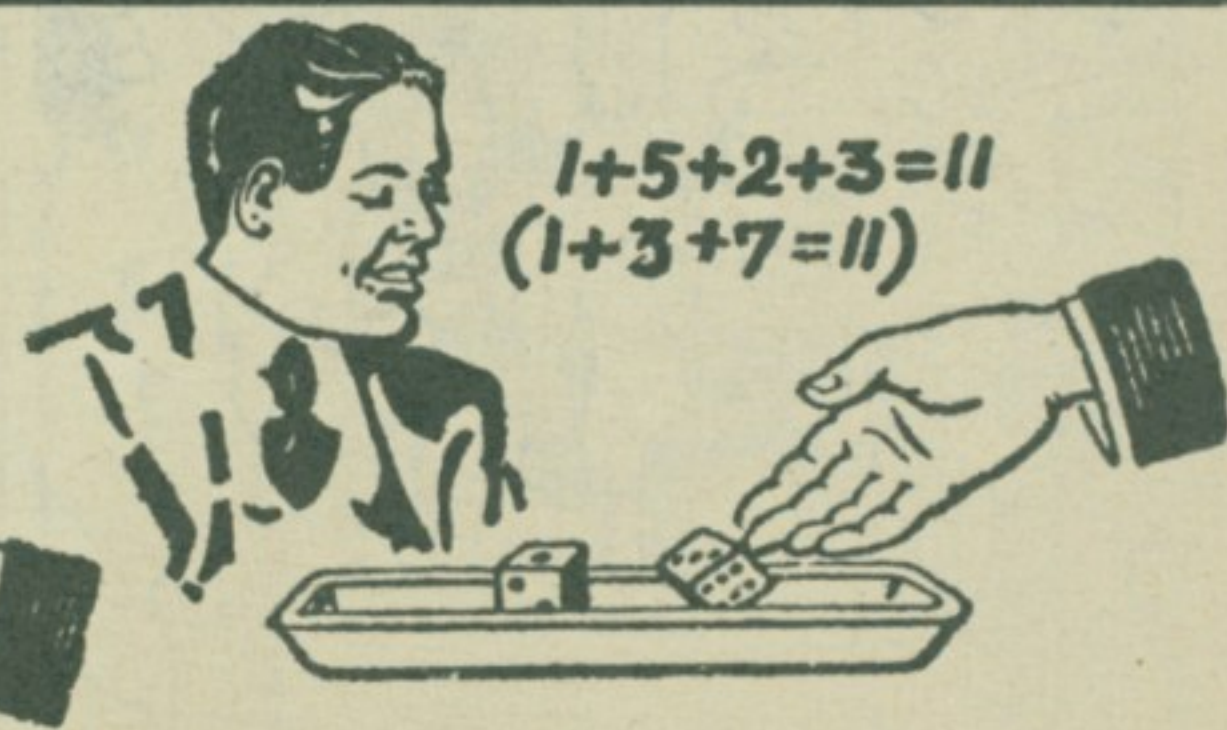
Пошто си везао очи или се окренуо, нека твој друг баца две коцке и запамти збир. Затим нека једну подигне и број тачкица на њеној доњој површини дода претходном збиру. Коцкицу коју је подигао нека опет баца и дода збиру њен нови број. Тако је добио укупан збир који ћеш ти погодити чим погледаш. Како? Једноставно, треба да сабереш бројеве КОЈЕ САДА ПОКАЗУЈУ ОБЕ КОЦКИЦЕ и њима додаш 7. Пример је показан на слици.

$$1 + 5 = 6$$

$$1 + 5 + 2 = 8$$

$$1 + 5 + 2 + 3 = 11$$

$$(1 + 3 + 7 = 11)$$

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЌИ НАСТАВАК: РОВОВИ НЕ ПОМАЖУ!

САМ СА ШКОРПИЈАМА

Између сеоцета Мајмуново Брдо и места где смо намеравали да тражимо злато испречила се џунгла густо испреплетена као рибарска мрежа. Ел и ја никад и не бисмо стигли до тамо да нисмо нашли водиче Индијанце из племена Араваци. У брду хлорофила кроз које смо морали проћи нас двојица бисмо највероватније умрли од глади и поред вештине у руковању пушком. Јер, пролазећи џунглом наше око није у том густој моголо да примети никакву звер, док Индијанци ниједан хитац нису испалили у празно.

После пет дана пакленог пешачења, изгребани и изуједани од комараца, стигли смо најзад на циљ. Подигли смо логор на падини брега, недалеко од места где ћемо кренути са копањем. Чим смо алат и динамит склонили под шаторе, бацили смо се на постеље да се прво поштено наспавамо.

ЛОШ ЗНАК!

Пробудило ме је страшно завијање ветра. Индијанци су се преплашено збили у гомилу. „Велики дух се љути и сутра чим сване треба отићи одавде“, рекао ми је најстарији од њих. „То је лош знак“. Узалуд сам покушавао да их умирим како то само ветар улази у пукотине разних облика и отуд ови звуци. Остатак ноћи провео сам отворених очију јер је и мене ова сатанска музика узнемирила.

Чим је свануло, Индијанци су се покупили и кренули натраг у село. Остали смо сами, Ел и ја.

Не обзирући се на сујеверне Араваци, одмах смо се бацили на посао. Ја сам припремио „инсталације“ за испирање злата, поставио сам косо дрвене жлебове до којих сам морао да доведем воду са оближњег водопада, а Ел је кренуо да извиди има ли дивљачи у околини. Како се он није враћао, по подне сам сам кренуо у трагање за златом. После неколико часова испитивања између две стене угледао сам отвор иза кога ћу ускоро доживети, ако не најопасније, а оно сигурно најужасније и најодвратније часове у свом животу.

Из пукотине је допирало јако струјање ваздуха по чему сам закључио да ту мора да се крије нека пећина. Вратио сам се у логор да узмем фењер, најлонско уже, кратку челичну бушилицу и цак за узорке. После краћег размишљања одлучио сам да понесем и динамит. Ако будем имао среће да у пећини откријем трагове злата, биће потребно да се улаз прошири.

Чувени авантуриста Виктор Норвуд, морнар, истраживач, природњак, трагајући за златом у планинама Гијане доживео је најстрашније часове у животу

Пожурио сам натраг до пећине ношен неком чудном надом да ће ми се овог пута труд исплатити.

ЦИНОВСКА КЛЕШТА

Фењер је осветлио неочекивано велику пећину. На поду и зидовима сјајили су се сталагмити што је могао бити добар знак за наш посао. Спустио сам алат на пласнат камен крај улаза и почео да посматрам кварцне жице које су нагло полазиле надолу. На појединим местима јасно је светлцало злато! Тамањ сам чекићем одбио неколико узорака кад се на зиду одједном појави сенка која се брзо кретала. Личила је на нека циноуска клешта.

Окренуо сам се и утврдио да су то стварно клешта. Припадала су огромној шкорпији дугачкој бар 25 сантиметара! Кад сам замахнуо да је збацам на под и згазим, умало нисам закачио другу, још крупнију, која се притајила у близини. Изгледа да ови створови, који дању обично спавају, овде имају цело гнездо. Мој фењер их је пробудио.

Подигао сам светиљку изнад главе и згрануо се: на хиљаде шкорпија прекривало је цело зид! Њихови црни оклопи блистали су на светлости. Наљућене почеле су бесно да мичу пипцима и прете дугачким навише повијеним реповима с жаоком на врху. Неколико најближих згњечио сам бушилицом, друге сам збацио на под и изгазио. Имао сам чизме од дебеле коже, па се нисам много узбуђивао али овако сам им слабо шта могао а уз то чуо се одвратан звук од гњечења. Хтео сам пошто-пото да наставим са истраживањем, а ово ми се друштво нимало није допадало. Можда ћу ове гамади успети да се решим помоћу дима?

Прикупио сам код улаза суво лишће и траву и запалис ватру. Густ облак дима испунио је пећину. Али, кад се ватра угасила, зидови су, на жалост, и даље били густо покри-

вени шкорпијама. Биле су само ошамућене од дима и сад су стајале непомичне, као скамењене.

Не размишљајући много, већ помало изнервиран, донео сам одлуку да помоћу експлозива проширим отвор улаза и при дневној светлости наставим борбу против немогућих бескичмењака. Поставио сам експлозив с обе стране улаза, везао крајеве фитиљем и потпалио. Међутим, фитиљ се дуго није упалио, вероватно се негде навлажио. Чуло се само шиштање. Наједном је букнуло, искрице су се брзо приближавале динамиту. Као опарен потрчао сам и пао ничице иза прве стене.

ПАНИКА

Али, ништа се није догодило, динамит није експлодирао! Дуго се нисам усуђивао да изађем из заклона. Очигледно, пламен се угасио. То се ретко дешава, али се дешава. У том случају динамит треба спојити новим фитиљем. Моје резервно клупче фитиља лежало је у торби која је остала у дну пећине и ја кренух према њему. Али само што сам коракнуо, разлегла се страховита експлозија. Цео свет ми се заљуљао.

Загушен, заслепљен, лежао сам на поду пећине под гомилом камења. Кроз маглу сам схватио да је фитиљ који је тињао стигао до динамита. Срећом, експлозија није била у правцу унутрашњости пећине него нагоре и у страну. Да није било тако, ја бих већ био мртав.

Фењер је, наравно, био угашен и кад се прашина слегла ја сам на ивици панике схватио да више нема дневне светлости. Улаз је затрпан! Био сам одсечен од света, сачувањем, без хране и воде. Угушићу се пре него што успем да изађем одавде!

Једва сам некакo успео да се смирим. Стресао сам са себе камење и отро крв која ми је цурила низ чело. Почео сам да пипам око себе. Креснуо сам упаљач који је закратко бацио на зид дрхтаву сенку. Ускоро сам у кршу напипао свећу. Сад сам могао да погледам

около. На поду гомиле лешева слепих мишева које је експлозија поскидала са таванице. Млаз крчање воде текао је однекуд.

ДРУГИ ДИНАМИТ

Рамене ме је пекло. Ипак, могло је бити много горе. Уосталом, за све сам био крив сам. Улаз се лепо могао минирати и споља. Али, било је касно за таква размишљања, сад је улаз био затрпан и ја никад нећу моћи да уклоним одроњени материјал! Па ипак, нисам се предавао, почео сам да склањам камен по камен. После једног сата већ сам био толико уморан да нисам могао ни да се померим. Легао сам на одроњено стење да се одмислим.

Тада ми је синило. Па ја имам још један динамит! Само, где је он? Можда је избачен из пећине или му фитиљ тиња, као овај малочас, и сад прети новом експлозијом. Једно сам сигурно знао, у њему је моја последња нада да се извучем одазде. Само он може да уклони одроњени материјал. Опасно јесте, али треба га наћи по сваку цену.

Свећу сам ускоро морао да угасим јер се ближила крају. Наставио сам да радим у мраку све док нисам одрао прсте до крви. Све

пут кад бих померио неки крупнији камен, на његово место падао би други. Стење ме једном или двапут готово затрпало. Од експлозије ни трага ни гласа. Без снаге пао сам на земљу.

У тишини која је нагло наступила нуо се сваки, и најмањи шум. Вода је капала низ стене. Кад су ми се уши привikle на мир, изненада сам разазнао један други звук, нешто што је личило на нејасан шапат, шуштање сувог лишћа. Шта је то? Одговор је дошао сам: крај упаљене свеће појавило се црно тело, као обрасло иглама. Клешта су додирнула свећу и одмах се повукла.

Скочио сам на ноге. Унаоколо је све било покривено шкорпијама које су пузиле. Било их је много, можда неколико стотина. Једно од тих створења приближавало се мојим ногама. Згазио сам га. Под се сада претворио у живи ћилим од шкорпија. Цела та маса са тихим шуштањем незадрживо се кретала према мени. Шта их је руководило — радозналост или неки други инстинкт — нисам имао кад да о томе размишљам.

Откинуо сам комад поцепане кошуље, запалио траку и почео помоћу бушилице да је „возам“ по поду усред ових одвратних животиња које су гмизале. Шкорпије су се разбежале.

Али, не задуго. Ја сам имао важнија посла него да плашим њих. Док имам снаге и док гори свећа

оне могу бити само непријатне али не и опасне. Али, пре или касније уморићу се, срушити и заспати. Зар да умрем сам у пећини са шкорпијама и то сада кад сам био из сигурном трагу злату!

Поново сам се бесно бацио на одроњени материјал.

ОНА МИ ЈЕ ПОМОГЛА

Свећа је већ догоревала кад сам испод камења открио крај прекинутог фитиља који је ишао према затрпаном улазу. Знао сам да је исто тако опасан као неексплодирана бомба.

Стајао сам и гледао не усуђујући се да га додирнем. Али, у том часу једна шкорпија је шмугнула крај мојих ногу и њен изглед ме је натерао да донесем одлуку. Згра

био сам бушилицу, подметнуо је под камену громаду и љуљајући је као полугу успео да мало подигнем стену. Крајњим опрезом извукао сам експлозив.

Сад ме је чекала нова опасност: требало је изабрати право место за постављање динамита. Кад потпалим остатак прекинутог фитиља, остаће ми неколико секунда да се склоним. Помисао да ћу морати да легнем на под у дубини пећине, међу шкорпије, ужасавала ме је. Међутим, избора није било, тамо је једино било безбедно.

Креснуо сам упаљачем и приближио га фитиљу. Зачуло се шиштање. Отрчао сам у најдаљи крај пећине и легао покривши главу рука-

ма док ми је срце ударало од страха: сваког часа очекивао сам да ме нека шкорпија уједе.

Учинило ми се да је прошла читава вечност док није грунула експлозија. Успео сам! У очи ми је ударила заслепљујућа светлост. Овог пута правац експлозије је био према излазу и она је разнела не само нанет материјал већ и део стене, улаз у пећину био је сада широк преко три метра.

Не чекајући да се слегне киша отпадака, појурио сам напоље, што даље од шкорпија.

Виктор Норвуд

Подигао сам светиљку изнад главе и згрануо се: на хиљаде шкорпија прекривало је цео зид! Најубоње, почеле су бесно да мичу пипцима и прете дугачким навише повијеним реповима с жаокама на врху.

ПРА-
ТИОЦИ
ТОВАРА
НАШЛИ
СУ СЕ
ПРЕД
ПРЕПРЕ-
КОМ...

КА! ОВО
НИСУ
ОЧЕКИВА-
ЛИ!
ОДЛИЧ-
НО ЈЕ
ИЗВЕДЕ-
НО!

АЛИ, ПРАТИОЦИ СЕ НИСУ
ДАЛИ ТАКО ЛАКО ЗАУСТА-
ВИТИ...

САМО
АКО ЈЕ
ПРОЛАЗ КРОЗ
ДРУГИ
ДОК
СЛОБОДАН...

КОЛА С ПРАТИОЦИМА ЈУРИЛА СУ ПУНОМ
БРЗИНОМ И УМАЛО НИСУ НА-
ЛЕТЕЛА НА ХАЗАРДА...

ЧУВАЈ
СЕ,
ДРУГАР!

Х... ХВАЛА!
ТОЛИКО СУ
НАГЛО
ИЗЛЕТЕЛА
ИЗ
УГЛА
ДА...

ОПРОСТИ! ИЗГЛЕДА
ДА САМ ТИ ПОЦЕПАО
КАПУТ, ДРУГАР! ТРЕБА
БОЈЕ ДА ПАЗИШ... ОВ-
ДЕ ЈЕ ВЕЛИКА
ПУЏВА!

ЗА ТО ВРЕМЕ...

ЕНО ИХ!
СТИГЛИ СМО
ИХ
ЗАХВА-
ЉУЈУЋИ
ПРЕ-
ЧИЦИ!

ХЕЈ! КА-
КО СУ ЗА-
ОБИШЛИ
ПРЕПРЕКУ
КОЈУ СМО
БАЦИЛИ
ПРЕД
ЊИХ?

ТО САД
НИЈЕ
ВАЖНО! АКО
ИХ САД
НЕ СПРЕ-
ЧИМО...
ПРОПАЛИ
СМО!

КОЛА С ТОВАРОМ НАГЛО СУ СКРЕНУ-
ЛА... УДАРИЛА...

... НАСТАВИЛА ПУТ.

САД
НАС
ВИШЕ
НЕ ГОНИ-
ТИ!

ТАЈ КАМИОН
ЈЕ НА-
МЕРНО
ЗАКЛАДИО
КОЛА!

И ДОБ-
РО ИХ
УДЕ-
СИО!
ЗАПА-
ЛИЛА
СУ СЕ...

ИЗ-
ЛАЗИ,
ТИМЕ...
ИЗ-
ЛАЗИ!

НЕ... НЕ
МОГУ!
ВРАТА
СУ СЕ
ЗАПЛА-
ВИЛИ!

И ОВА...
СА МОЈЕ
СТРА-
НЕ!

САМО БЕЗ
ПАНИКЕ...
НЕКАКО
ЋУ ВАС
ИЗВУ-
БИ!

ААХ!

ЛАЖНИ КРАЉЕВИЋ

ВЕСТ ДА ЈЕ ПРИНЦ РИЧАРД, УБИЈЕН КАО ДЕЧАК У ЛОНДОНСКОЈ ТВРЂАВИ ТАУЕР, УСТАО ИЗ ГРОБА ДА ТРАЖИ ПРЕСТО УЗБУДИЛА ЈЕ ЦЕЛУ ЕНГЛЕСКУ

Био је благ новембарски дан 1495. У главном пристаништу Шкотске заставе су се виориле, трубе одјекивале. Очекујући да се појави брод са краљевићем Ричардом, леди Катерини Гордон, која је стајала крај свог рођака шкотског краља Џекоба, подрхтавале су руке. Није ни чудо: Катерина је имала 17 година и бојала се духова, а краљевић Ричард, то зна цела Европа, још као дете убијен је у тврђави Тауер!

Велика љубав

Први пут чула је о њему од трубадура. Они су певали о злој судбини овог енглеског краљевића кога је убио његов стриц Хенри II. Однедавно, међутим, у тим баладама појавио се нови стих у коме се говорило да је Ричард устао из гроба и да се спрема да освоји енглески престо који му по праву припада.

Сада је млади принц стигао у Шкотску да се заједно са краљем Џекобом припреми за поход против тадашњег енглеског краља Хенрија VII, из династије Тјудора.

Најзад, брод је пристао, Катерина је запрепашћено гледала младог краљевића како ступа на копно и хитрим кораком прилази краљу. Она је дотад видела много младих људи краљевске крви али ниједан није био диван као овај: висок, витак, отмених покрета и понашања.

Ричард је клекнуо пред краља Џекоба, али га је овај дигао и загрлио а затим кренуо да га представља пратњи. Следећег тренутка Ричард је угледао Катерину. Пољубио јој је руку и осмехнуо се.

— Нимало не личите на неког ко је дошао из мртвих! — смогла је снаге да изговори.

— Никад ја нисам ни био мртав — насмеја се Ричард. — Један добар стражар у Тауеру спасао ме је и крио а онда пребацио у Европу где сам био све досад!

— На његовом престолу сада се шепури други — обрати се краљ Катерини а младићу стави руку на раме. — Али, ја ћу му помоћи да га добије!

Ричард је провео пуних десет месеци на шкотском двору. Сакупљао је војнике, градио бродове, куповао му-

ницију. Припремао се за упад у Енглеску. Између њега и Катерине развила се велика љубав. Краљ није могао пожелети бољу прилику за своју рођаку од лепог младића кога је чекао енглески престо и почетком 1496. одржана је величанствена свадба.

Катерина је била пресрећна. Али, млади Ричард није био баш спокојан. Бојао се да неко не открије његово право име. Јер, он уопште није био Ричард, а још мање краљевић!

Његово право име било је Перкин Ворбек. Отац му је био лађар у Фландрији а мати Португалка. Одмалена Перкин је показивао изузетну интелигенцију и смисао да се снађе у свакој прилици. Сви су га волели. Није имао ни петнаест година а говорио је неколико језика. Онда је отпутовао у Ирску да се спреми за трговачки посао. Ту је и започела цела авантура.

Тејка је све смислила

Једнога дана градоначелник града Корка, који је одавно запазио лепог и спретног младића, позвао је Перкина на ручак. У згодном тренутку рекао му је у шали:

— Знате ли да бисте могли да будете и краљевић Ричард од Јорка.

— Ја сам само Перкин Ворбек из Турнеја у Фландрији — смећећи се одвратио је Перкин. — Уосталом, колико знам, краљевић Ричард је заједно са братом Едуардом убијен у Тауеру још 1483.

— То је тачно — одговорио је градоначелник. — Али, у Тауеру су се догодила многа чуда, што се не би десило још једно?! Крајње је време да се појави Ричард од Јорка! Разумете ли ме? Постајте краљ Енглеске!

Перкин га је разумео. Неколико дана касније њих двојица су већ били код Маргарете Бургундске, тетке убијеног принца која је и смислила читав овај план. Моћна удовица Шарла Смелог мрзела је Хенрија VII и желела да га уклони са престола а како није било ни једног живог краљевића из династије Јорк — она га је измислила! Пошто је Перкина ставила на разне

пробе, била је више него задовољна његовом интелигенцијом, шармом и храброшћу.

Сад је могла да пусти вест како је краљевић Ричард жив а онда да лажног принца почне да шаље на европске дворове. Многи владари признали су га као краља и давали му помоћ. Перкин је узео име Ричард IV.

Ојкољени у замку

Крајем августа 1496. он је упао у Енглеску са 2000 војника. Показало се, међутим, да су то више авантуристи него пљачкаши и народ их није баш с одушевљењем примио. Пред дисциплинованом војском Хенрија VII Ричард је морао да се повуче. Али, у многим крајевима Енглеске букнули су устанци. Хенри је морао да прекине потеру.

Перкин се убрзо поново

искрцао на енглеско тло. Међутим, и овог пута без успеха. Првог јунобра зајео је у неком манастиру а ујутру је био опкољен са свих страна. Са њим је била и Катерина.

Краљ се према својим заробљеницима понашао веома учтиво. Чак је приредио и свечани ручак. На крају гозбе обратио се Ричарду:

— Нема више разлога да не говоримо отворено, Перкине Ворбек! Ја знам све, сваки ваш корак. Ваша игра стајала је много људских живота али ја вас нећу погубити, због ваше жене, Али размислите како сте се понели према њој! Смете ли да јој погледате у очи?

Катерина је била запрепашћена. Перкин је оборио главу и покрио лице руком...

Кад се мало прибранио и погледао око себе, био је сам. Краљ се повукао у свој шатор а Катерину одмах са пратњом упутио на једно имање које јој је покљонио „да заборави прошлост“.

Никад миран

Кад се крајем новембра краљ Хенри вратио у Лондон, иза њега је јахао један млад човек краљевског изгледа. Био је то Перкин, али сад су сви знали да

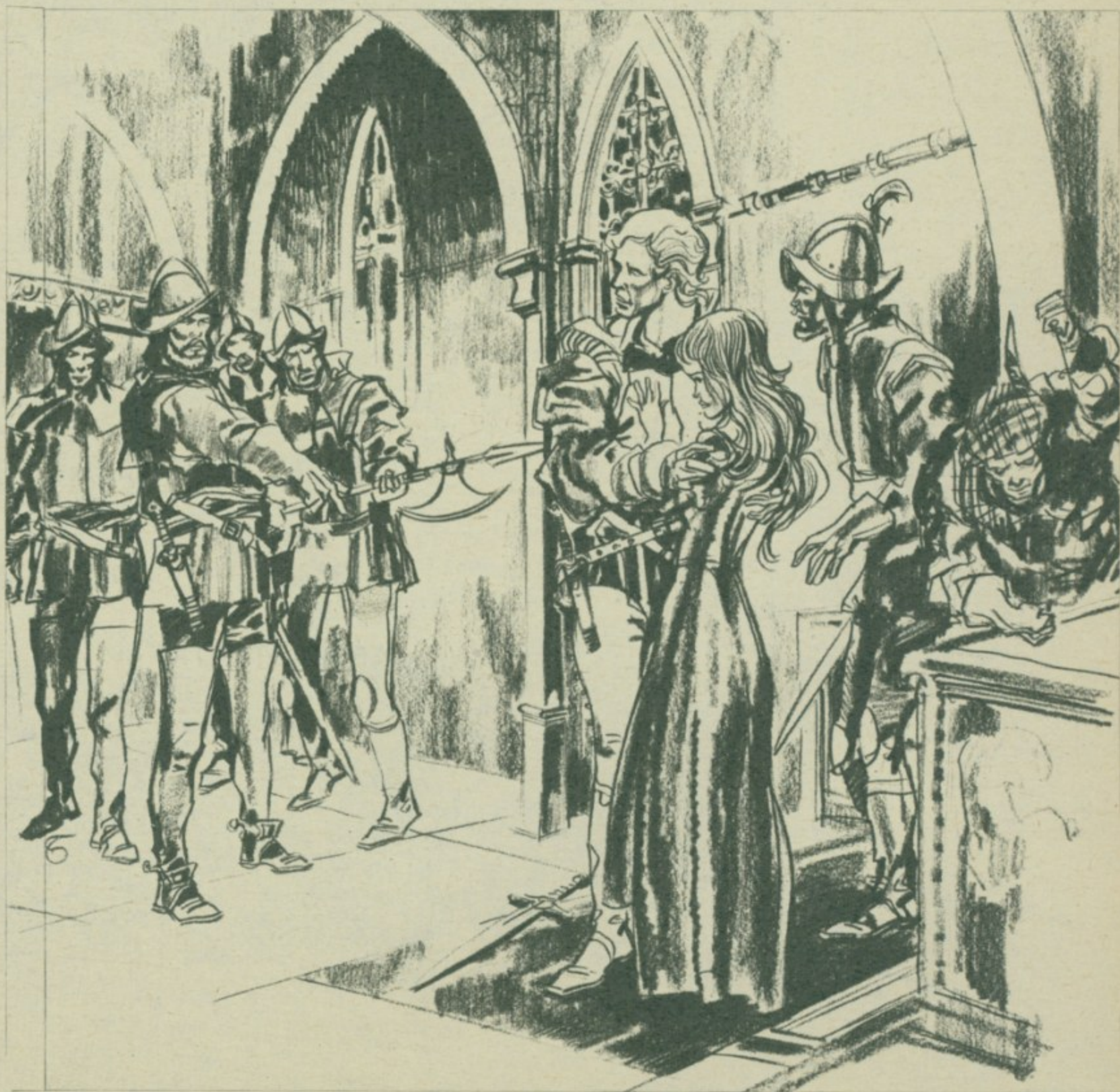
је он обична варалица. После неколико дана морао је да присуствује вешању својих највернијих присталица. Њему, пак, краљ ништа зло није учинио. Напротив, дао му је више одаја у својој палати и послугу. Једне вечери, на запрепашћење Перкина, појавила се Катерина:

— Кад сам постала твоја жена, обећала сам ти да ћу са тобом делити и добро и зло, па ма шта се десило, и ја ћу то своје обећање одржати!

Али, Перкин није желео ту жртву. Хтео је да оде некуд далеко да заборави свој дотадашњи живот. У ноћи 16. јуна 1497, покушао је да побегне из дворца, али га је стража ухватила. Краљ овог пута није више био онако милостив. Затворио га је у Тауер где се Перкин нашао са Џоном Валтером, градоначелником Корка. Ту је лажни краљевић направио највећу грешку у животу: умешао се у једну заверу и кад је откривена покушао бекство преко тамничких зидова. Сви бегунци су похватани.

16. новембра 1499. Перкин Ворбек и Џон Валтер били су погубљени. Овог пута „принц“ је заиста завршио живот у Тауеру.

Е. М.

Једне ноћи Хенријеви људи су опколили манастир у коме се налазио лажни краљевић са принцезом Катерином

МЕГАТЕРИЈУМ

ОНАКТОРНИС

МЕГАТЕРИЈУМ

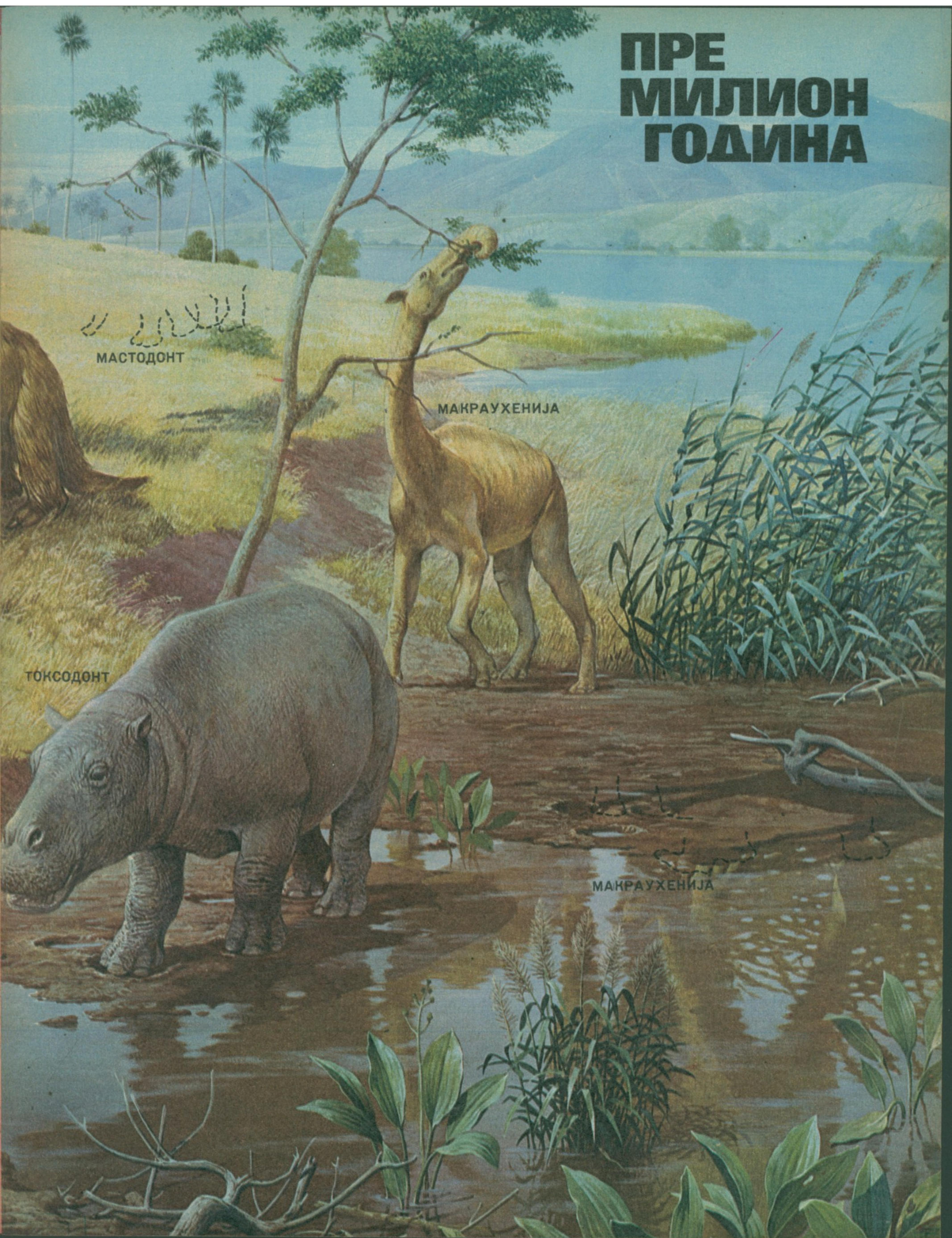
ПРАИСТОРИЈСКИ ПАС

ГЛИПТОДОНТ

ПРАИСТОРИЈСКИ ПАС

САБЉАСТИ ТИГАР

ПРЕ МИЛИОН ГОДИНА

МАСТОДОНТ

МАКРАУХЕНИЈА

ТОКСОДОНТ

МАКРАУХЕНИЈА

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити доузећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
ДВА КОМПЛЕТНА СТРИПА

1.
ДАНИ
ФУТУРО
2.
КРАЈ
НОСАЧА
„ШИНАНО“

ЊЕГОШЕВА 5
М.ТОЛБУХИНА 25
29. НОВЕМБРА 91

СПЕЦИЈАЛИЗОВАНЕ ПРОДАВНИКЕ
ДЕЧЈЕ ОБУКЕ
КОЗАЧНСКОГ 3
КРАЉА МИЛУТИНА 26

Antilop • БЕОГРАД

$$\frac{\tan 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

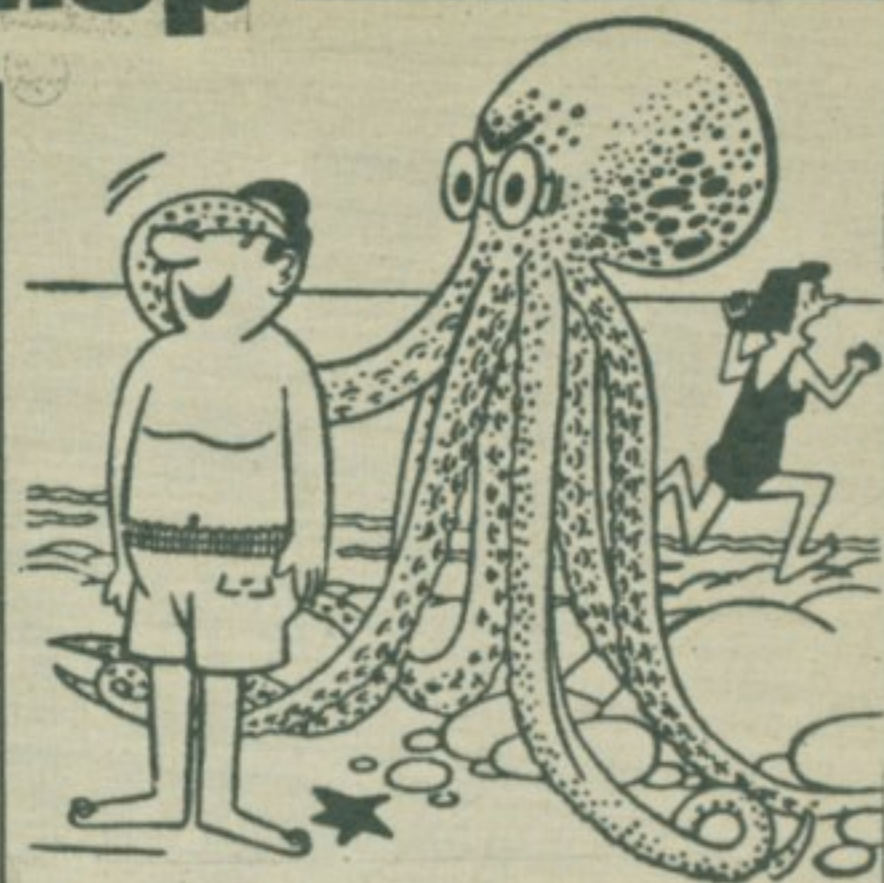
КАКО СЕ
РЕШАВАЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други, III књига за трећи разред гимназије, техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплетну израду свих задатака! Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће свега 100 динара!

хумор

— Да ли то значи да не смем да је задржим!

— Вера? Љиљана? Маја?

БЕЗ РЕЧИ

— Како вам је само пало на памет да лађа тоне!?

— Разумем да клуб нема пара, али ово је већ претерано!

— Будите добри, насмешите се хирургу: ово је његова прва операција!

— Где ли сам, до ђавола, ставио падобран!

БЕЗ РЕЧИ

ОБАВЕШТЕЊЕ
КРЕИРАЈ СЕБИ МОДНЕ
ЛУДОСТИ

Обавештавамо све наше читаоце учеснике наградног конкурса КРЕИРАЈ СЕБИ МОДНЕ ЛУДОСТИ, објављеном у ЗАБАВНИКУ број 1078, да ће имена награђених аутора, као и њихови модели, бити објављени нешто касније, то јест у броју од 1. децембра ове године. Ово је због тога што смо добили велики број модела, па нам је потребно више времена да их разгледамо и између њих изаберемо најинтересантније.

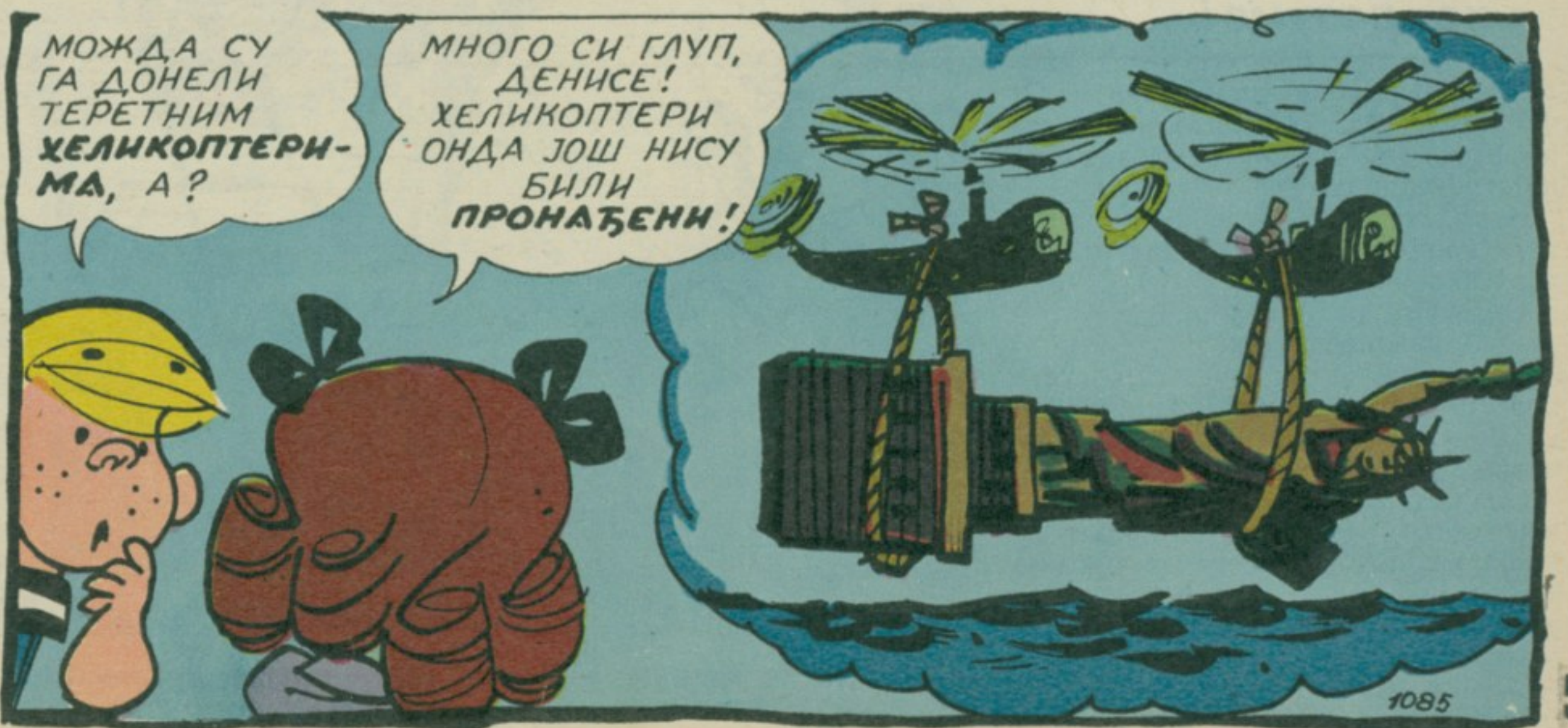

ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА

На путу хлеб није терет

(Финска пословица)

КАКО ЈЕ ДЕНИС ПРОВЕО ЛЕТО

ИНФОРМАЦИЈА МОЖЕ ДА ПУТУЈЕ САМО БР- ЗИНОМ СВЕЛОСТИ И — ТАЧКА. ТО ЈЕ ОСНОВ- НИ ЗАКОН КОМУНИКА- ЦИЈЕ. АЛИ, МОЖДА СЕ ТУ ИПАК НЕШТО МО- ЖЕ УБРЗАТИ

Коса јој је била сизелозелене боје, тако неупадљива, тако старомодна! Одмах се видело да боју употребљава некако бојажљиво, опрезно, као што се коса бојила пре тридесет година кад у моди још нису биле тачке и пруге.

Читав изглед те већ старе жене, њен пријатан осмех, јасан и благ поглед, све је одисало спокојством које ништа не може да поремети. И од тог спокојства гужва и јурњава што су владали у огромној управној згради, наједном су постали некако ружни и дивљачки.

Нека девојка која је готово трчећи пролазила ходником, нагло се зауставила и с нескривеним нестрпљењем обратила се чудној посети-тељки.

— Како сте ви овамо доспели?
Ова се осмехнула.

— Дошла сам да те посетим.
— Зар је данас четвртак? Ох, па ја сам то сасвим заборавио! Седи, мама, после ћемо да поразговарамо. Седи где хоћеш... Чујте, генерале...

Генерал Рајнер погледа преко рамена и затури руке на леђа.

— То је ваша мајка?

— Да.

— Зар је згодно да она присуствује...?

— Не би требало, али ја гарантујем за њу. Она се чак ни термометром не служи јер јој је то компликовано. У ово о чему разговарамо уопште се не разуме... Ево како, генерале. Они су на Плутону. Схватате? То је несумњиво. Ти радио-сигнали никако не могу бити стихийни. Значи, њих одашиљу људи, људи са Земље. С тим се морате сложити. Очигледно је да је једна од експедиција које смо послали у појас астероида ипак успела. Стигли су на Плутон.

— Да, ваши закључци су ми познати, али... зар је то могуће? Људи су полетели пре четири године а залихе хране и горива имали су само за годину дана. Ракета је била упућена на Ганимед а стигла је до Плутона. То је осам пута даље.

Хоћеће поморанцу?

— Тачно. И ми морамо дознати зашто се и како то догодило. Можда су... можда су добили помоћ?
— Какву? Од кога?

Кремона је за тренутак стиснуо зубе као да прикупља нову залиху стрпљења.

— Генерале, — проговори најзад — можда ће то вама изгледати као јерес, а можда су у то уплетени и неземљани, становници неке друге планете? То морамо разјаснити. Само, питање је колико ћемо још дуго моћи да одржавамо ту везу.

Преко суморног генераловог лица прелетело је нешто као осмех.

— Мислите да су побегли стражарима и да их треба поново ухватити?

— Могућно је, могућно. У сваком случају морамо тачно знати шта се тамо догађа. Можда од тога зависи будућност човечанства. То треба без одлагања разјаснити.

— Добро. И шта ви сада од мене хоћете?

— Хитно нам је потребан Мулти-вак министарства војске. Одложите све задатке које он сада за вас решава и програмирајте наш задатак. Ослободите инжењере за везу, све до једног, од сваког другог рада и дајте их нама на располагање.

— Зашто? Не разумем?

Неочекивано се зачу благ глас: — Хоћете ли да се мало освежите, генерале? Донела сам поморанце...

— Мама! Молим те! — нестрпљиво ће Кремона. — Све је веома просто, генерале. Сад је од нас до Плутона само нешто мало мање од четири милијарде миља. Радио-таласи прелазе то растојање брзином светлости за шест часова. Рецимо да смо им ми нешто саопштили. Одговор, значи, треба чекати два-

наест часова. Претпоставимо да су нам они нешто казали а ми нисмо добро чули или разумели. Треба их поново питати. Они поново одговарају и... двадесет четири часа су већ прошла.

— А зар се то не би могло некако убрзати? — упита генерал.

— Јасно да не може. То је основни закон комуникација. Брзина светлости је граница, никаква информација се не може брже доставити. Наш разговор траје овде неколико часова а да тај исти разговор треба да водимо с Плутоним на њега би отишло неколико месеци.

— Сад разумем. И ви заиста мислите да су у ово уплетени житељи неке друге планете?

Глујо и нейојребно

— Да. Мада, искрено говорећи, овде у институту већина се не слаже с мојим мишљењем. Али, слагли се или не, једно је јасно. Треба пронаћи начин за брже размењивање информација између њих и нас. Треба из њих исцедити све што нас занима пре но што изгубимо везу. Ето зашто ми је потребан најбољи електронски мозак којим ове земља располаже и ваши људи. Да се послужим војничким речником, треба израдити стратегију која ће нам омогућити да неопходне информације продајемо са што мање сигнала. Ако на тај начин за само десет процената убрзамо раз-

МОЈ СИН — ФИЗИК

— Идем сину, он је физичар.
— Сину?
— Да, он је инжењер за везу. Главни физичар Церард Кремона.
— Доктор Кремона? Али он баш сада... А имате ли пропусницу?
— Да, изволите. Ја сам његова мајка.
— У реду је. Само... ја... немам ни тренутка времена... не могу вас отпратити до њега... Кабинет је тамо даље, право овим ходником... неко ће вам већ показати...
И девојка се журно удаљила.

Она ништа не разуме!

Мисис Кремона заврте главом. Очигледно, овде се нешто непријатно догодило. Надајмо се да није ништа Церарду.

Издаљек су се чули неки гласови и њено лице сину: један од гласова био је Церардов.

Она уђе у кабинет и рече:

— Здраво, Церарде!

Церард — висок и крупан, густе косе коју тек пробија седина. Он не боји косу. Каже, нема времена, сувише је запослен.

Он сад нешто озбиљно објашњава неком човеку у војничкој униформи. Ко би знао какав чин има тај војник, али Церард ће већ умети да га постави на своје место.

Церард подиже главу.

— Шта желите... Ох, ти си мама? Шта ћеш овде?

Нећу да се мешам — рече госпођа Кремона — али сам сигурна да нећете ништа учинити ако дванаест часова будете чекали на одговор!

мену информација, уштедећемо чи таву недељу дана.

И опет их је прекинуо благ глас: — У чему је ствар, Церарде? Изгледа да треба да обавите неки разговор?

— Мама, молим те...

— Али ти ипак погрешно постављаш тај задатак. Као да зидаш кућу од крова. Веруј ми...

— Мама! — у Кременовином гласу осећало се очајање.

— Добро, добро. Нећу да се мешам. Али, ако намераваш да нешто кажеш, па да затим дванаест часова чекаш одговор, ништа нећеш учинити. То је глупо. И потпуно непотребно.

— Докторе Кремена, — генерал се нестрпљиво наклања — можда ће бити најбоље да сазовемо састанак са стручњацима...

— Тренутак, генерале. Шта си то хтела да кажеш, мама?

— Требало би, док чекате одговор, да и даље водите разговор — сасвим обзирљиво рече мисис Кремена. — И договорите се с њима да тако исто поступају. Говорите без престанка, а нека и они говоре без прекида. И нека код вас неко стално слуша, код њих такође. Ако неко каже нешто што захтева одговор или објашњење, поставите питање. Али, сигурна сам да ћете ако непрекидно говорите, дознати све што вам је потребно.

Мушкарци су је гледали потпуно збуњени.

— Да, јасно — прошапта назад Кремена. — Непрекидан разговор. Вођен у два правца двадесет и четири часа у дану. То је све... Одмах ћемо почети.

ЧАР

Доктор Кремена одлучно изађе из кабинета готово вукући генерала са собом. Али, само тренутак касније он се врати.

Како си се сешила?

— Мама, — рече — извини што ћеш остати сама. Ово ће свакако потрајати неколико часова. Покушаћу да ти пошаљем некога, да ти прави друштво. Неку од наших асистенткиња. Или прилези, одремај, ако хоћеш.

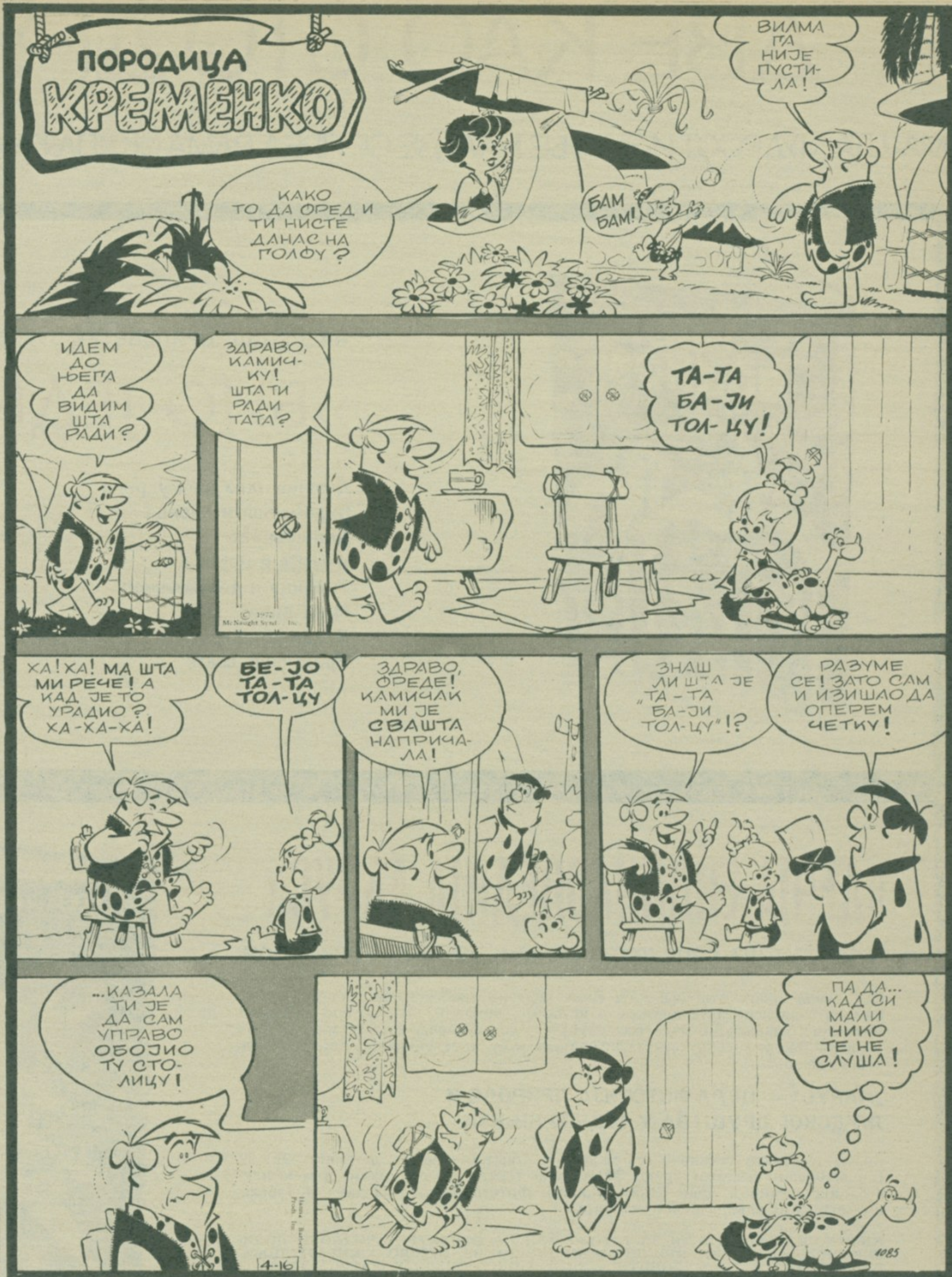
— Не брини се ти за мене, Церарде.

— Још нешто, мама. Како си се тога сетила! Зашто си то предложила?

— Зато што је то познато свим женама, и то одавно, Церарде. Кад две жене разговарају, није важно како, преко видеофона, страторадија или просто лицем у лице, оне добро знају: ако желе да испричају све новосте које желе оне говоре без престанка. Обе истовремено. Ето, у томе је сва тајна.

Кремена је покушао да се осмехне. А онда му је доња усна задрхтала, он се нагло окренуо и изишао из кабинета.

Мисис Кремена је с нежношћу гледала за њим. Добар је он син. Тако је велик, одрастао, таказ научник, а ипак не заборавља да де-чак увек треба да слуша мајку.

ПЛОЧА ЗА ВАС

ГЛЕН МИЛЕР

Чувени тромбониста и композитор Глен Милер, који је у току рата нестао над Француском, једно је од водећих имена у историји цеза. Оркестар Кенија Роџерса подсећа нас својом новом плочом на његову велику музику. Мелодије су: „ИЗЛЕТ У САН ФРАНЦИСКО“, „МАЛИ СМЕЋИ ВРЧ“, „СКОК У СВЕМИР“, „БАЛАДА ЗА ВОЈНИЧКУ ТРУБУ“, „УСАМЉЕНИ ВОЈНИК“, „ТИХИ СВИНГ...“ Издавач Југотон, цена 51 дин.

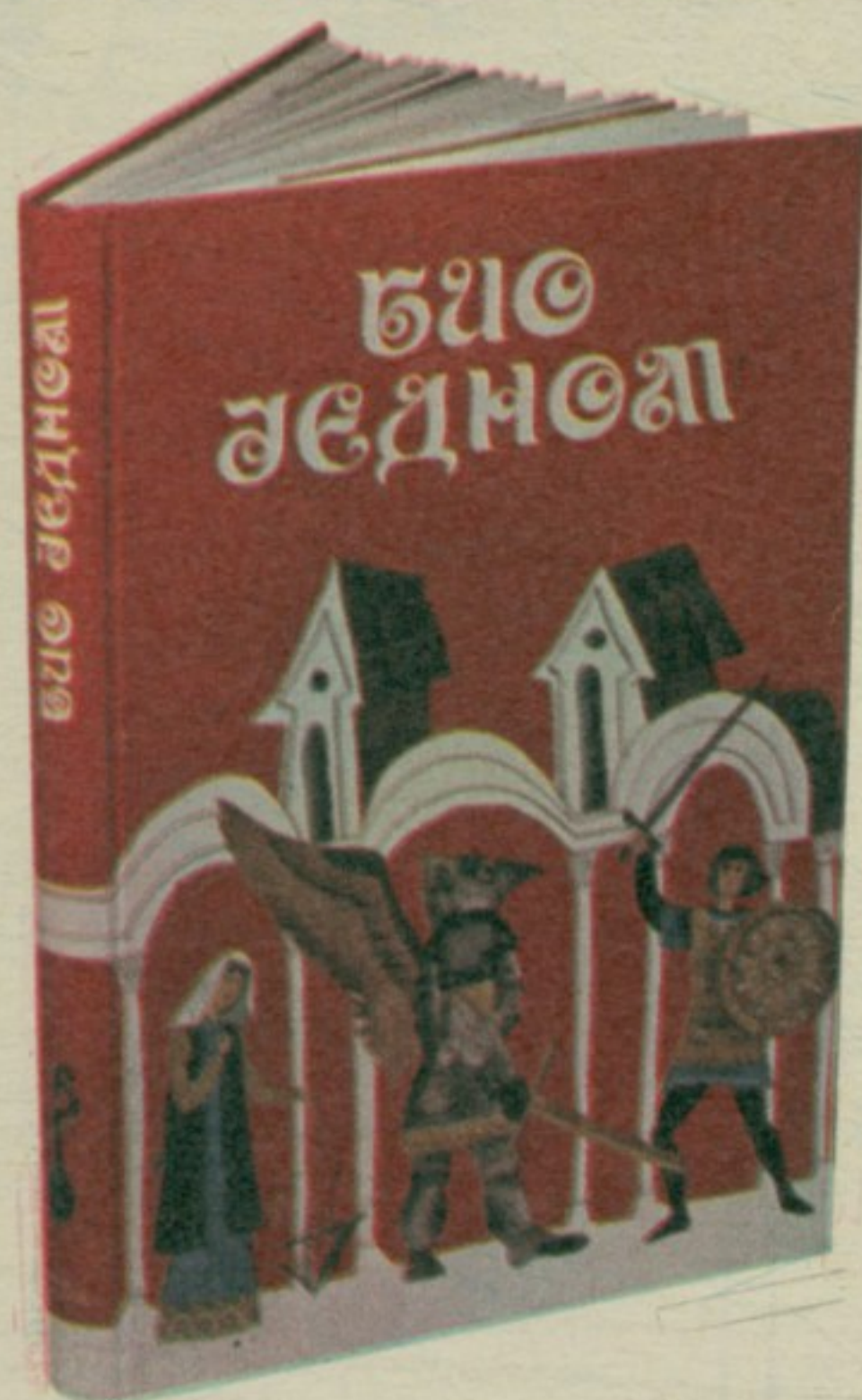
ЦРНО И БЕЛО

Хатон, Велс, и Негрон, чланови популарне групе Три Дог Хајт, појавиће се 4. октобра, у време главне музичке сезоне, у емисији „Поп-врх“ енглеског ББЦ-а. Одмах након тога, 10. октобра, започеће у Цириху своју турнеју по Европи. На новој плочи у издању Југотона налазе се две композиције: „ЦРНО И БЕЛО“ и „СЛОБОДА ЗА ПАСТУВА“. Цена је 12,40 дин.

ДВЕ КАО СТО ДРУГИХ

МАШТА, МУДРОСТ И ЗНАЊЕ НАЛАЗЕ СЕ ПРЕД ВАМА СКУПЉЕНИ САМО У ДВЕ КЊИГЕ!

НАЈЛЕПШЕ ПРИПОВЕТКЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ НАРОДА

»БИО ЈЕДНОМ«

Девојка цара надмудрила
Сиромашак и лисица
Два новчића
Аждаја и царев син
Тврдица и дарежљивац
Мала вила
Владика и ђаво
Еро с оног света

Господар реке
Добро је каткад
и жену послушати
Баш-челик
Невера страда
У цара Тројана козје уши
Гвоздени прстен
Немушти језик

»ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЛАРУС«

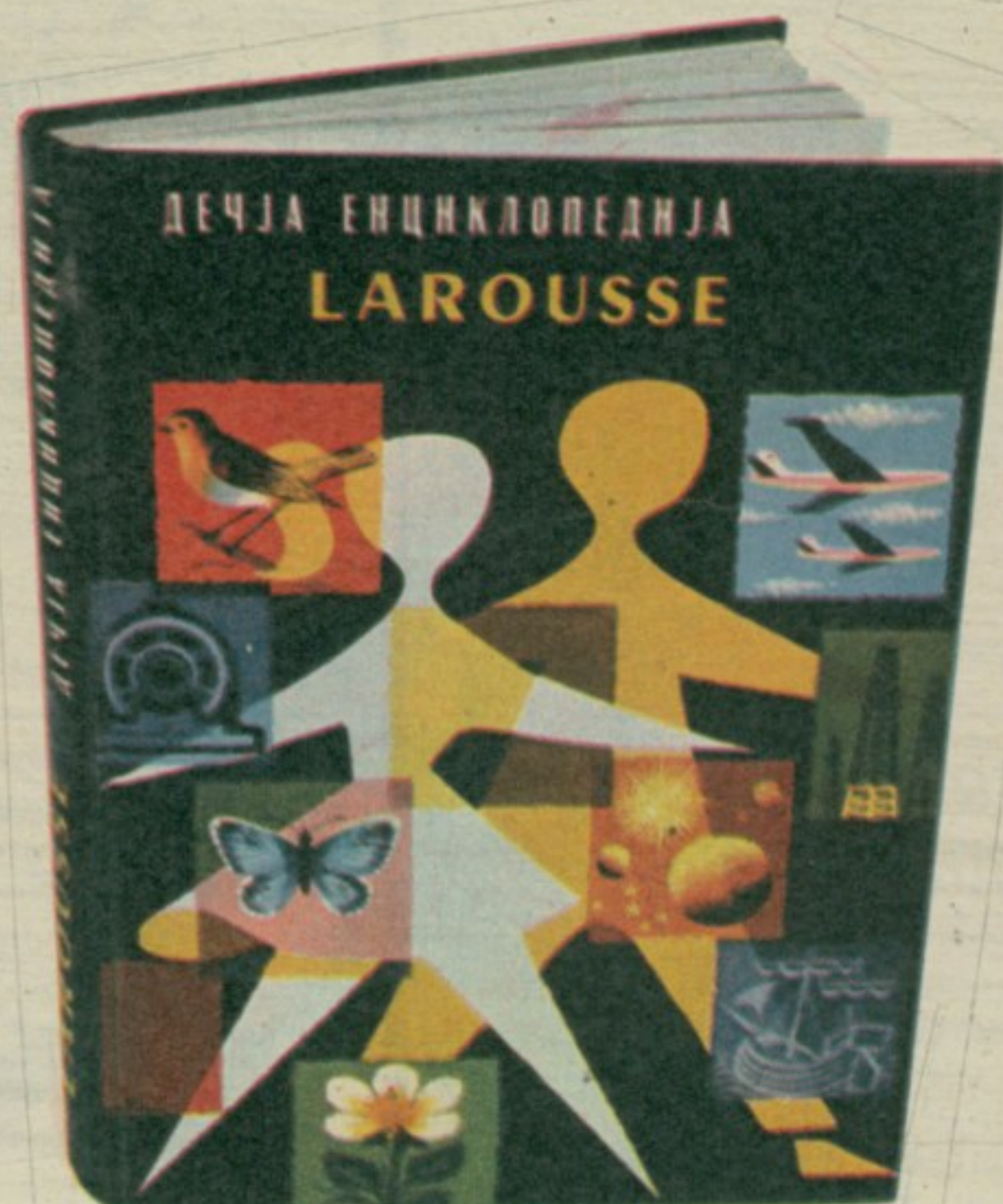
ПРВИ ПУТ НА СРПСКОХРВАТСКОМ ЈЕЗИКУ ЋИРИЛИЦОМ!

Ова дивна књига открива пред Вама чудесне лепоте наше планете, пружа Вам до сада непознате податке о историји, природи, човеку, проналасцима, машинама, изванредно лако Вас упућује у сва сазнања која се могу уочити и уводи Вас у посебну врсту литературе коју чине енциклопедије и лексиконска издања.

„ЛАРУС“ — ЦЕЛА ИСТОРИЈА ПРИРОДЕ И
ЉУДСКОГ ДРУШТВА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Књига је богато технички опремљена у тврдом повезу, формата 21 x 29. Енциклопедија садржи преко 300 страна текста, са огромним бројем илустрација у боји и црно белих, вињета, фотографија, дијаграма и табела, штампаних на прворазредној хартији.

КЊИГЕ СЕ МОГУ КУПИТИ ЗА ГОТОВО ИЛИ НА ОТПЛАТУ — ЧИТАОЦИ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА ПРИЛИКОМ КУПОВИНЕ ЗА ГОТОВО УЖИВАЈУ ПОСЕВАН ПОПУСТ И МОГУ ДОВИТИ „ДЕЧЈУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЛАРУС“ ЗА 90, А ЗБИРКУ ПРИПОВЕДАКА „БИО ЈЕДНОМ“ ЗА 50 ДИНАРА.

ИП „ВУК КАРАЏИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9

НАРУЦБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем: 1. Књигу „Дечја енциклопедија Ларус“ по цени од 100 динара. 2. Књигу „Био једном“ по цени од 60 динара. ЗА ГОТОВО — ПОУЗЕТЕМ по повлашћеној цени (плаћање поштару приликом пријема књиге).

НА ОТПЛАТУ у _____ месечних рата почев од _____ 1972. г. по 20 динара. Рате ћу уплаћивати редовно по пријему рачуна и уплатнице. У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду.

Име и презиме _____ Занимање _____

Поштански број и место _____ Адреса стана _____

Назив и адреса радне организације _____

Овера о запослењу _____

(Потпис и печат овлашћеног лица)

Наруцбеница се оверава само при куповини књига на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак од пензије. КУПЦИ ИЗ БЕОГРАДА МОГУ ПОДИЋИ КЊИГУ-Е СВАКОГ РАДНОГ ДАНА ДО 15 ЧАСОВА У ПРЕДУЗЕЋУ „ВУК КАРАЏИЋ“, Краљевића Марка 9, Београд.

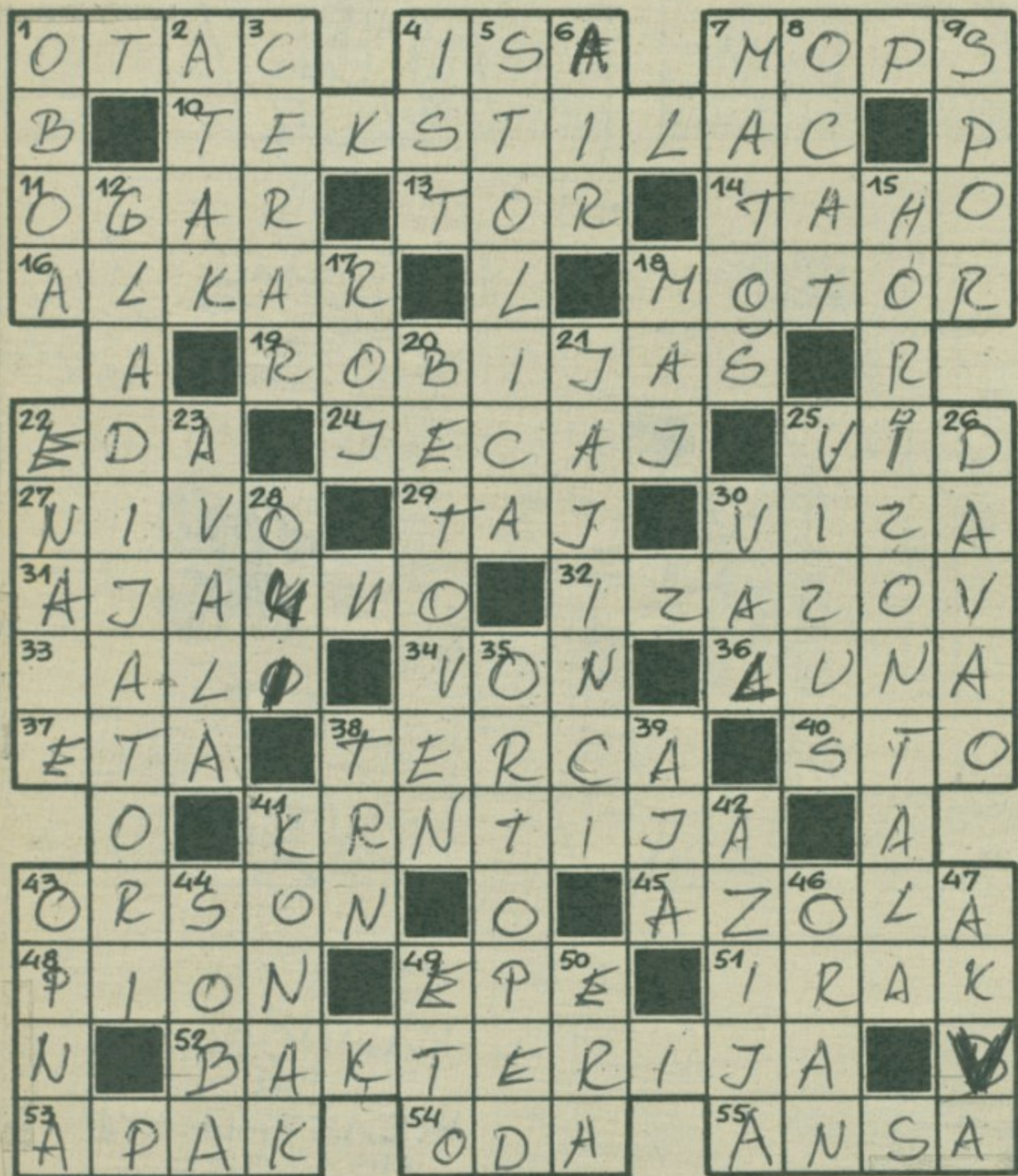
Наруцбенице слати на адресу предузећа.

ВОДОРАВНО:

1) један од родитеља, 4) назив за острво Вис у старом веку, 7) врста малих паса, 10) радник текстилне струке, 11) врста чса, 13) обор, 14) река у Шпанији, 16) учесник синьске витешке игре, 18) покретачка машина, 19) осуђеник, 22) стари скандинавски спев, 24) плач, 25) једно чуло, 27) количина воде у суду, 29) показна заменица, 30) одобрење за прелаз преко границе, 31) главни град Корзике, 32) изазивање, 33) енглески државник и истраживач (сер Волтер), 34) корејска новчана јединица, 36) месец (лат.), 37) грчко слово, 38) трећи ступањ дијатонске лествице, 40) троцифрени број, 41) старуди ја, стареж, 43) име холивудског глумца Велса, 45) род водених папрати, 48) шаховска фигура, пешак, 49) врста кратког мача, 51) држава у Азији, 52) клица, башил, 53) мера за папир, 54) песма узвишеног садржаја, 55) италијанска новинска агенција.

УСПРАВНО:

1) дувачки музички инструмент, 2) напад, 3) наш познати атлетичар (Мирослав), 4) острво у Јадранском мору, 5) део намештаја, 6) планинска област у Сахари, 7) наш познати књижевник и критичар (Антун Густав), 8) сирће, 9) распра, 12) борци у циркусу у старом Риму, 15) водораван правац, 17) скуп инсеката, 18) месец у години, 20) славни немачки композитор, 21) место у близини Београда, 22) језеро у Финској, 23) планина у близини Београда, 25) вид, оштрина вида (лат.), 26) град на Филипинском острву Минданау, 28) орган чула вида, 30) талас, 35) лекар који се бави лечењем и исправљањем деформација човечијег тела, 38) бодља, 39) света (турц.), 41) преноћиште (турц.), 42) један континент, 43) мембрана, 44) одаја, 46) лука у Алжиру, 47) вода, (лат.), 49) узвик, 50) Ужичанин.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) замак, 6) планина, 13) антика, 15) клизав, 16) са, 17) поло, 19) окапи, т, с, 21) вага, л, 23) ао, 24) адут, т, 27) РС, 29) три, 30) вишак, 32) стара, 34) ива, 35) апарати, 37) и, 38) Ца, 39) опарати, 40, ос, а, 41) свирати, 42) орт, 43) бријач, 44) ветар, 46) кап, 47) ан, л, 49) рана, 50) Ер, р, 52) азил, ц, ј, 55) Бабат, 58) град, 60) та, 61) економ, 63) аманет, 65) салонит, 66) анали.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 52,— \$ 14,— Ег 78,40 — \$ 61,60 — \$ 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

На основу нишлења републичког секретаријата за културу СРС број 413-21/72-03 од 20. VII 1972. године не плаћа се порез на проне:

ПТИЦЕ РИБОЛОВЦИ

Читао сам негде о птицама које се зову корморани и да се могу дресирати да лове рибу. Је ли то тачно и како су добили име?

ДАНИЛО ВУКОТИЋ

Титоград

Маршала Тита 78

Корморани су велике црне птице које одлично пливају и гњурају. Живе у јатима, а гнезде се на оба-

лама, у стењу и на дрвећу. Велики су утамањивачи рибе, па их неки зову и сатане. Има их и код нас, преко лета могу се видети код Вуковара, код ушћа Драве и Апатина, а зими на Јадрану. Ова птица користи се као помоћ у риболову не само у Кини, Индији, Јапану него и код нас на Јадранском језеру.

На Далеком истоку људи су још од давнина обучили корморане да лове рибу за свог власника. То су постизали на тај начин што су птицу, кад обави задатак, награђивали храном. Неке власници држе везане на ужету док под водом гоне рибу према мрежи, а друге пуштају слободне али им око врата стављају узан прстен који им онемогућава да улов поједу тако да су принуђене да рибу доносе власнику.

Име су му први у Европи дали Французи и оно је у ствари спој две речи: согр moran (старофранцуски) — односно corbeau marin — што значи морски гавран. Код нас га зову вранац.

ГДЕ СУ ФЛЕКЕ ОД МАСТИЛА?

Још док сам била сасвим мала нешто ме је заинтересовало али ни до данас не знам одговор на то питање мада сам питала на све стране. Ево о чему се ра-

ди: ја, на пример, по подне или увече испрљам руке мастилом, оперем их али ипак остане флека. Онда легнем да спавам и кад устанем руке ми чисте. Одговори ми, Забавнице, ако знаш како је то могуће јер ме још интересује.

Маја Влаховић, Ниш,
Ул. првог маја 48

Остане на постељини, рекла нам је једна мајка која има у кући три ђака. Наука је утврдила да човек у току ноћи промени положај бар сто тину пута, а ова цифра код деце је још и већа. Како се и ти, Мајо, вероватно преврнеш лево-десно флека се у додиру са постељином скине. Тако мастило остане мало тамо, мало овамо, па се не види ни на чаршаву ни на твојим рукама. Срећом, мастило данас није као некад, каже ова мајка, па се лако скида.

Ако неко мисли другачије, нека се јави Малој пошти, све што је занимљиво објавићемо.

УВЕК ГУБИМ ЈА!

Кад год играм седмице или таблица са сестрама увек избије свађа. Оне једна другу оптужују за варање а на крају ја обавезно будем најслабија. Да напоменем најмлађа сам. Одговори ми мо-ра ли тако?

Славица Јовановић

Прво и прво у свакој игри неко мора да добије а неко да изгуби. Ако то не схвата, сваки разговор је узалудан. И још нешто је примећено: победе се некако не рачунају и брзо се забораве, а порази се увек јаче „регистрају“, па је то вероватно и случај са тобом. Покушај да бележиш сваки пут своје резултате и видећеш да и ти и те како побеђујеш. На крају, ако те то све љути, батали карте па се прихвати нечег другог где случај не одлучује у толикој мери као у таблицама.

На пример, да играш пинг-понг, или да куваш, црташ. Исто тако можеш изабрати стенографију, енглески, шах. Ту је много лакше утврдити ко подваљује.

ПРАВДОЉУБ ДОБРИЋ

ТРАЖИМО, МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО...

Немам могућности да купујем штампану, а волим да читам Забавнике и цртане романе. Молим читаоце да ми пошаљу. Унапред захваљујем.

ЖИВАДИН ЈЕВТИЋ,
Врновача 4, зп. Петловача
15304 Змињак код Шапца

Већ две године скупљам сличице „Животињско царство“ и фале ми бројеви 90, 138 и 234. Ко ми пошаље ове бројеве, заузврат ћу поклони 20 својих дупликата и неколико сличица „Ауто“.

ЕДИН ЗЕКИЋ,
36310 Сјеница,
Милорада Јовановића 12

